

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. M.572.....

Acc. No. 5.037,

Author..... ബേലിനാട്ടി

Title..... ചിട്ടയാട്ടം.....

എഴുതാപ്പറം

568

ആർ. പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള

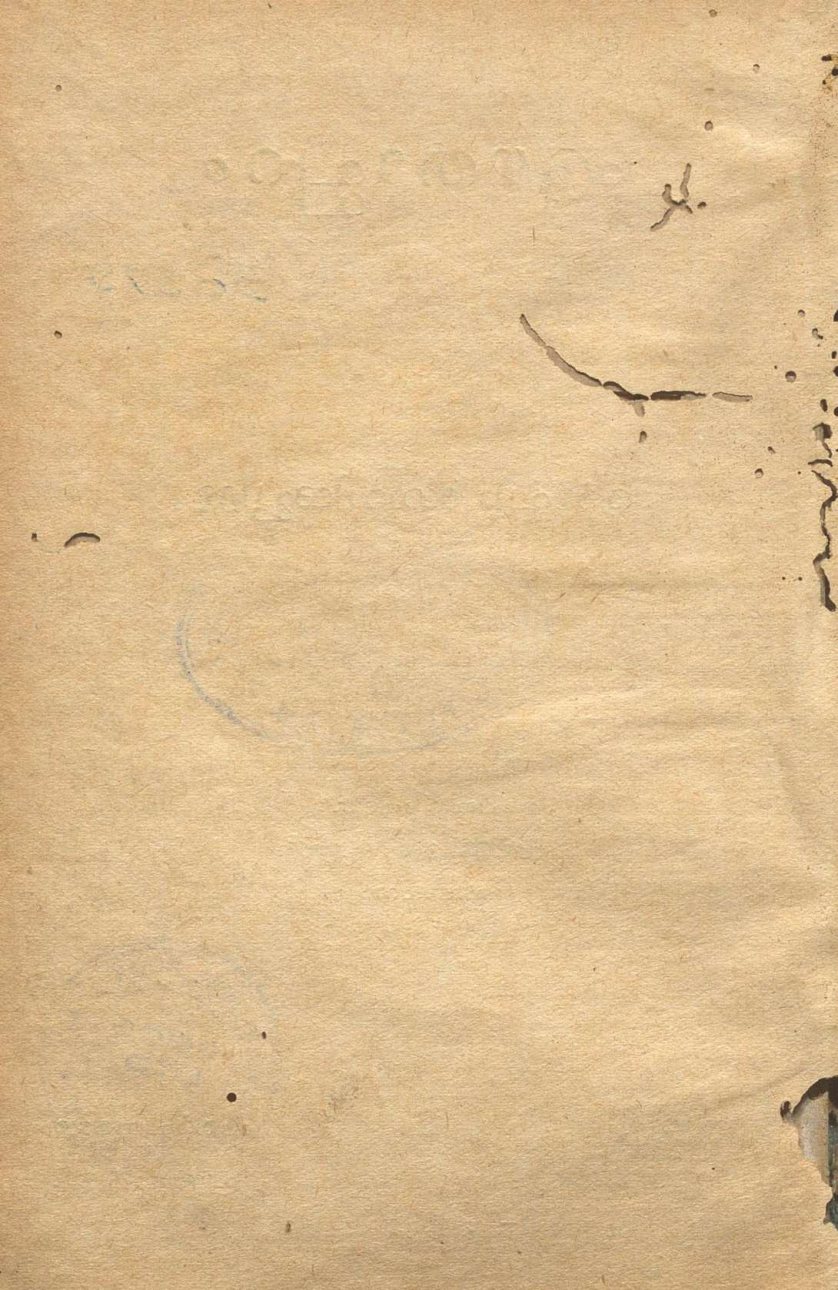
പബ്ലിഷേഴ്സ്
ധർമ്മദേശം പ്രസ്സ്,
തിരുവനന്തപുരം

2

2-ാം പതിപ്പ്
വില അണ 12

മുക്തർപ്പവകാശം
പ്രസാധകർ.

പ്രസ്താവന

“എഴുതാപ്പുറം വായിക്കുക,” “കായ്കാത്ത മാവിന്റെ
ചുവട്ടിൽ കുട്ടിയും കൊണ്ടു പോകുക”—എന്നൊക്കെ പറ
യുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഇല്ലാത്തതുപറയുക എന്നാണ്.
എന്നാൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെപേര് “എഴുതാപ്പുറം”
എന്നാക്കിയത് ചരിത്രാതീതകാലങ്ങളെപ്പറ്റി ഇതിൽ
പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുകകൊണ്ടാണ്. ചരിത്രങ്ങളിൽ ഇതു
വരെ ആരും എഴുതിയിട്ടില്ലാത്ത കായ്കാത്ത മാവിൽ എഴു
തിയിരിക്കുന്നു. ജവഹർലാൽനെഹ്റു, എച്ച്. ജി.
പെത്സ് എന്നിവർ രചിച്ചിട്ടുള്ള “വൊററഡ്ഫിസ്റ്ററി”
യിലെ വസ്തുതകളാണ് ഈ ലഘുഗ്രന്ഥത്തിൽ അട
ങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും സാമാന്യജന
ങ്ങളുടെയും വിജ്ഞാനവർദ്ധനയ്ക്ക് ഇത് ഉതകുമെന്നു
ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർതാ.

M 572

എഴുതാപ്പറം

ഭൂമിയുടെ വായസ്സ്

ഭൂലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും അറിയണമെങ്കിൽ നാം നിവസിക്കുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ മാത്രം ഗ്രഹിച്ചാൽ പോരാ. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളേയും ജനവിഭാഗങ്ങളേയും കുറിച്ച് ആലോചിക്കണം. അങ്ങനെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ ലോകം അനേകജനവിഭാഗങ്ങളുടെ ഒരു മഹാകുടുംബമാണെന്നു മനസ്സിലാകും. വേറൊരു രാജ്യത്തിലെ ജനവിഭാഗം അവിടെത്തന്നെ പൊട്ടിമുളച്ചുതല്ല. നമ്മുടെ തറവാട്ടിലെ ഒരു ശാഖ മാത്രമാണ്. നമുക്കുകൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാനാകുമ്പോൾ ഇതിനെപ്പറ്റി ബോദ്ധ്യമാകും.

ഇക്കാരണത്താൽ ഭൂലോകം ഉണ്ടായിട്ട് അനേകകോടി വർഷമായി. ആദ്യം കുറെ അധിക കാലത്തേയ്ക്കു മനുഷ്യജീവികൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അന്ന് ജീവജാലങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പലതരം മൃഗങ്ങളെയും മനുഷ്യരേയും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകത്തു ജീവിക്കുന്ന നമുക്ക് തിർദ്ദജീവമായിരുന്ന പുരാതനലോകത്തെപ്പറ്റി ഒന്ന് ഉറപ്പാക്കാനുപോലും നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ചിന്തകന്മാരും ഇതിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചി

ട്ടുണ്ട്. ഭൂമി ആദിമദശയിൽ തീവോലെ ചുട്ടുപഴുത്തിരി
ക്കുകയായിരുന്നു. ജീവജാലങ്ങൾക്കു കഴിയാൻ യാതൊരു
നിവാഹവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യർക്കു മുമ്പു മൃഗങ്ങൾ
മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ലോകചരിത്രം പുസ്തകങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടി
ട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മനുഷ്യരില്ലാതിരുന്ന ലോകത്തിന്റെ
ചരിത്രം എഴുതാൻ ഇടയില്ലല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു്
അന്നത്തെ അവസ്ഥ എങ്ങനെയൊക്കെയായിരുന്നുവെന്നു
ഗ്രഹിക്കാനുള്ള വഴിയെന്തു്? വെറുതേയിരുന്നു് ഓരോന്നു
ഫിച്ഛാൽ പോരാ. ഉഴവങ്ങൾ കൊണ്ടു് കഥ കെട്ടിയുണ്ടാ
ക്കാനു കഴിവുള്ളു. ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ അന്നു് എഴുതാൻ
ഇടയായിട്ടില്ലെങ്കിലും യുഗാന്തീതകാലത്തെ ചില വസ്തുവക
കൾ ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾക്കു പകരം നമുക്കുണ്ടു്. ചാറക്കെ
ട്ടുകൾ, പർവ്വതങ്ങൾ, സമുദ്രങ്ങൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, നദികൾ,
മരുഭൂമികൾ, പുരാതന ജന്തുക്കളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ
മുതലായവ മുഖേനയുള്ള ഗവേഷണം കൊണ്ടു് പലതും
നമുക്കു് ഗ്രഹിക്കാം. ഇവയെപ്പറ്റി ചരിത്രഗവേഷകന്മാർ
രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ.
നാം തന്നെ പ്രകൃതിയാകുന്ന പുസ്തകം വായിച്ചു ഗ്രഹി
ക്കാൻകൂടിശ്രമിക്കണം. നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കാണുന്ന ഓരോ
വസ്തുവിനും—കല്ലിനോ കരടിനോ ഘൃതിനും ഓരോ
വസ്തുതകൾ പറയാനുണ്ടായിരിക്കും. പ്രകൃതിയാകുന്നചരിത്ര
ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഓരോ വശങ്ങളാണവ. അവ വായിച്ചു
റിയാൻ നാം പഠിക്കണമെന്നേയുള്ളു, മലയാളമൊ, തമിഴോ
ഫിഷിയൊ, ഇംഗ്ലീഷൊ പഠിക്കണമെങ്കിൽ അവയുടെ

അക്ഷരങ്ങൾ ആദ്യം പഠിക്കണം. അതുപോലെ പ്രകൃതിയുടെ അക്ഷരങ്ങളും നാം ആദ്യമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കിയാൽ ആദിമലോകത്തിന്റെ ഓരോ പ്രകൃതിയാകുന്ന പുസ്തകത്തിൽ നമുക്ക് വായിക്കാം. കടപ്പുറത്തോ നദീതടങ്ങളിലൊക്കെ അവിടെ കിടക്കുന്ന മിനുമിനുത്ത ചെറുകല്ലുകളിൽ ഒന്നെടുത്തു നോക്കുക! അതിനു പോലും നമ്മോടു ചിലകഥകൾ പറയാനുണ്ടായിരിക്കും. പരുത്തിരിക്കേണ്ട അതിന്റെ പാമ്പും എങ്ങനെ മിനുസമായി? അതിന്റെ കോണം മുനയുമൊക്കെ ഏതുവിധത്തിൽ ഉരുണ്ടുമെഴുത്തു? ചോദിച്ചാൽ അതു നമ്മോട് പ്രകാരം പറയും:—“ഒരു കാലത്തു് അന്ധരായതു് അനേകലക്ഷം വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു് ഞാനൊരു പാറക്കഷണമായിരുന്നു; കോണം മുനയുമായി പരുപരുത്ത ഒരു പാറക്കല്ലായിരുന്നു. പർവ്വതശിഖരത്തിലാണു് ഞാനധിവസിച്ചിരുന്നതു്. അപ്പോൾ ഒരു പെരുമഴയുണ്ടായി. എന്നെ മലയിടുക്കിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു. അവിടെ നിന്നു തടവിച്ചു ചോല എന്നെ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടുചെന്നു ഒരു പുഴയിൽ തള്ളി. ക്രമേണ ആ പുഴ എന്നെ നദിയിലേയ്ക്കു ചാടിപ്പു. ഇക്കാലങ്ങളിലെല്ലാം ഞാൻ കിടന്നുരുളുകയായിരുന്നു. മുനയും കോണം എല്ലാം ഉരഞ്ഞുരഞ്ഞു പുറം നല്ല മിനുസമായി. എന്നിട്ടും എന്നെ അവിടെ ഇട്ടേച്ചില്ല; ഒരു വിശ്രമവും അവരെ നിക്കു നൽകിയില്ല. കത്തിയെടുത്തു പിന്നെയും അവരെ പിന്നെ പായിച്ചു. പർവ്വതശിഖരത്തിൽ അധിവസിച്ച കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വലുപ്പത്തിൽ നൂറിലൊരാൾ ഭാഗംതന്നെ എനിക്കിപ്പോളുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സമുദ്രത്തിലേയ്ക്കായിരുന്നു പിന്നെ എന്നെ കൊണ്ടുവന്നതു്. ഇപ്പോൾ

എന്നെ കടൽക്കരയിൽ കാണാം. കൊച്ചു കുട്ടികളുടെ വിരലുകളിൽ അമർന്നിരിക്കത്തക്കവണ്ണംമാത്രം ഞാൻ അത്ര ചെറുതായി. കടലൂരയിൽ ഇത്തരം അനേക കോട്ടി സഹോദരന്മാർ എനിക്കുണ്ട്. കൊച്ചുകുട്ടികൾ ഞങ്ങളെ ഓമനിക്കുന്നു; കളിപ്പാട്ടുങ്ങുളായി കരുതുന്നു.

ഒരു കന്മനിക്കുടപാലു ഇങ്ങനെ ഉയരൂ ചരിത്ര സാക്ഷിമൊഴിയായി നമ്മോടു പറയാനുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഈ ഭൂമിയിലെ മറ്റു വസ്തുക്കളിൽനിന്നു നമുക്കെന്തെല്ലാം വമ്പിച്ച വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാം!

ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പുവരെ ഒരു മൂവായിരം വർഷത്തിനപ്പുറമുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അങ്ങനെയൊരു ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല. ബി. സി. 4004-ൽ ശരൽകാലത്തോ വസന്തജന്മവിചാലാ ഭൂമി പൊടുന്നനവെ ഉരുളിച്ചതാണെന്നു ഹിബ്രൂ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനിച്ച് അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ലോകമുണ്ടായിട്ട് ഈ സ്ഥിതിക്ക് ആറോഴിരും വർഷമേ ആയുള്ളൂ എന്ന സങ്കല്പം ചെറു അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു പിൽക്കാലത്തു മതഗുരുക്കന്മാർപോലും വിചാരിച്ചു.

ഇപ്പോൾ നാം അധിവസിക്കുന്ന ലോകത്തിനു എണ്ണായിരം മൈൽ വീതിവരും. ഒരു 2500 വർഷത്തിനിപ്പുറമുള്ള ഭൂസ്ഥിതി മാത്രമാണിത്. അതിനുമുമ്പ് ഭൂമിയുടെ വീതി ഇതുതന്നെ ആയിരുന്നോ എന്നു തീർത്തുപറയാൻ പ്രയാസം. ഭൂമദ്ധ്യരേഖസംബന്ധിച്ച വ്യാസത്തിനെക്കാൾ ഇരുപത്തിനാലുമൈൽ കുറവുള്ള ഒരു അച്ചുതണ്ടിൽകിടന്നു ഭൂമി 24 മണിക്കൂറിലൊരിക്കൽവീതം ചുറ്റുകയാണു്.

പകലും രാത്രിയുമുണ്ടാവാൻ കാരണം അതാകുന്നു. ഭൂമിയിൽനിന്നും സൂര്യനിലേയ്ക്ക് ഏകദേശം 94½ കോടി മൈൽ ദൂരം വരും. ഭൂമിയിൽനിന്നു ചന്ദ്രനിലേയ്ക്ക് രണ്ടു ലക്ഷത്തിമുപ്പത്തൊമ്പതിനായിരം മൈലാണ്. ഇത്രയധികം ദൂരത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു ഗ്രാഹ്യമുണ്ടാകാൻ വിഷമം തന്നെ. ഈ ദൈർഘ്യത്തിന്റെ സ്റ്റേയിൽ നമുക്കൊന്ന് കുറച്ചു ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഒരു ഇഞ്ചു വ്യാസമുള്ള ഒരുണ്ടു യാണു ഭൂമിയെപ്പോലെ വിചാരിക്കുക. അങ്ങനെയൊന്നിൽ ഒരു തടി വ്യാസമായിരിക്കും സൂര്യൻ. 969 അടി മാത്രമേ ഭൂമിക്കും സൂര്യനുമിടയിൽ അകലമുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു രണ്ടരയടിമാത്രം അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു ചെറുമണിയായിരിക്കും. ഈ ഗോളങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അനന്തമായ അകൽച്ചയെപ്പറ്റി നമുക്കൊന്നു ചിന്തിക്കാൻ ഈ ചുരുങ്ങിയ സ്റ്റേയിൽ ഉപകരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും അഗാധമായ സമുദ്രത്തിന് അഞ്ചുമൈൽ ആഴമുണ്ട്. നാലുമൈൽ ദൂരത്തിൽ കൂടുതൽ ഇത്രവരെ ആരും മേല്പോട്ടു വിമാനസഞ്ചാരം നടത്തിയിട്ടില്ല. വളരെ വിമ്മിഷ്ടപ്പെട്ട് ചിലർ ഏഴുമൈൽ വരെ ബലൂണിൽ ഉയർന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചുമൈൽ ഉയരത്തിൽ കൂടുതൽ പക്ഷികൾ പോലും പറന്നിട്ടില്ല.

ചോകം ഇപ്പോൾ ഏകദേശം ഇരുനൂറുകോടി വർഷമായി നിലനിന്നുവരുന്നു. നമ്മുടെ ഉപഹാസത്തിൽ എത്രയോ അച്ഛാത്താണിത്. ഒരു കാലവർഷം ഏറ്റവും വാറ എത്രത്തോളം കഴിയുമെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണക്കാക്കി

നോക്കി. അങ്ങനെ ഏറ്റവും പഴക്കായെന്ന പാഠകളിലെ പാടുകൾ എത്രയണ്ടുകളിലെ കാലവർഷം ഏറ്ററിട്ടാണെന്നതെന്നു ഗണിച്ചു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഭൂമിയുടെ ആയുസ്സു കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

2. ആദിമചരിത്രം എങ്ങനെ ഉണ്ടായി?

പ്രകൃതിയാകുന്ന പുസ്തകം നമ്മുടെയൊക്കെ മുമ്പിൽ തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. എങ്കിലും നമ്മിൽ എത്രപേർ അതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു; എത്രപേർ ആ പുസ്തകം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു! അതു വായിക്കാൻ പഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ എത്രയെത്ര രസകരങ്ങളായകഥകൾ അതിനു നമ്മോടു പറയാനാണായിരിക്കും! മനുഷ്യരെ മുഹൂർത്തങ്ങളോ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടില്ലാത്ത കാലത്തെ ലോകചരിത്രം ഈ പ്രകൃതിഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു നമുക്കു വേണമെങ്കിൽ പഠിക്കാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ പഠിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ ഭൂമിയിൽ ആദ്യമുണ്ടായ ജന്തുക്കളെപ്പറ്റി അറിയാനാകും. ജന്തുക്കൾ കഴിഞ്ഞ മനുഷ്യന്റെറകാര്യം അറിയാം. പക്ഷെ അന്നത്തെ മനുഷ്യൻ ഇന്നത്തെപ്പോലുള്ള മനുഷ്യനായിരിക്കയില്ലെന്നുളളു. അവൻ മുഗങ്ങളോടു ഏകദേശം സാമ്യം വഹിച്ചിരുന്നു. തിരിച്ചറിവ് അവനെ മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്ഥനാക്കി. തിരിച്ചറിവ് അവനെ ഏറ്റവും വലിയ ജീമാപ്രകൃതിയിലുള്ളതും ഭയാനകവുമായ മൃഗത്തിനേക്കാൾ

പോലും ശക്തനാക്കിത്തീർത്തു. പൊണ്ണനായ ആനയുടെ പുറത്ത് കൃശനായ മനുഷ്യൻ കയറിയിരുന്നിട്ട് അവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ഓരോന്നു ആനയെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്നതു ഇന്നു നാം കാണുന്നില്ലെ? പുറത്തിരിക്കുന്ന ആനക്കാരനെക്കാൾ ആനയ്ക്കു എത്രയോ മടങ്ങു ശക്തിയും വലുപ്പവുമുണ്ടു! ആനക്കാരനു തിരിച്ചറിവും ആലോചനാശക്തിയുമുള്ളതുകൊണ്ടു അവൻ യജമാനനും ആന ദാസനുമായിച്ചേർന്നു. അങ്ങനെ ആലോചനാശക്തി വർദ്ധിച്ചുവന്നു. അടുക്കൂടി മനുഷ്യനു സാമത്വവും വർദ്ധിച്ചു. അവൻ പലതും കണ്ടുപിടിക്കാൻ തുടങ്ങി. തീയുണ്ടാക്കുന്നതെങ്ങനെ, ഭൂമി കൃഷിചെയ്തു് ആഹാരസാധനങ്ങൾ വിളയിക്കുന്നതെങ്ങനെ, നഗ്നത മറയ്ക്കാനുള്ള വസ്ത്രം നെയ്യുന്നതെങ്ങനെ, താമസിക്കാൻ വീടുകെട്ടുന്നതെങ്ങനെ—ഇപ്രകാരം പല പല കാര്യങ്ങൾ അവൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. മനുഷ്യൻ കൂട്ടംകൂട്ടമായി പാക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ഗ്രാമങ്ങളുണ്ടായി. ഈ ഗ്രാമങ്ങളുണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പു് മനുഷ്യർ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാറി മാറി പാർത്തു് ആഹാരങ്ങൾക്കായി അലയു കയായിരുന്നിരിക്കണം. അന്നു കൃഷിചെയ്യാൻ അവർക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്നിരിക്കണം. നെല്ലൊ മറ്റു ഭക്ഷണവിഭവങ്ങളോ വിളയിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇന്നു നാം ഭക്ഷിക്കുന്ന സാധനങ്ങളിൽ പലതും അന്നില്ലായിരുന്നു. അണ്ടിവർഗ്ഗങ്ങളും കായ്കളും പിന്നെ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടുപറന്ന മൃഗങ്ങളുടെ മാംസവുംഭക്ഷിച്ചാണു് അന്നു മനുഷ്യർ കഴിഞ്ഞതു്.

ഗ്രാമങ്ങളുണ്ടായതോടുകൂടി മനോഹരങ്ങളായ പല പല കരകൗശലവിദ്യകൾ മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കി. എട്ടു

താനും വായിക്കാനുംപോലും അവർ പഠിച്ചു. എന്നാൽ അന്നു കടലാസ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പനയോലയിൽ അവർ എഴുതി. പുരാണകാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ട താളിയോലഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇപ്പോഴും നമുക്കു വില്പനങ്ങളിൽ കാണാം. കടലാസ്സ് പിന്നീടാണുണ്ടായതു്. അതിൽ കൂടുതലുള്ളപ്പം എഴുതാം. എന്നാൽ അച്ചടിയന്ത്രം അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇന്നത്തെപ്പോലെ ആയിരക്കണക്കിനു പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ചുവിടാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ഒരു ഗ്രന്ഥമെഴുതണമെങ്കിൽ കൈകൊണ്ടുതന്നെ എഴുതേണ്ടിയിരുന്നു. പുസ്തകശാലകളോ പുസ്തകവില്പനയോ അന്നില്ലായിരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഒരു ഗ്രന്ഥം വേണമെങ്കിൽ അതു ഉള്ളിടത്തുവെന്നു ചകുത്തിക്കൊണ്ടുപോരണം. അനേകനാളത്തെ ശ്രമംകൊണ്ടു അതു സാധ്യമായിരുന്നുള്ളു. മനോഹരമായ കയ്യെഴുത്തു് അന്നു നടപ്പിലിരുന്നിരുന്നു. വൃത്തിയായ വടിവിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇപ്പോഴും വില്പനങ്ങളിൽ നമുക്കു കാണാം.

ഗ്രാമങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി ദേശങ്ങളും രാജ്യങ്ങളും ജനതകളും രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. മനുഷ്യർ അടുത്തടുത്തു് താമസിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേയ്ക്കും പരസ്പരം കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിവുണ്ടായി. ഒരു ഗ്രാമക്കാരനെക്കൊണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദേശക്കാരനെക്കൊണ്ടു കൂടുതൽ മിടുക്കും ബുദ്ധിയും മറ്റൊരു കൂട്ടക്കുണ്ടെന്നൊരു മിഥ്യാഭിമാനം ജനിച്ചിട്ടു് തമ്മിൽതമ്മിൽ കലഹം ആരംഭിച്ചു. ദേശവും ദേശവും തമ്മിലും രാജ്യവും രാജ്യവും തമ്മിലും യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. യുദ്ധവും കൊലപാതകവും മനുഷ്യന്റെ

ഏറ്റവും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടിനതയാണെന്നു് ഇന്നുവരെ
 നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. പുരാതന ദേശങ്ങളുടേയും
 രാജ്യങ്ങളുടേയും സൂക്ഷ്മചരിത്രങ്ങളറിയാൻ നമുക്കു ശരി
 യായ മാർഗ്ഗമില്ല. പുരാതന നാടുവാഴികളും രാജാക്കന്മാരും
 സാമ്രാജ്യാധിപതികളും അവരവരുടെ ചില ഭരണവിവര
 ങ്ങൾ ശിലകളിലും സ്തുപങ്ങളിലും കൊത്തിവെച്ചിട്ടി
 ട്ടുണ്ട്. അവ മാത്രമേ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളായി നമുക്കുള്ള
 അശോകവക്രവർത്തിയുടെ ശിലാലിഖിതങ്ങൾ ഭാരതവർഷ
 ത്തിൽ ഇന്നും കാണാം. ചേരചോളപാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാ
 രുടെ ശിലാരേഖകൾ ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽ പലേടത്തു്
 ഇന്നും ഉണ്ട്. ഭൂമുഖത്തിലെ വിവിധരാജ്യ ചരിത്രങ്ങൾ
 അന്വേഷിക്കുന്നപക്ഷം യുഗാന്തീതകാലങ്ങളിൽ ചൈനയും
 ഈജിപ്റ്റും അനേകമനേകം നല്ലകായ്കങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു
 കൊണ്ടിരുന്നതായി വെളിവാകും. അപ്പോൾ യൂറോപ്പു
 മുഴുവൻ കാട്ടുജാതിക്കാരായിരുന്നു അധിവസിച്ചിരുന്നതു്.
 മഹാഭാരതവും രാമായണവും എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തുപോലും
 സംസ്കൃതവിത്തരായ മനുഷ്യരായിരുന്നു ഇന്ദ്യാക്കാർ.
 കൃഷിയും കച്ചവടവും മറ്റു പരിഷ്കൃതജീവിതവും പണ്ടേ
 യ്ക്കുപണ്ടേ ഭാരതഭൂമിയിൽ നടപ്പിലിരുന്നു.

ഭൂമിയുടെ നിർമ്മിതി

ഭൂമി സൂര്യനു പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുന്നു. ചന്ദ്രൻ ഭൂമിക്കു പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുന്നു. ഈ വിവരം നമുക്കറിയാമല്ലോ. ഭൂമിയെപ്പോലെ സൂര്യനു വലത്തുവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേറെയും ഗോളങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവയെല്ലാംകൂടി ബുധ ഗ്രഹങ്ങളെന്നു പേർ പറയപ്പെടുന്നു. ചന്ദ്രൻ ഭൂമിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഭൂമിയുടെ ഉപഗ്രഹമാണ് ചന്ദ്രൻ എന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൂര്യനും അതിന്റെ ഉപഗ്രഹങ്ങളും ചേർന്ന് ഒരു ഗോത്രമായി കഴിയുന്നു. സൗരയൂഥമെന്നാണതിനു പേർ.

രാത്രി ആകാശത്തു് അനേക സഹസ്രം നക്ഷത്രങ്ങളെ നമുക്കു കാണാം. ഇവയിൽ ചുരുക്കം എണ്ണം മാത്രമേ ഗ്രഹങ്ങളായുള്ളൂ. ഇവയെ നക്ഷത്രങ്ങളെന്നു പറഞ്ഞു കൂടാതാനും. ആകാശത്തുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും തിരിച്ചറിയാം. ഗ്രഹങ്ങൾ ഭൂമിയെപ്പോലെ ചെറുതാണ്. ഗ്രഹങ്ങൾ ആകാശത്തു നക്ഷത്രങ്ങളെക്കാൾ വലുതായി നമുക്കു തോന്നുന്നത് അവ കൂടുതൽ അടുത്തിരിക്കുക കൊണ്ടാകുന്നു. ചന്ദ്രനും നമ്മോടു് അടുത്തിരിക്കുന്നതിനാലാണ് കൂടുതൽ വലുപ്പമുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നത്. നക്ഷത്രങ്ങൾ മിന്നും. ഗ്രഹങ്ങൾ മിന്നുകയില്ല. നക്ഷത്രങ്ങളും ഗ്രഹങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അതാണ്. ഗ്രഹങ്ങൾ പ്രകാശിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. സൂര്യന്റെ വെളിച്ചം അവയിൽ തട്ടുന്നതുകൊണ്ടാണതു്. സൂര്യനിൽനിന്നു ഗ്രഹങ്ങളിലും ചന്ദ്രനിലും വെളിച്ചം തട്ടുന്നതിനാൽമാത്രം അവ

നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടന്നു അല്ലെങ്കിൽ അവയെ നമുക്കു കാണാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. സാക്ഷാൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ സൂര്യനെപ്പോലെയാണ്. അവ സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവ അത്യുഷ്ണത്തോടെ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ സൂര്യനും ഒരു നക്ഷത്രംതന്നെ. അതു വളരെ വലുതായി തോന്നിക്കുന്നുണ്ടെന്നുളളൂ. കൂടുതൽ അടുത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണതു്.

അതിനാൽ നമ്മുടെഭൂമി സൗരയൂഥത്തിൽ സൂര്യന്റെ ശോഭയിൽ പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഭൂമി അതിവിപുലമാണെന്നു നമുക്കു തോന്നുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ വലുതുതന്നെ. ട്രെയിനിലോ വിമാനത്തിലോ കപ്പലിലോ യാത്രചെയ്യാലും അതിന്റെ ഒരറ്റത്തുനിന്നു മറേറയറ്റത്തെത്താൻ അധികനാൾ വേണം. വളരെ വലുതായി തോന്നുന്നുവെങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ അതു വായുവിൽ തൂങ്ങിനിൽക്കുന്ന ഒരു ചെളിയുണ്ടുപോലെയാണ്. സൂര്യൻ അനേകലക്ഷണാഴിക അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങൾ അതിലും ദൂരത്തിലാണ്. പണ്ടേയ്ക്കു പണ്ടേ ഭൂമിയും മറ്റുഗ്രഹങ്ങളും ഏല്പാം സൂര്യശോഭത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പറ്റി പദ്യവേക്ഷണം നടത്തിയിട്ടുള്ള ഗോളശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. സൂര്യൻ ഇന്നത്തെപ്പോലെ അഗ്നീപ്രായമായി അന്നും ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എങ്ങനെയോ അതിൽനിന്നു ചില കഷണങ്ങൾ അടന്നു വായുവിൽ നിരാധാരമായിനിൽക്കുകയാണ്. എന്നാലും ആ കഷണങ്ങൾക്കു പിതാവിനെ നിശ്ശേഷം ഉപേക്ഷിച്ചുപോകാൻ നിവൃത്തി

യില്ല. ഒരു ചരടിൽ ഞാനുകിടന്നു" അവ സൂര്യനു ചുറ്റും വലതുവയ്ക്കുന്നു. ചരടെന്നു പറഞ്ഞതു് സാക്ഷാൽ ചരടായി വിചാരിക്കരുതു്. അപ്രമേയമായ ഒരാകർഷണശക്തി എന്നു പറയേണ്ടതിനുപകരം ചരടെന്നു പറഞ്ഞേണമുള്ളൂ. ഈ ശക്തിയാണു് നമ്മുടെ ഓരോ ഗോളങ്ങളേയും അചയുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കാതെ നിറുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.

ഭൂമിയും മേൽപകാരം സൂര്യഗോളത്തിൽനിന്നു അടൻവീണതായിരിക്കണം. അടൻവീണപ്പോൾ സൂര്യന്റെറ സ്വഭാവം മുഴുക്കെ ഭൂമിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ന്യായമായി നമുക്കനുമാനിക്കാം. പക്ഷെ അടൻവീണ ഭാഗം (ഭൂമി) സൂര്യനെ അപേക്ഷിച്ചു് ചെറുതാകയാൽ ആദ്യമുണ്ടായിരുന്ന ജപാലയും ചൂടും ക്രമേണ കുറഞ്ഞു് ആറിപ്പോയി. ഭൂമി ജപലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മനുഷ്യക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും ചെടികൾക്കും ഇവിടെ ജീവിക്കാൻ കഴിയാത്തതു് അതുകൊണ്ടല്ല. ഏതു സാധനം ഭൂമിയോടു സമീപിച്ചാലും അന്നു ഭസ്മമായിത്തീരുമായിരുന്നു.

സൂര്യനിൽനിന്നും ഒരു ഭാഗം അടൻവീണ ഭൂമിയായിത്തീർന്നുപോലെ ഭൂമിയിൽനിന്നു പിന്നീടു് ഏതാനുംഭാഗം അടൻ ചന്ദ്രനായിത്തീർന്നു. അമേരിക്കയുടെയും ജപ്പാന്റെയും മിസയ്ക്കുള്ള വിടവായ പസഫിക് മഹാസമുദ്രസ്ഥാനത്തു നിന്നു അടൻപോയതാണു, ചന്ദ്രനെന്ന് വിചാരിക്കുന്ന പലരുമുണ്ടു്. ഭൂമിയുടെ ചൂടു് ആറാൻ വളരെക്കാലംവേണ്ടിവന്നു. ഭൂമിയുടെ മേൽത്തട്ടു് ഒരുവിധം ഒടുവിൽ ശീതള

മായെങ്കിലും അടിയിൽനിന്നു ചൂടു വിട്ടുമാറിയിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾതന്നെയും കൽക്കരിവനിപ്പിൽ കീഴ്പോട്ടുകീഴ്പോട്ടുപോകത്തോറും ചൂടു കൂടിക്കൂടി വരുന്നതായി കാണാം. ഭൂമിയുടെ ഏറ്റവും അടിയിൽ ചെല്ലുകയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോഴും ചൂടുചഴുത്തിരിക്കുമെന്നാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നത്. ചന്ദ്രൻ, ഭൂമിയേക്കാൾ ചെറിയക്ഷണം മാത്രമാണ് മറ്റേതിനെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽവേഗം അതു ശീതളമായിത്തീർന്നു. വളരെ ശീഘ്രത്തിൽ ചന്ദ്രൻ "ശീതാംശം" വായി. ഒരു പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ മനുഷ്യർക്ക് എന്താനന്ദമാണ് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്! ചന്ദ്രനിൽ ഇപ്പോൾ ഒരുപക്ഷേ ഹിമതലങ്ങളും ഹിമവാഹിനികളും നിറയെ ഉണ്ടായിരിക്കാം.

ഭൂമി തണുത്തപ്പോൾ വായുവിലുണ്ടായിരുന്ന ആവി, ജലമായി വീണു. അതിഭയങ്കര മഴ തുടർച്ചയായി ഒരു കാലത്തു് പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നിരിക്കണം. അങ്ങനെ കടലും മറ്റാസമുദ്രങ്ങളും നദികളും ഉണ്ടായിത്തീർന്നതായിരിക്കണം. ഭൂമിയും സമുദ്രങ്ങളും ശീതളമായതോടുകൂടി ജീവജാലങ്ങൾക്കുവസിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടായി. ലോകോത്ഭവത്തിനു് ഏകദേശം നാലുകോടിവർഷം ശേഷമാണ് ഭൂമിയിൽ പല്ലു കരുത്തു്.

ര ആദിയിലെ ജീവികൾ

ജീവജാലങ്ങൾ ഉണ്ടാകയാവസിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ വയ്യാത്തവിധത്തിൽ ആദ്യകാലത്തുഭൂമി തീപോലെജപലിപ്പുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ജീവികൾ എന്നുമുതലുമാണുത്ഭവിച്ചതെന്നും ആദ്യത്തെജീവികൾ ഏതെല്ലാമാണെന്നും

ഇനി നമുക്കറിയാം. മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും മാത്രമാണ് ജീവികളെന്നു നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കാം. വൃക്ഷങ്ങൾക്കും ചെടികൾക്കും പുഷ്പങ്ങൾക്കും സസ്യങ്ങൾക്കും ജീവനില്ലെ? വെള്ളവും വായുവും വളവുംകൊണ്ട് അവ വളരുന്നതും പിന്നെ നശിക്കുന്നതും ഈ ഭൂമിയിൽതന്നെയാണെന്നു നമുക്കു കാണാമല്ലോ. ഒരു മൃഗവും വൃക്ഷവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം, മൃഗം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും സഞ്ചരിക്കുന്നു, വൃക്ഷം ഒരേ സ്ഥലത്തുതന്നെനില്ക്കുന്നു—ഇത്രമാത്രമേയുള്ളൂ ലണ്ടനിലെ ക്യൂഗാർഡൻസിൽ ഒന്നുണ്ടുതരം ചെടികളുണ്ട്. അവ ഈച്ചകളെ തിന്നുന്നു. അതു പോലെതന്നെ സമുദ്രത്തിന്റെ അടിമുഖത്തുള്ള കടൽ പാശി (കടൽപായൽ) ജന്തുവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടതാണ്. ആ ജന്തു സഞ്ചരിക്കുന്നില്ല. സസ്യശാസ്ത്രവും ജന്തുശാസ്ത്രവും പഠിക്കുമ്പോൾ ചിലതു് മൃഗമാണോചെടിയാണോഎന്നു നമുക്കു സംശയം തോന്നിപ്പോകാം. കല്ലിനുപോലും ജീവനുണ്ടെന്നും അതിനും സ്പർശനേന്ദ്രിയമുണ്ടെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇതു നമുക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഒരു കാര്യം ശരിയാണ്, കല്ലിനു വളർച്ചയുള്ളതായി നമുക്കറിയാം. മലകളിൽ കാണുന്ന പാറക്കല്ല് ഇന്നു കാണുന്നതിൽ കൂടുതൽ വലുതായിരിക്കും പത്തൻപതു കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ. ഇന്ത്യയിലെ പ്രഖ്യാത ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന, സർ ജഗദീശ്ചന്ദ്രബോസ് ചെടികൾക്കും ജീവനുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. അതദ്ദേഹം ദുഷ്കാശസംഹാരിതം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ വിദ്യാലയശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെപ്പോലും ബോധപ്പെടുത്തി. കല്ലിനും ജീവനുണ്ടെന്നാണ് അദ്ദേഹം അഭിലാഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

ഭൂമിയിൽ ഏതിനാണു ജീവനുള്ളതു് ഏതിനാണു ജീവനില്ലാത്തതെന്നു പറയാൻ പ്രയാസം. അതിനാൽ പാറക്കല്ലുകളുടെ കാര്യം തയ്ക്കലും വിട്ടിട്ടു് നമുക്കു ചെടികളെയും ജന്തുക്കളെയും പററി മാത്രം ആലോചിക്കാം. ഇന്നു് അനേകന്മാരും ജന്തുക്കളെ നാം കാണുന്നു. മനുഷ്യനും ജന്തുവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടതുതന്നെ. ചില മനുഷ്യർ സമത്വമേമാറുചിലർ ഭോഷന്മാരായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ടു്. മൃഗങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലും ഈ വ്യത്യാസം ഇല്ലാതില്ല. പറക്കാവുന്ന ജന്തുക്കൾ ആകാശത്തു പറക്കുന്നു. പറക്കാൻ വയ്യാത്ത ജന്തുക്കൾ തറയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗമായ സമുദ്രത്തിൽ മത്സ്യങ്ങളു ജീവിക്കുന്നു. ഈ ജന്തുക്കളും മനുഷ്യരും ഭൂമിയുടെ ജപാല ശമിച്ചയുടെ ഒരുമിച്ചു തള വിച്ചതാണോ അതോ ക്രമേണ ഒന്നൊന്നായി ഉണ്ടായതാണോ എന്നാണു നമുക്കറിയേണ്ടതു്. ഇതിനെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളുണ്ടാണമില്ല. പ്രകൃതിയാകുന്ന പുസ്തകം നോക്കിയാൽ ചിലതറിയാം. പാറക്കൂട്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ അനേകായി ചൂൽജന്തുക്കളുടെ എല്ലുകൾ കിടക്കുന്നതു കാണാവുന്നതാണു്. പാറ വളർത്തിനുശേഷം അതിന്റെ ഇടയിൽ ഈ എല്ലുകൾ ആരുക്കൊണ്ടുചെന്നിട്ടതായിരിക്കുകയില്ല. ജന്തു ചത്തു ഭൂവിച്ചു് എല്ലുകൾ മണ്ണിൽ കിടന്നിരിക്കും. പാറക്കൂട്ടങ്ങളായതും വളർന്നതും അതിനുശേഷമായിരിക്കാനേ ഇടയുള്ളു. പുരാതന ജന്തുക്കളുടെ ഭീമങ്ങളായ അസ്ഥികൾ കാഴ്ചബംഗ്ലാവുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. അസ്ഥികൾ അനേകകാലം കേടുകൂടാതിരിക്കും. എന്നാൽ അസ്ഥിയില്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ. കടൽചൊരി എന്ന ഒരുതരം സമുദ്ര

ജന്തു ഇപ്പോഴും ഇല്ലേ? അസ്ഥിയില്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ ചത്താൽ അവയുടെ ഒരു വശിഷ്ടവും കാലാന്തരത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഒരു കാലത്തുണ്ടായിരുന്നതരം ജന്തുക്കൾ മറ്റൊരാൾ കാലത്തു ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്നില്ല. വിവിധകാലങ്ങളിൽ വിവിധജന്തുക്കൾ ജീവിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. അവയെല്ലാം ഒരു കാലത്തു് ഒരുമിച്ചുണ്ടായതല്ല. ആദിയിൽ ചെറുജീവികളായിരിക്കണം ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കടപ്പുറത്തു കിടക്കുന്ന മനോഹരങ്ങളായ ചിപ്പികളും ഓട്ടികളുമൊക്കെ പണ്ടേയ്ക്കു പണ്ടേ ജീവിച്ചിരുന്ന ചെറുജന്തുക്കളുതോണു്. ക്രമേണ പാമ്പു മുതലായ ഇഴജന്തുക്കൾ ജനിച്ചു. ഭൂമിയുത്ഭവിച്ചു് ഘ്രുകദേശം എട്ടുകോടി വർഷം വരെ ഇത്തരം ഇഴജന്തുക്കൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. പിന്നീടു് ആനയെക്കാളും വലിയ ആക്രതിയിലുള്ള മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ മുതലായി ഇന്നുള്ളവയ്ക്കു സദൃശമായ ജീവികൾ ഉത്ഭവിച്ചു. ഒടുവിലായിട്ടാണു മനുഷ്യനുണ്ടായതു് അതുകൊണ്ടു് ഭൂമിയിൽ ജീവികളുണ്ടായതു പടിപടിയായിട്ടായിരുന്നുവെന്നുവേണം അനുമാനിക്കാൻ. അതായതു്. ചെറുജന്തു അനന്തരം കൂടുതൽ വലിച്ചു മുളച്ച ജന്തു, ഒടുവിലായി മനുഷ്യജന്തു -- ഇങ്ങനെയാണു്. മനുഷ്യനുണ്ടായതു് ഒടുവിലാണെന്നു വ്യഥാ ഉൾക്കൊള്ളുവാനു കയല്ല. ജീവജാലങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾ തുടരുന്നതുടരെ ഈ ഞാറാണ്ടിൽ നടന്നിരിക്കുന്നു. അസ്ഥികൾവെച്ചു പശുവേക്ഷണം നിർവ്ഹിച്ചതിൽ മനുഷ്യാസ്ഥിയെക്കാൾ മൃഗാസ്ഥിക്കാണു് വലിയ വലിയ പഴക്കമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കടൽപാശിയെപ്പോലുള്ള ചെറുപ്രാണികൾതൊട്ടു് വൻതരം ജന്തുക്കൾവരെ ഉണ്ടായ പരിണാമാവസ്ഥ രസക

രമാൽ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമാണെങ്കിലും ആദികാലത്തു
 തഭവിച്ച ജന്തുക്കളെപറ്റി നമുക്കു നോക്കാം. എല്ലാ
 മുളളാ ഇല്ലാത്തതും മുദുമായ ചെറുജീവികളാണ് പ്രഥ
 മമായി ഉണ്ടായത്. അവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളൊന്നും
 ലോകത്തില്ല. അതുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി ഉഴഛിക്കാൻ
 മാത്രമേ നമുക്കു കഴിവുള്ളൂ. ഇത്തരം എല്ലാമുള്ളിമില്ലാത്ത
 ജന്തുക്കൾ ഇക്കാലത്തുപോലും സമുദ്രാന്തർഭാഗത്തുണ്ട്.
 അവയ്ക്കു് അന്നുണ്ടായിരുന്ന ആകൃതിയായിരിക്കുകയില്ല
 ഇന്നത്തെയാകൃതി എന്നേവ്യത്യാസമുള്ളൂ. ഭൂമിയിൽജീവൻ
 ഉത്ഭവിച്ചതു് എത്ര അല്പപ്രായമായിട്ടാണെന്നു നോക്കുകി
 ഈ അല്പപ്രാണികൾമാത്രമേ അനേകലക്ഷംവർഷങ്ങളായി
 ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മൃഗങ്ങളും മനുഷ്യരും അനേകലക്ഷം
 വർഷത്തിനുശേഷമാണു് ജനിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

പാറയുണ്ടായവിധം ഇനി പറയാം. ചെറുജന്തുക്ക
 ളുടെ യുഗത്തിലാണതു്. മേല്പറഞ്ഞതരം അല്പപ്രാണി
 കളെ തുടർന്നു് പുറത്തു തോടും എല്ലാ മുളളുമുള്ള ചെറിയ
 ജീവികൾ സമുദ്രത്തിലുണ്ടായി. അവ ചത്തപ്പോൾ മാംസം
 അഴുകി തോട്ടിനകത്തു ചെളിയും മണ്ണും നിറഞ്ഞു് അടി
 യിൽ അമന്നിരുന്നു. ആ ചെളിയിലും മണ്ണിലും പിന്നെയും
 കക്കായും തോടും പറ്റി. സമുദ്രത്തിനടിയിൽ ഇപ്രകാരം
 പലേടത്തും സിമൻറു് പരുവത്തിൽ ചെളിയും കക്കായും
 കൂട്ടുചേർന്നു കൂടിക്കിടന്നിരുന്നു. അവ വളന്നാണു പാറക
 ളായിത്തീർന്നതു്. സമുദ്രത്തിനടിയിലാണു് പാറ ആദ്യം
 ഉത്ഭവിച്ചതെന്നു ഭൂഗർഭശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടി
 ട്ടുണ്ട്. ഭൂകമ്പങ്ങളുണ്ടായി പാറകളിരുന്ന സമുദ്രാന്തർഭാഗ

ങ്ങൾ കരയായിത്തീർന്നു. അനന്തരം നദികളും വർഷപാത
ങ്ങളും ചെറുചെറു പാറകളെ കത്തിയൊലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
പോയി. പച്ച പഥലങ്ങളിലായി ഉടഞ്ഞു വിതറി അവ
പിന്നെയും കൂടുതൽ ദിക്കുകളിൽ വളർന്നുവന്നു.

6. മൃഗങ്ങളുടെ കാലം.

ലോകത്തിലെ ആദ്യജീവികൾ ചില അല്പലാണിക
ളായ സമുദ്രജന്തുക്കളും കടൽചെടികളുമാണെന്നു നമുക്കു
മനസ്സിലായല്ലോ. അവയ്ക്കു വെള്ളത്തിൽമാത്രമേ ജീവി
ക്കാമായിരുന്നുള്ളൂ. വെള്ളത്തിൽനിന്നു പിടിച്ചു കരയ്ക്കിട്ട
മത്സ്യത്തെപ്പോലെ അവയ്ക്കും കരയിൽ ജീവിക്കുക സാധ്യ
മായിരുന്നില്ല. ആദിയിൽ ഭൂതലം കുറവായ്യാ ജലവിഭാഗം
കൂടിയായിരുന്നിരിക്കണം. വെള്ളവും ചെളിയും ഇന്നത്തെ
ക്കാൾ കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ചെളിയും വെള്ള
വുമായി കിടന്നവിഭാഗങ്ങളിലെ ജലജന്തുക്കൾക്കു കൂടുതൽ
കട്ടിയായ തൊലിയുണ്ടായിത്തീർന്നുകൊണ്ടു മറ്റു ജലജന്തു
ക്കളെ അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ സമയം അവയ്ക്കു കരയിൽ
ചാകാതെ കിടക്കാവുന്നതാണ്. ക്രമേണ ഈ ഗോത്രത്തി
ലെ ജന്തുക്കൾപെരുകുകയും ലോലമായതൊലിയോടുകൂടിയ
ജലജീവികൾ കുറയുകയും ചെയ്തു. തൊലിക്കട്ടിയുള്ള ജല
ജന്തുക്കൾ കാലാന്തർത്തിൽ കരയ്ക്കുതന്നെ കുറേക്കൂടി ജീവി
ക്കാൻ തുടങ്ങി. ജലജന്തുക്കൾ കരജന്തുക്കളായി ഇങ്ങനെ
പരിണമിച്ചതു് രസകരമായ വസ്തുതയാണ്. മഞ്ഞുറഞ്ഞു
വീഴുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ പക്ഷികളുടെ തുവൽ വെളുത്തി

രിക്കും. കാഴ്ചബാഗ്ഗാവുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള പക്ഷികളെ നോക്കിയാൽ ഇതു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. വൃക്ഷലതാദികൾ നിറഞ്ഞ നാട്ടിലെ പക്ഷികൾ മിക്കവാറും പച്ചനിറത്തിലോ മറുവല്ല ശോഭയേറിയവണ്ണത്തിലോ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യാം. പ്രകൃതിയുടെ സ്വഭാവം അതിശയനീയവും ചിലപ്പോൾ നമുക്ക് ഉപഹാസീകവുമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ജന്തുക്കൾ സ്വയം അറിഞ്ഞിട്ടല്ല ഈ വണ്ണങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതെന്നു തീർച്ചതന്നെ. തണുപ്പുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെ ജന്തുക്കൾക്കു രോമമുണ്ടായിരിക്കും. ചെളിവെള്ളത്തിൽ ജീവിച്ചു തൊലിക്കട്ടിയുണ്ടായ ജലജന്തുക്കൾ മണ്ണിന്റെ നിറത്തിൽ കരയ്ക്കു ജീവിക്കാറായത് ഈ സ്ഥിതിക്ക് അതുകൊണ്ടാണോ? ശാസ്ത്രത്തിലെ പരിണാമസിദ്ധാന്തം ഇതിനോടൊത്ര യോജിച്ചിരിക്കുന്നു! അനേകലക്ഷം വർഷങ്ങളിലെ പരിവർത്തനരീതികൾ വച്ചുനോക്കിയാൽ കരങ്ങാണു മനുഷ്യന്റെ പിതാവ് എന്നു ഡാർവിൻ പറഞ്ഞത് തെറ്റാണോ? അല്ലാത്തതായി ലോകത്തും ജീവികളിലും ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ നമ്മുടെ നഗ്നങ്ങളായ നയനങ്ങൾക്കു ദൃശ്യമല്ല. രണ്ടോമൂന്നോ തലമുറകൾക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ജീവിതസ്ഥിതി നമുക്കു നേരിട്ടു കാണാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് നിരവധി ലക്ഷം വർഷങ്ങൾക്കകത്തു ഭൂമിയിലെ ജീവജാലങ്ങൾക്കു വന്നുചേർന്ന വ്യത്യാസം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയെ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുള്ളു. ജലവിഭാഗങ്ങൾ ചുരുക്കുകയും സ്ഥലവിഭാഗങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി കരയിലും വെള്ളത്തിലും ജീവിക്കാവുന്ന ചീങ്കണ്ണി, തവള എന്നിവയെപ്പോലുള്ള ജന്തുക്കൾ ഉണ്ടായി. തവളയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതു രസകരമായിരിക്കും. അതിന്

ആദ്യം ജലത്തിൽമാത്രമേ ജീവിക്കാമായിരുന്നുള്ളൂ. കാലാ
 ന്തരത്തിൽ കരജന്തുവിനെപ്പോലെ അതിന് ശ്വാസകോശ
 മൂണ്ടായി. ജന്തുക്കൾ കരയിൽ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയകാല
 ത്ത് ഭൂതലം വനങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതായിരുന്നിരിക്ക
 ണം. വനങ്ങൾ ചെളിപ്രദേശങ്ങളിലായിരുന്നിരിക്കണം
 വളർന്നിരുന്നതും. ക്രമേണ അവയുടെയിടയ്ക്കു പാറയുൾക്കൊ
 ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. അവ കാലാന്തരത്തിൽ കൽക്കരിയായി
 മാറി. കാട്ടുമാങ്ങൾ വെറുതു കരിഞ്ഞു അവയോടുചേർന്നു.
 തിരുവിതാംകൂറിൽ തന്നെ ചതുപ്പുനിലങ്ങൾക്കടിയിൽ
 കരിഞ്ഞ തടികൾ ധാരാളമായിക്കാണാം. കൽക്കരി ഭൂമി
 യുടെ കരദണ്ഡികൾ അടയിൽനിന്നുമാത്രമെ കിട്ടുകയുള്ളു
 വെന്നറിയാമല്ലോ. ഇന്നത്തെ കൽക്കരിഖനികൾ പണ്ട
 തെ വനതലങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിച്ചുകൊള്ളുക.
 ആദ്യം കരയിൽ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ജന്തുക്കളുടെ
 കൂട്ടത്തിൽ പാമ്പ്, പല്ലി, ചീങ്കണ്ണി ഇവ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.
 ഇവയിൽ ചിലതിനു നൂറടിവരെ നീളമുണ്ടായിരുന്നു.
 നൂറടി നീളമുള്ള പാമ്പിനെക്കൊണ്ടു പല്ലിയേക്കൊപറ്റി നമു
 ക്കിപ്പോൾ ഭാവനചെയ്യാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ല.
 'എന്നാൽ ലണ്ടൻ കാഴ്ചബംഗ്ലാവിൽ അവയുടെ പണ്ടു
 ങ്ങൾ എടുത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ട്'. ഈ ഇഴജന്തുക്കൾക്കു ശേഷ
 മാണു പ്രസവിക്കുന്നജാതി ജന്തുക്കളുണ്ടായതു്. അവ മനു
 ഷ്യനെപ്പോലുള്ള കരങ്ങളുവർത്തിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ
 പിതാമഹൻ കുരങ്ങാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നതു് ഇതുകൊ
 ളുമാണു്. എങ്കിലും ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന കുരങ്ങുകൾ
 ഇന്നത്തെപ്പോലെ അത്ര ചെറുതായിരുന്നില്ല. മനു
 ഷ്യനും ആദ്യം കുരങ്ങിനെപ്പോലെ ചാലനമായിരുന്നിരി

ക്കുന്നു. പിന്നീടുപിന്നീടു പ്രകൃതിയോടൊപ്പം അവൻ പുരോഗമിച്ചു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ അവൻ അവനെപ്പറ്റി തന്നെ വിചാരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതത്രത്തോളമാണെന്നു പറയാൻ പ്രയാസം. മൃഗങ്ങളിൽനിന്നിപ്പോൾ അവൻ നിശ്ശേഷം വ്യത്യസ്ഥനായിപ്പോയി. എന്നാലും കുരങ്ങൻ നമ്മുടെ ഗോത്രത്തിൽ പെട്ടവനാണെന്നു് ഓർമ്മിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. കുരങ്ങന്മാരെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ചില മനുഷ്യരെ നാം കാണാറുമുണ്ടല്ലോ.

ന മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവം.

ഭൂമിയിൽ ജീവജാലങ്ങളുണ്ടായതെങ്ങനെയെന്നും അനേകലക്ഷം വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് അവ എങ്ങനെ ഇന്നു കാണുന്ന മട്ടിൽ ആയിത്തീർന്നെന്നും കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. പ്രകൃതിയിൽ നാം വളരെ രസകരമായ വേറൊരു കാര്യംകൂടി കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. മൃഗങ്ങൾ അവയുടെ പരിസരങ്ങളോടു ചേർന്നു ജീവിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ജീവിച്ചു ജീവിച്ചു ഇപ്പോൾ അവയുടെ ശരീരഘടനയിലും മറ്റും വലിയ വ്യത്യാസം വന്നുപോയി. ആദിയിലുണ്ടായതു് അസ്ഥിയില്ലാത്ത ജന്തുവാണെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതു് അല്പപ്രാണിയായിരുന്നു; ദീർഘകാലം ജീവിച്ചിരിക്കാൻ അതിനു കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്രമേണ അതിനു് അസ്ഥിയുണ്ടായി. ആദ്യമുണ്ടായ എല്ലു് നട്ടെല്ലായിരുന്നു. എല്ലുള്ളതും എല്ലില്ലാത്തതുമായി

ജന്തുക്കൾ രണ്ടുതരത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞു. മനുഷ്യക്കും മൃഗ
ങ്ങൾക്കും നട്ടെല്ലുണ്ടല്ലോ.

ഇനി മുട്ടയിടുന്ന ചെറുതരം ജന്തുക്കളെ നോക്കുക.
മത്സ്യങ്ങൾ അനേകായിരം മുട്ടകളിടുന്നു. മുട്ടയിട്ടശേഷം
അവ പിന്നെ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകപോലുമില്ല. മുട്ടകൾ
സപായം വിരിയുകയാണ്. ശരിയായി സൃഷ്ടിക്കാത്ത
തുകൊണ്ട് ഏതാനും മുട്ടകൾ മാത്രമേ വിരിയുകയുള്ളൂ.
ബാക്കി നശിച്ചുപോകയാണ് പതിവ്. ഇനിയും മുട്ടയി
ടുന്ന ഇടത്തരം ജന്തുക്കളെ നോക്കുക. കോഴി ഇടുന്ന മുട്ട
യുടെ മേൽ അത് അടയിരുന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
ചിറകു മുഴുവൻ ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ കോഴി, കുഞ്ഞുക്കളെ
കൂടെക്കൊണ്ടുനടന്നു തീർന്നുകൊടുത്ത ശ്രദ്ധയോടെ വള
ർത്തുന്നു. പ്രായമായാൽ പിന്നെ അവയെപ്പറ്റി തള്ളുകോ
ഴിക്ക് ഒരു ശ്രദ്ധയുമില്ലതാനും. ഇനി അതിലും കൂടിയതരം
ജന്തുക്കളുടെ കാര്യമാണ്. അവ മുട്ടയിടുകയല്ല പ്രസവി
ക്കുകയാണ്. മുട്ട ഗർഭത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടുനടന്നിട്ട്
ഒടുവിൽ പ്രസവിക്കുന്നു. പട്ടി, പൂച്ച, മുയൽ മുതലായ
വയെ നോക്കുക. പ്രസവിച്ചിട്ട് കുട്ടികൾക്കു കറച്ചു പ്രായ
മാകുന്നതുവരെ തള്ള പാലുകൊടുക്കുന്നു. ഇത്തരം ജന്തു
ക്കളിൽ ചിലതിന് സന്തതികൾ കുറെ പാഴായിപ്പോക
ുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി മുയൽ ഏതാനും മാസം കൂടു
മ്പോൾ അനേകം കുട്ടികളെ വീതം പ്രസവിക്കുന്നു. എന്നാൽ
മുയൽക്കും എണ്ണമേ ജീവിക്കുന്നുള്ളൂ. ബാക്കി ചത്തുപോകും.
എന്നാൽ വൻതരം ജന്തുവായ ആനയെപ്പോലുള്ള മൃഗ
ങ്ങൾ ഓരോ കുട്ടിയെ വീതമേ പ്രസവിക്കുകയുള്ളൂ.
അതിനെ ശരിയായി ശുശ്രൂഷിച്ചുവളർത്തുകയും ചെയ്യും.

ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ഒരു കാര്യം നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. ജന്തുക്കൾക്കു കാലാന്തരത്തിൽ ചില പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടാകെ ഉണ്ടാകുന്നു. ക്രമേണ അവ മുട്ടയിടീൽ മാറി പ്രസവിക്കുന്നതാണ്. പ്രസവിക്കുന്ന ജാതി ജന്തുക്കൾ കുട്ടികളെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചു വളർത്തുന്നതുമായിരിക്കും കൂടിയതരം ജന്തുക്കൾ (മൃഗങ്ങൾ) ഒന്നുവീതമേ പ്രസവിക്കുമുള്ളൂ. ലോകത്തിലേയ്ക്കു ഏറ്റവും വലിയ മൃഗം മനുഷ്യനാണ്. ഈ വിധത്തിൽ മനുഷ്യൻ ആദിയിൽ താനതരം ജന്തുവായിരുന്നിരിക്കാനേ ഇടയുള്ളൂ. ക്രമേണ ഇന്നു കാണുന്ന മട്ടിൽ ക്ലാസ് കയറാം കിട്ടിയതാണ്. ആദിയിലുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യൻ തീർച്ചയായും ഇന്നുള്ള മനുഷ്യനെപ്പോലെ ആയിരിക്കാൻ ഇടയില്ല; പകുതി മക്കടന്റെയും പകുതി മനുഷ്യന്റെയും മട്ടിൽ മക്കടസ്വഭാവത്തോടുകൂടി ജീവിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. ഈ അർദ്ധമക്കടമനുഷ്യൻ ഭൂലോകജാതനായിട്ട് ഏകദേശം നാലുകോടിവർഷമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ജർമ്മനിയിൽ ഹെയിഡൻബർഗ് നഗരത്തിലെ കാഴ്ച ബംഗ്ലാവിൽ ഒരു ആദിമനുഷ്യന്റെ തലയോട്ടി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതൊരു മക്കടന്റെ തലയോട്ടിയോലെയായാണ്. ആദിമകാലത്തു മനുഷ്യൻ അലഞ്ഞുനടക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ. വീടും കൂടും ഒന്നുമവർക്കില്ലായിരുന്നു. അന്നു അന്യന്തം ശൈത്യമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ലോകത്തിന്റെ ആദിമദശയെ ഹിമയുഗമെന്നുവേണം പറയാൻ. ഏതെന്നാൽ സർവ്വജന്തുക്കൾ മഞ്ഞുറഞ്ഞു കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഉത്തരധ്രുവത്തിൽ ഇന്നുകാണുന്ന ഹിമവാഹിനികൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കും ജർമ്മനിയിലേയ്ക്കും ഒഴുകിവന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മനുഷ്യനു് അതിനിടയിൽ ജീവിക്കുക അസാധ്യം. ഹിമ

വാഹിനികളുള്ളിടത്തു മനുഷ്യർ താമസിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. അക്കാലത്തു് മെഡിറററേനിയൻ സമുദ്രം (മദ്ധ്യതരണ്യാഴി) ഒരു സമുദ്രമായിരുന്നില്ലെന്നും അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഒന്നരണ്ടുതടാകങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചെങ്കടൽ (റെഡ് സീ) അന്നുണ്ടായിരുന്നേയില്ല. അവിടം കരയായിരുന്നു. ഇന്ത്യ അന്നൊരു ദ്വീപായിരുന്നിരിക്കണം. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനത്തും യൂണൈറ്റഡ് പ്രാവിൻസസ്സിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും സമുദ്രമായിരുന്നു. മദ്ധ്യേന്ത്യയും ദക്ഷിണേന്ത്യയും ചേർന്ന ഹിമാലയത്തിൽ നിന്നു ഈ രാജ്യവേർതിരിഞ്ഞു് ഒരു ദ്വീപായിരുന്ന വസ്തുത നമുക്കു കാമ്ചിപ്പനോക്കാൻ കഴിയുമൊ? ആദിമനുഷ്യർ ചുറ്റും ചേലാരമൃഗങ്ങളുമായി ഒന്നുചേർന്നു വളരെ ഭീതരായിട്ടാണു ജീവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇന്നു മനുഷ്യൻ ലോകത്തിലെ യജമാനനായിത്തീർന്നു. ഏതു മൃഗത്തിനെയും അവൻ ചൊല്ലട്ടിനിറുത്തും. കന്നിര, കാള, പശു, ആന, പട്ടി, പൂച്ച— മുതലായവയെ അവൻ ഇണക്കി. മറ്റു ചിലതിനെ അവൻ കൊന്നു തിന്നു. സിംഹം കടുവാ മുതലായവയെ വിനോദാർത്ഥം അവൻ വേട്ടയാടി. എന്നാൽ അക്കാലത്തു മനുഷ്യൻ യജമാനനായിത്തീർന്നിരുന്നില്ല. ആകൃതിയിൽ കൃശനെങ്കിലും ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടു് അവൻ ക്രമേണ സകല മൃഗങ്ങളുടെയും യജമാനനായി. ബുദ്ധിശക്തിയാണു് മനുഷ്യനെ മൃഗങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചതു്. ബുദ്ധിശക്തിയില്ലാത്ത മനുഷ്യനും മൃഗവും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല. മനുഷ്യൻ അവന്റെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടു് ആദ്യമായി നടത്തിയ ഏറ്റവും വലിയ കണ്ടു

പിടിത്തം തീയുണ്ടാക്കുകയായിരുന്നു ഇപ്പോൾ നാം തിരിച്ചു
 ടിയറച്ചു നിഷ്പ്രയാസം തീയുണ്ടാക്കുന്നതു കൊണ്ട്
 അതിനെപ്പറ്റി അധികം ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. തീയു
 ങ്ങാക്കിയിരുന്നതു രണ്ടു കരിങ്കൽപില്ലു തമ്മിൽ ഉരച്ചി
 ട്ടാണ്. തീപ്പൊരിയുണ്ടാകുന്നതുവരെ അവ തമ്മിൽ ഉര
 യ്ക്കുമായിരുന്നു. എന്തിട്ടു പഞ്ഞിയിലോ വയ്ക്കോലിലോ
 അതു കത്തിക്കുകയാണു പതിവായിരുന്നതു് മരങ്ങൾ
 തമ്മിൽ ഉരഞ്ഞിട്ടു് വിലപ്പോൾ കാട്ടുതീയുണ്ടാകയുംപതി
 വായിരുന്നു. മൃഗങ്ങൾക്കു് ഇതിൽനിന്നു് എന്തെങ്കിലും
 ഒന്നു പഠിക്കത്തക്ക ബുദ്ധിവിശേഷമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
 എന്നാൽ മനുഷ്യൻ സമത്വനായിരുന്നു. തീയുടെ ഉപ
 യോഗം അവൻ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി. ശീതബാധ
 യിലും ഹിംസജന്തുക്കളിലുനിന്നു് അവൻ അതുകൊണ്ടു
 രക്ഷപ്രാപിച്ചു. മാംസം തീയിൽവേവിച്ചു തിന്നാൻ കൂടു
 തൽ സാധ്യങ്ങളായിരിക്കുമെന്നും അവൻ കണ്ടു. അങ്ങനെ
 ആദികാലത്തു് ഉണ്ടാക്കിയ അഗ്നി കെട്ടത്താതെ ഇലയും
 വിറകും വാരിയിട്ടു് ആളിക്കർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മനു
 ഷ്യനെ ജീവജാലങ്ങളുടെ യജമാനനാക്കാൻ സഹായിച്ച
 ആദ്യത്തെ ശക്തി ഇതാണ്.

6 ആദിമ മനുഷ്യൻ

മനുഷ്യനു് ബുദ്ധി വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി പ്രാബല്യവും
 വർദ്ധിച്ചു, ബുദ്ധിശക്തിയല്ലാതെ ശത്രുവിനോടു നേരി
 ടാൻ അവനു മറ്റു യാതൊരായുധവും ആദ്യകാലത്തുണ്ടായി
 രുന്നില്ല. കല്ലെടുത്തറിയാൻ മാത്രമേ ആദ്യം അവനു്

സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അനന്തരം അവർ കല്ലുകൊണ്ട് കോടാലി, കന്തം എന്നുവേണ്ട കൽസൂചിപ്പോലും ഉണ്ടാക്കി! ജനീവായിലേയും ലണ്ടനിലേയും കാഴ്ചബംഗ്ലാവുകളിൽ ഇത്തരമായുടങ്ങിയ ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞ ഹിമയുഗം അവസാനിച്ചു. ധിമവാഹിനികൾ മലേഷ്യയിൽനിന്നു തിരോധാനംചെയ്തു. ശൈത്യം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു് അല്പാല്പം മുട്ടുണ്ടായതോടുകൂടി മനുഷ്യർ ഭൂസ്ഥലങ്ങളിൽ, വിട്ടുതാമസിക്കാൻ തുടങ്ങി. വീടുകളോ മറ്റു കെട്ടിടങ്ങളോ അങ്ങങ്ങായിരുന്നില്ല. കായും കനിയും വേട്ടജന്തുക്കളുടെ മാംസവുംതിന്നുകൊണ്ടു് അവർ ഗൃഹകളിൽ പാതുവന്നിരുന്നു. കൃഷി അറിയാമായിരുന്നില്ല. പാചകവൃത്തിയും അങ്ങനെയെന്നെ. എങ്കിലും മാംസം അവർ തീയിൽവേച്ചിച്ചുതിന്നിരുന്നു. പട്ടിയൊ കലമൊ കടമൊ മറ്റുവിധപാത്രങ്ങളോ ഒന്നും അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു സംഗതി അതുതകരമായിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ മനുഷ്യർ ചിത്രകലയിൽ നിപുണരായിരുന്നു. കടലാസൊ മഷിയൊ പോനയൊ അന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും കൽസൂചികൊണ്ടും ക്രുന്ത ആയുധങ്ങൾ കൊണ്ടും ഗൃഹകളിലെ ചുവരുകളിൽ അവർ മൂഗങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ ചിലതു് ഇന്നും നന്നായിരിക്കുന്നു. ഗൃഹകളിൽ ഇരുട്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഏതെങ്കിലുംതരം വിളക്കുകൾ പൂർവ്വകാലത്തുപയോഗിച്ചിരുന്നിരിക്കണു്. ശിലായുഗത്തിലെ മനുഷ്യരെന്നാണു് ഇവരെ വിളിക്കുന്നതു്. കല്ലുകൊണ്ടു് സകല ആയുധങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ടു് ആ കാലഘട്ടത്തെ ശിലായുഗമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ലോഹങ്ങളുപയോഗിക്കുന്നതെങ്ങ

നെയ്യെന്ന് അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഇന്ന് നാം
 മിക്ക സാധനങ്ങളും ലോഹങ്ങൾകൊണ്ടാണ് നിർമ്മിക്കു
 ന്നത്. ഇതും വെള്ളോടും എന്താണെന്നുപോലും അന്നു
 റിത്തുകൂടാതിരുന്നതിനാൽ കല്ലുകൊണ്ടുസകലതും ഉണ്ടാ
 ക്കാൻ അവർ പണിപ്പെട്ടേണ്ടിവന്നു. ശിലായുഗം അവ
 സാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ഭൂമിയിലെ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ
 വളരെ ഭേദപ്പെട്ടു. കൂടുതൽ ചൂടാണായി. ഹിമവാഹിനി
 കൾ മുഴുവൻ ആർട്ടിക്കുസമുദ്രത്തിലേയ്ക്കു പ്രവഹിക്കയും
 മദ്ധ്യേഷ്യയും യൂറോപ്പും വൻകാടുകളായിത്തീരുകയും
 ചെയ്തു. ഈ കാടുകളിൽ ഒരു പുതിയവർഗ്ഗം മനുഷ്യർ
 ജീവിക്കാൻതുടങ്ങി. ശിലായുഗത്തിലെ മനുഷ്യരേക്കാൾ
 ഇവർ സമർത്ഥന്മാരായിരുന്നു. എങ്കിലും കല്ലുകൊണ്ടാണ്
 അവരും ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. ഇവരും ശിലാ
 യുഗമനുഷ്യരെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും പുതിയശിലാ
 യുഗമനുഷ്യരെന്നു അവർക്കു വ്യത്യസ്തനാമം കല്പിക്കു
 പ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവരുടെകാലത്തു് വലിയ പുരോഗമനം കാ
 ണപ്പെട്ടു. ഇവരാണ് ആദ്യമായി കൃഷിചെയ്യാൻ തുടങ്ങി
 യത്. നിലം ഉഴാനും ഭക്ഷണവിഭവങ്ങൾ വളർത്താനും
 അവർ ആരംഭിച്ചു. മൃഗങ്ങളെ വേട്ടയാടാൻ പോയാൽ
 ചിലപ്പോൾ ഒന്നും കിട്ടിയില്ലെന്നുവരും. എന്നാൽ കൃഷി
 ചെയ്യുന്നപക്ഷം കാലാകാലത്തു് ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ
 കിട്ടുമെന്നുറപ്പുണ്ടായി. കൂടുതൽ വിശ്രമവും സമാധാന
 ജീവിതവും അതുകൊണ്ടു് കറെ സാധിച്ചു. വിശ്രമാവസര
 ങ്ങൾ കൂടുതലായി അവർക്കുണ്ടായതോടുകൂടി മറ്റു കണ്ടുപി
 ടിതരങ്ങളും അവർ നടത്തിതുടങ്ങി. മണ്ണുകൊണ്ടു് പാത്ര
 ങ്ങൾ അവർ നിർമ്മിച്ചിട്ടു് അതിൽപാചകം നിർമ്മിച്ചു.

ശിലായുഗങ്ങൾ കൂടുതൽപരിഷ്കരിച്ചു അവരണ്ടാക്കുകയും അവയ്ക്കു നല്ല മിനുസം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. പശു, പട്ടി, ആട് മുതലായ മൃഗങ്ങളെ ഇണക്കിവളർത്തുന്നതിനും, വസ്ത്രങ്ങൾ നെയ്യാനും വീടുകെട്ടിപാക്കാനും അവർ ആരംഭിച്ചു. മൃഗങ്ങളുടെ ശല്യമുണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ കുടിലുകൾ ആദ്യകാലത്തു് തടാകങ്ങളുടെ നടുവിലാണു് കെട്ടിയതു്. അതിനാൽ തടാക (കായൽ) നിവാസികളെന്തു് ഇവരെ വിളിക്കുന്നു- ഈ മനുഷ്യരെപ്പറ്റി എങ്ങനെയാണു നാം ഇത്രത്തോളം അറിഞ്ഞതു്? ഒരുതൂതമ്പം ഗതിയായി അതു കരുതപ്പെട്ടേയ്ക്കാം. അവർ ഗ്രന്ഥങ്ങളോന്നും നിർമ്മിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇവരെപ്പറ്റി നമുക്കു വായിക്കാവുന്ന ഗ്രന്ഥം ഏതാണെന്നു് ആദ്യമായി പറഞ്ഞിരുന്നു. പ്രകൃതിഗ്രന്ഥമുണ്ടല്ലോ. ആ ഗ്രന്ഥംവായിക്കുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. നിസ്സീമമായ ക്ഷമ അതു വായിക്കാൻ ആവശ്യമാണു്; അനേകംപേർ ഈ ഗ്രന്ഥം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ ആയുഷ്കാലം മുഴുക്കെ വിനിയോഗിക്കുകയും പലവിധ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. വലിയകാഴ്ച ബംഗ്ലാവുകളിൽ ഈ അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ പലതും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ശിലായുഗത്തിലെ മനുഷ്യർ കല്ലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി മിനുസപ്പെടുത്തിയിരുന്ന കോടാലികളും, കലങ്ങളും, അമ്പുകളും, സൂചികളും മറ്റും നമുക്കു് കാഴ്ച ബംഗ്ലാവുകളിൽ കാണാം. പണ്ടത്തെ തടാകവസതിയുടെ ഒരു മാതൃക ജൂനീവാ കാഴ്ച ബംഗ്ലാവിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിൽ മരക്കാലുകൾ ഉറപ്പിച്ചിട്ടു് അവയുടെ മേലാണു് കുടിലുകൾ കെട്ടിയിരുന്നതു്. അവയിൽനിന്നു കരയിലേയ്ക്കു് ഓരോ വാലവും ഇടുമായിരുന്നു. അവർ ഉടു

ത്തിരുന്നതു മൃഗങ്ങളേടേതോലുംമരവരിയുമാണു്. ക്രമേണ
 ചെമ്പുകൊണ്ടും വെള്ളോടുകൊണ്ടും അവർ ആയുധങ്ങളു
 ള്ലാക്കാൻ തുടങ്ങി. ആദരണങ്ങൾക്കായും മറ്റും സ്വർണ്ണം
 അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഏകദേശം പതിനായിരം
 വർഷം മുമ്പായിരിക്കണം ഇത്തരം മനുഷ്യർ ജീവിച്ചിര
 ന്നിട്ടുള്ളതു്. ആണ്ടുമാസംതീയതിസൂക്ഷ്മമായി നമുക്കറിഞ്ഞു
 കൂടുന്നേയുള്ളു. അനേകലക്ഷംവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു തുടങ്ങി
 ഏകദേശം പതിനായിരം വർഷംമുമ്പുവരെയുള്ള കഥ
 യാണു് ഇതുവരെ നാം അറിഞ്ഞതു്. ആധുനികകാല
 ത്തോടു് നമ്മൾ മിക്കവാറും അടുത്തു. ആദികാലത്തെ
 മനുഷ്യജീവിതവും നവീനകാലത്തെ മനുഷ്യജീവിതവും
 തമ്മിൽ ബ്രാഹ്മണ്യവ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും ഈ വ്യത്യാസം
 ക്രമേണ ക്രമേണ അതാതുതലമുറകൾ അറിയാതെതന്നെ
 യാണു് സംഭവിച്ചതു്. ഇതിനിടയിൽ അല്പകാലത്തേക്കു
 പോലും മനുഷ്യകുലം ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടുമില്ല. പ്രകൃത്യാതന്നെ
 ഈ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഓരോവിധജനസമുദായങ്ങൾ
 ഇപ്പുറ്റത്തിൽ ഉത്ഭവിക്കുകയുംചെയ്തു. ലോകത്തു വിവിധ
 ഭാഗങ്ങളിൽ ഓരോവിധമായ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി നിലനി
 ന്നതു സ്വാഭാവികമാണല്ലോ- ഓരോ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതിയു
 മനുസരിച്ചു് അവിടവിടെയുള്ളവർ നിവസിക്കുകയും
 അങ്ങനെ പല രാജ്യവാസികൾ നിറത്തിലും ആകൃതിയിലും
 പ്രകൃതിയിലും വ്യത്യസ്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ദീർഘദീർഘ
 കാലങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടായ ഈ മാറ്റങ്ങൾ അതാതു കാല
 ത്തു് ആരും മനസ്സിലാക്കിയില്ല. ശിലായുഗത്തിന്റെ അവ
 സാനഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനൊരു കൊടും വിപത്തു
 ണ്ടായി. മദ്ധ്യതരണ്യംശി (മെഡിറ്ററേനിയൻസമുദ്രം)

ചണ്ടു സമുദ്രമായിരുന്നില്ലെന്നും ആ വിഭാഗത്തു് അവിട
 ങ്കടെ ചില കായലുകൾമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും
 മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ കായലുകളിൽ മുന്മാരിക്കൽ
 പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരമുള്ള കടിലുകൾകെട്ടി ധാരാളം മനുഷ്യർ
 പാർത്തിരുന്നു. യൂറോപ്പിന്റേറയും ആഫ്രിക്കയുടേയും ഇടയ്ക്കു്
 ജീബ്രാൾട്ടറിനടുത്തുണ്ടായിരുന്ന കര പൊടുന്നനവെവെള്ളം
 കൊണ്ടുപോയി. മെഡിറ്ററേനിയൻതാഴ്വരകളിലേക്കു്
 അറാബ് ലാൻറിക് മഹാസമുദ്രത്തിൽനിന്നുജലം പ്രവഹിച്ചു
 തടാകങ്ങളിലും സമീപദേശങ്ങളിലും അധിവസിച്ചിരുന്ന
 മനുഷ്യർ കൂട്ടത്തോടെ അപ്പോൾനശിച്ചുപോയിരിക്കണം.
 പ്രളയമെന്നു ബൈബിളിലും പുരാണേതിഹാസങ്ങളിലും
 പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഇതിനെപ്പറ്റി ആയിരിക്കാനാണിടയു
 ള്ളതു്. അറാബ് ലാൻറിക് മഹാസമുദ്രത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ
 ജലപ്രവാഹം അനേകസഹസ്രംനാഴിക നീളംവീതിയി
 ലുള്ള പ്രദേശങ്ങളെ ഗ്രസിക്കുന്നതുവരെ ശമിക്കുകയുണ്ടായില്ല.
 മെഡിറ്ററേനിയൻകടലായി അതു തീർന്നതിനുശേഷമേ
 ജലപ്രവാഹം നിലച്ചുള്ളൂ.

൮. വിവിധവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം.

ജലാശയങ്ങളിൽ (തടാകങ്ങളിൽ) കടീൽകെട്ടി കഴി
 െന്നുകൂടിയ പുതിയശിലായുഗത്തിലെ മനുഷ്യരാണ് ഇന്ന
 ന്റെ മനുഷ്യരുടെ ആദ്യതലമുറക്കാർ. വെള്ളക്കാർ, തവിട്ടു്
 നിറത്തിലുള്ളവർ, മഞ്ഞനിറത്തിലുള്ളവർ, കറുത്തനിറത്തി
 ലുള്ളവർ— ഇങ്ങനെ പല വകക്കാരെ നാം ഇന്നു കാണു

ന്നാണു്. ഈ നാലുനിറത്തിലുള്ളവർമാരും ഇന്നു ലോക
 ത്തിലുള്ളവെന്നു തീർത്തുപറയാനും നിവൃത്തിയില്ല. വർഗ്ഗ
 ങ്ങൾതമ്മിൽ സമ്മിശ്രമായിട്ടുണ്ടു്. ചിലരെ ഇപ്പോൾ
 ഏതുവർഗ്ഗക്കാരെന്നു വേർതിരിച്ചുപറവാൻ നിർവാഹമി
 ല്ലാത്തവിധത്തിൽ അത്രയേറെമാറ്റം അഴുത്തു് സംഭവി
 ക്കുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മനുഷ്യരുടെ ശിരസ്സു് അളന്നു്
 അവരോടുവർഗ്ഗക്കാരെന്നു വേർതിരിച്ചു പറയാമെന്നു വിധി
 ച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ പലതരം വർഗ്ഗക്കാർ എങ്ങനെയുണ്ടായി?
 ഒരേ ജനസമുദായത്തിന്റെ അനന്തര പരമ്പരകളാണെന്ന
 കിൽ ഇത്രത്തോളം വ്യത്യാസം ഇവർതമ്മിൽ കാണാൻ കാര
 ണമെന്തു്? ഒരു ജർമ്മൻകാരൻ നീഗ്രോയിൽനിന്നു തുലോം
 വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ജർമ്മൻ, സുഭഗശരീരിയും നീഗ്രോ
 കരിക്കട്ടപോലെ കറുത്തവനാണു്. ജർമ്മൻകാരന്റെ തല
 മുടി നീണ്ടിരുണ്ടിരിക്കും. നീഗ്രോയുടെ തലമുടിയാകട്ടെ
 കുരുടിപ്പുരുണ്ടുതലയോട്ടിയോടു പററിയിരിക്കുന്നു. ചീനൻ
 ഇവർ രണ്ടുകൂട്ടരേയും പോലല്ല. ഇവർതമ്മിലുള്ള അന്തര
 ത്തിന്റെ ആന്തരരഹസ്യം എന്താണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി പറ
 വാൻ കഴിവില്ലെങ്കിലും പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുസരണമായി
 ജീവജാലങ്ങളുടെ ക്രമേണ മാറ്റമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു്
 ഇവിടെ സ്മരണീയമാണു്. ഒരുപക്ഷെ ഇന്നു കാണുന്ന
 ജർമ്മൻകാരനും നീഗ്രോയും വിവിധവർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്നുതട്ടെ
 വിച്ചവരാണെന്നിരുന്നാലും ഇവരുടെ പൂർവജന്മാർ പണ്ടു
 ഒരേവർഗ്ഗക്കാരായിരിക്കുവാനേ ഇടയുള്ളൂ. പരിതസ്ഥിതി
 കൾ ഇവരുടെ ആകൃതിക്കും പ്രകൃതിക്കും വമ്പിച്ച മാറ്റം
 വരുത്തിയതായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരം ഭൂമിയുടെ ഉത്തര
 ഭാഗങ്ങളിൽ അധിവസിച്ചിരുന്നവർ കഠിനമായ തണുപ്പും

മഞ്ഞും സഹിക്കാൻ ശക്തരായി. എസ്കിമോ വർഗ്ഗക്കാർ ഇപ്പോഴും ഉത്തരഭാഗങ്ങളിലെ മഞ്ഞുറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ധിവാസിക്കുന്നത്. അവരെപ്പോലെ മഞ്ഞും ശൈത്യവും ഏൽക്കാൻ കെൽപ്പുള്ളവർ ലോകത്തു മറ്റു യാതൊരു ജനസമുദായവുമില്ല. അവരെക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ ഉഷ്ണദേശങ്ങളിൽ ഒരു ദിവസം തികച്ചു താമസിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നുമാണു തോന്നുന്നത്. വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കരയ്ക്കു പിടിച്ചിടുന്ന മത്സ്യത്തെപ്പോലെ അവർ സിദ്ധിയായിപ്പോകും. എസ്കിമോ വർഗ്ഗക്കാർക്കു ലോകത്തിലെ ഇത്തരഭാഗങ്ങളിലെ ഞാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതു കൊണ്ടു അവരുടെയിടയിൽ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ആഫ്രിക്കയിലെ മദ്ധ്യരേഖയ്ക്കു സമീപമുള്ള ഇത്തരരാജ്യങ്ങളിലെ അധിവസിക്കുന്നവരുടെ നിറം കറുത്തതാണ്. സൂര്യന്റെ ഉഷ്ണവും അവരെ കറുപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇൻഡ്യയിലെ കഥതന്നെ നമുക്കു ലോപിച്ചു നോക്കാമല്ലോ. ഉത്തരേൻഡ്യക്കാരുടെ മദ്ധ്യരേഖയ്ക്കു സമീപം താമസിക്കുന്ന ദക്ഷിണേന്ത്യക്കാർ കറുത്തിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ വേറൊരു കാര്യം കൂടി നമുക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി എടുക്കാം. അർദ്ധനഗ്നരായി കഠിനമായ വെയിലും ചൂടും ഏറെ വയലുകളിൽ വേല ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ നിർഭാഗ്യരായ ക്രിസ്ത്യൻമാർ, ഉടുപ്പും മറ്റും ധരിച്ചു അടുത്തു മുട്ടി വെയിലും ചൂടും അധികം ഏൽക്കാതെ നല്ല കെട്ടിടങ്ങൾക്കകത്തു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരെക്കാൾ കറുത്തിരിക്കുന്നില്ലേ? കുറെ മേനിമിനുക്കമുള്ള നമ്മിൽ ചിലർ തന്നെ ഒരു ദിവസം ഒന്നു വെയിൽ കൊണ്ടാൽ കറുക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ഒരിക്കൽ പോലും ഇളവില്ലാതെ മുന്തിയാറുപത്ത

ബുദ്ധിമുട്ടും വെച്ചിൽ കൊള്ളുന്നവർ കരുത്തു പിടിച്ചു പോകുന്നത് അതിശയമാണോ? അങ്ങനെ മനോഹരപത്തബുദ്ധിമുട്ടും അടങ്ങിയ അനേകവർഷങ്ങളായി വെച്ചിലും ചുട്ടും ഏറെ പരമ്പരയാ ജീവിക്കുന്നവരുടെ സന്താനങ്ങൾ വെട്ടുത്തിരിക്കണമെന്നുവെച്ചാൽ വിഷമമല്ലയോ! ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയുടെ വ്യത്യാസംകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യർ നിറവുത്യാസം സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് ഇതിനാൽ സിദ്ധമായി. എന്നാൽ ഉഷ്ണരാജ്യമായ ഇൻഡ്യയിൽ തന്നെ നല്ല വെട്ടുത്തനിറമുള്ള സുകുമാരശരീരികൾ ഇല്ലെ എന്നു ചോദിക്കുമായിരിക്കും. അതെ, ഇൻഡ്യയിൽ അധിവസിക്കാൻ വന്ന വിവിധവർഗ്ഗക്കാരുടെ കലപ്പുണതെന്നേ പറയാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ അനേകമനേകം വർഗ്ഗക്കാർ ഇൻഡ്യയിൽ അധിവസിക്കുവാൻ വന്നെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിലില്ലാത്ത സങ്കരവർണ്ണം സംഭവിച്ചുപോയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇൻഡ്യക്കാരിലൊരുത്തൻ പൂർണ്ണിവാസികളിൽ ഏതു വർഗ്ഗക്കാരനാണെന്നു ചെന്നിട്ടുപറക അസാദ്ധ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ൻ. വർഗ്ഗങ്ങളും ഭാഷകളും

ലോകത്ത് ഏതുഭാഗത്താണ് ആദ്യം മനുഷ്യനുണ്ടായതെന്നു തീർത്തു പറയാൻ വയ്യ. ഒരുപക്ഷേ പല ഭാഗങ്ങളിലൊന്നിച്ച് ഒരേസമയത്തു മനുഷ്യരുൾഭവിച്ചുവെന്നു വരാം. ഹിമയുഗത്തിൽ ഹിമവാഹിനികൾ ഉത്തരഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഒലിച്ചുമാറിയതോടുകൂടി അനല്ലുണ്ടായിരുന്ന

സ്ഥലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ ഉത്ഭവിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടി
 യിരിക്കുന്നു. ആദിമകാലത്തു് എത്രയോ തലമുറകളായി
 മനുഷ്യർ അലഞ്ഞുനടന്നശേഷം ആദ്യമായി അവർ കുടി
 പാക്കാൻ തുടങ്ങിയതു് നദീതീരങ്ങളിലായിരിക്കണം.
 എന്നെന്നാൽ കൃഷിക്കു പറ്റിയ സ്ഥലങ്ങൾ നദീതീരങ്ങ
 ൊണല്ലോ. ആയുന്മാർ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു് ആദ്യം കുടി
 പാർത്തുതുടങ്ങിയതു് സിന്ധു, ഗംഗ എന്നീ മഹാനദിക
 ൊടെ തീരങ്ങളിലാണെന്നു ചരിത്രം പറയുന്നുണ്ടല്ലോ.
 മെസൊപ്പൊട്ടേമിയായിൽ ടൈഗ്രീസ്, യൂഫ്രട്ടീസ് എന്നീ
 വരുടെ കരകളിലും ഈജിപ്റ്റിൽ ഡെൽനദീതീരങ്ങളിലു
 മാണു് ആദ്യം മനുഷ്യർ അധിവസിക്കാനാരംഭിച്ചതെന്നും
 ചരിത്രത്തിലുണ്ടു്. ചൈനയിലും അങ്ങനെയെന്നു. ഇൻ
 ഡ്യയിൽ ആദ്യമായി കുടിപാർത്തിരുന്നതു് ദ്രാവിഡന്മാര
 ണെന്നാണു നാം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിനുശേഷം ആയു
 ന്മാർ വന്നു. ഇപ്പോഴും ദക്ഷിണേന്ത്യക്കാരിലധികവും
 ദ്രാവിഡരുടെ പരമ്പരകളാണു്. അവർ കൂടുതൽ കരത്തി
 റിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ആയുന്മാരെക്കാൾ കൂടുതൽ മുന്പു
 അവർ ഇൻഡ്യയിൽ പാർത്തുവന്നിരുന്നുവെന്നു് ധാരാളം
 വിശ്വസിക്കാം. ദ്രാവിഡർ പണ്ടു പണ്ടു ഒരു പരിഷ്കൃ
 തജനതയായിരുന്നു. അവർക്കു സ്വന്തഭാഷയുണ്ടായിരുന്നു
 വെന്നു മാത്രമല്ല മറ്റു വസ്തുക്കൾക്കുമായി അവർ വാണിജ്യ
 ത്തിലേപ്പെട്ടുമിരുന്നു. കിഴക്കേയൂറോപ്പിലും മദ്ധ്യേഷ്യയിലും
 പശ്ചിമേഷ്യയിലും അതിനിടയിൽ ഒരു സമുദായപുരേ
 ഗതി പ്രാപിച്ചുവരികയായിരുന്നു. അതാണു് ആയുന്മാർ.
 അവരുടെ ഭാഷയായ സംസ്കൃതത്തിൽ ആയുൻ എന്നാൽ
 ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നു് അർത്ഥം കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോക

ഈ ഓരോ വർഗ്ഗക്കാരും ഇങ്ങനെ സ്വാഭാദീമാനംകൊള്ളാ
 രണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷ്കാരൻ വിചാരിക്കുന്നു അവനാണ്
 ലോകത്തിലേയ്ക്കുവെച്ചു് ഉത്തമനെന്നു്. ഹ്രസ്വകാരും ജമ്
 ന്കാരും അമേരിക്കയും ഏന്റവേണ്ട സകലരും ഇങ്ങനെ
 അവരവരെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നു. വടക്കേഏഷ്യയിലും
 യൂറോപ്പിലുമുണ്ടായിരുന്ന പുൽപ്രദേശങ്ങളിൽ ആയുന്മാർ
 ആദ്യം അലഞ്ഞുനടന്നിരുന്നു. അവരുടെജനസംഖ്യ പെരു
 വുകയും അവരുടെ ശൈത്യംമാറുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി
 വേണ്ടത്ര ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അവർക്കു കിട്ടാതായി. അതി
 നാൽ ആഹാരം തേടി ലോകത്തു് ഓരോഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കു്
 അവർ തിരിയേണ്ടിവന്നു. യൂറോപ്പു് ആകെ അവർ നിറ
 ഞ്ഞു. ഇൻഡ്യയിലും പേഷ്ചിമയിലും മെസൊപ്പൊട്ടോമിയ
 യിലും അവരെത്തിക്കൂടി. യൂറോപ്പിലെയും ഉത്തരേന്ത്യയി
 ലേയുംപേഷ്ചിമയിലേയും മെസൊപ്പൊട്ടോമിയയിലേയും
 ജനങ്ങൾ ഇന്നു വേർതിരിഞ്ഞു വ്യത്യസ്ഥതയോടെകഴിയു
 കയാണെങ്കിലും അവർ സകലരും ഒരേ ജനസമുദായത്തിൽ
 നിന്നും—ആയുന്മാരിൽനിന്നും—ഉത്ഭവിച്ചവരാണ്. അതു
 കൊണ്ടു് ആയുന്മാർ ലോകത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട പൂർവ
 ജനതയായി ഇന്നു സങ്കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേറൊരു
 പ്രധാനജനത മംഗോളിയരാണ്. ഇവർ ചൈനാ,
 ജപ്പാൻ, ടിബറ്റു്, സയാം, ബർമ്മാ എന്നീ കിഴക്കേ
 ഏഷ്യൻരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു. ഇവരെ പീതവർണ്ണക്കാരെ
 ന്നാണ് വിളിക്കുന്നതു്. ഉയർന്ന ഗണ്ഡാസ്ഥികളും ഇടു
 ങ്ങിയ നയനങ്ങളും അവരുടെ പ്രത്യേകതയായിരിക്കുന്നു.
 ആഫ്രിക്കയിലുംമറ്റുചിലസ്ഥലങ്ങളിലും അധിവസിക്കുന്ന
 നീഗ്രോജാതിക്കാർ ആയുവർഗ്ഗത്തിലെ മംഗോളിയൻവർഗ്ഗ

ത്തിലൊ ചെട്ടവരല്ല. അവർ മറൊല്ലാരെയുംകാറു കര
 ത്തിരിക്കുകയാണ്. അറബുയിലും ചാലസ്സെനിലും അ
 ധി വസിക്കുന്ന അറബികളും ഹീബ്രുജാതിക്കാരും മറൊ
 രവകക്കാരാകുന്നു. അനേകായിരം വഷങ്ങുകഴിഞ്ഞിട്ട് ഇ
 വർഗ്ഗക്കാരെല്ലാം പിന്നെയും ചിന്നിച്ചിതറി കൂടുതൽവിഭാ
 ഗങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി നമുക്കിപ്പോൾ
 കൂടുതൽ അന്വേഷിക്കാൻ പോകേണ്ട. ഓരോ വർഗ്ഗക്കാരെയും
 വേർതിരിച്ചറിയുന്നത് അവരുടെ ഭാഷകൊണ്ടാ
 ണ്ടാണ്. ഓരോ ജനതയ്ക്കും ഓരോ പ്രത്യേകഭാഷയുണ്ടായിര
 ന്നതു് കാലാന്തരത്തിൽ പല ഭാഷകളായിത്തീർന്നു. ശബ്ദ
 ത്തിലും അർത്ഥത്തിലും സാമ്യമുള്ള ഒരേവാക്ക് പല ഭാഷ
 കളിലായി നാംകാണുന്നുണ്ട്. പ്രധാന മാതൃഭാഷയോടുള്ള
 ചാർച്ചയാണിതു കാണിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കണം.
 ഏഷ്യയിലും യൂറോപ്പിലും വ്യാപിച്ച ആയുർവാക്ക് ആദ്യം
 ഒരു ഭാഷയായിരുന്നുവെങ്കിലും റയിൽവേയൊ, തപാലൊ,
 പുസ്തകങ്ങളൊ ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്തു് ഓരോ രാജ്യവി
 ഭാഗങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്ന ആയുർവാർ അവരവരുടെസ്വന്ത
 ഭാഷ അവരവർക്കു് സൗകര്യമായവിധത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ
 തുടങ്ങി. ക്രമേണ ഓരോ രാജ്യത്തിലും ഈ ഭാഷയ്ക്കു
 തമ്മിൽതമ്മിൽ വലുതായ വ്യത്യാസം വന്നു. ഇങ്ങനെ
 യാണു പല ഭാഷകൾ ലോകത്തിനു നാം കണ്ടുവരുന്നതു്.
 ലോകത്തു നിരവധി ഭാഷകളിന്നുണ്ടെങ്കിലും സൂക്ഷ്മമായി
 ആലോചിച്ചാൽ മാതൃഭാഷകൾ ഏതാനും എണ്ണം മാത്രമേ
 ഉള്ളുവെന്നു കാണാം. ആയുർവാർ എവിടെവിടെയൊക്കെ
 പോയൊ അവിടെവിടെ ഭാഷകളെല്ലാം അതു്ഭാഷതന്നെ.
 സംസ്കൃതം, ലാറ്റിൻ, ഗ്രീക്, ഇംഗ്ലീഷ്, ഫ്രഞ്ച്,

ജമ്മൻ, ഇറാലിയൻ എന്നീ ഭാഷകളൊക്കെ പരസ്പരം ബന്ധമുള്ളവയാണ്. എല്ലാം ആയുന്മാരുടേതാണെന്നും ഇൻഡ്യൻഭാഷകളിൽ ഹിന്ദി, ഉർദു, ബംഗാളി, മറാത്തി, ഗുജറാത്തി മുതലായവയുടെയെല്ലാം തായ് ഭാഷ സംസ്കൃതഭാഷകൾക്കൊണ് ഇവയും ആയുമാണെന്നു പറയണം. വേറൊരു പ്രധാനഭാഷ ചൈനീസ്ഭാഷയാണ്. ബർമ്മീസ്സ്, ടിബറ്റൻ, സയാമീസ്—എന്നിവ അതിനോടു സംബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അറബിയും ഹീബ്രുവും ഉൾപ്പെടുന്ന സെമിറ്റിക്ഭാഷ വേറൊന്നാണ്. ടർക്കിഷ്, ജാപ്പനീസ് എന്നീ ഭാഷകൾ ഈ വിഭാഗങ്ങളിലൊന്നും ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ തമിഴ്, തെലുങ്ക്, മലയാളം, കണ്ണാടകംഎന്നിവയും മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ എങ്ങും ഉൾപ്പെടാതിരിക്കുകയാണ്. ഈ ദ്രാവിഡഭാഷകൾ നാലും വളരെ പഴക്കമുള്ളവയാകുന്നു.

൧൦. ഭാഷകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം.

ആയുന്മാർ അവരുടെ ഭാഷയുമായി പല ദിക്കുകളിലേയ്ക്കു കടന്നു. പലതരം ശീതോഷ്ണാവസ്ഥകളും പരിതസ്ഥിതികളും, അവരുടെയിടയിൽ പല പല വിഭാഗങ്ങളുണ്ടാക്കി; ആചാരങ്ങളും നടപടികൾക്കും വ്യത്യാസം വന്നു. ഓരോ വിഭാഗക്കാർക്കും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാണാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. സാഞ്ചാരസൗകര്യം അത്ര ലുപ്തമായമായിരുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തുനിന്നും മറ്റൊരു രാജ്യത്തിലേയ്ക്കു

പോവുക മിക്കവാറും അസാധ്യമായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തിലെ വിഭാഗക്കാർ പുതുതായി വല്ലതും മനസ്സിലാക്കിയെങ്കിൽ അന്യർ രാജ്യത്തിലെ കൂട്ടരോടു അതു പറയാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ മാറ്റങ്ങൾ അനേകമായി തമ്മിൽ തമ്മിലറിയാതെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കുറെ തലമുറകളായപ്പോഴേയ്ക്കും ഇവർ ഒരു ഒരു വിഭാഗത്തിൽനിന്നു വേർതിരിഞ്ഞു പോന്നവരാണെന്നുള്ള ചന്ദ്രതപോലും മറന്നു പോയി. അവർക്ക് ഒരു ഭാഷയായിരുന്നതു് പല ഭാഷകളായിത്തീർന്നു. അവയ്ക്കു തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസവും വന്നുചേർന്നു. ഇങ്ങനെ വ്യത്യാസങ്ങൾ വലുതായി സംഭവിച്ചുവെങ്കിലും പലവാക്കുകൾക്കും സാമ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അനേകായിരം വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ കൂടിയും പലഭാഷകളിലായി ഒരേവാക്കു പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാണാം. പൂർവ്വികമായി ഒരു ഒരുഭാഷയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നതിനു് ഇതൊരു തെളിവാണ്. സർവ്വരാജ്യങ്ങളിലും സർവ്വഭാഷകളിലും നടപ്പിലിരിക്കുന്ന രണ്ടു പദങ്ങളുടെ കാര്യം പ്രത്യേകമായി നോക്കുക! അമ്മ, അച്ഛൻ! സംസ്കൃതത്തിലും ഹിന്ദിയിലും ഈ വാക്കുകൾ ഒന്നുതന്നെ.

സംസ്കൃതം:	മാതാ	പിതാ
ഹിന്ദി:	മാതാ	പിതാ
ഇംഗ്ലീഷ്:	മതർ (Mother)	ഫാദർ (Father)
ലാറ്റിൻ:	മത്തർ (Mater)	പാത്തർ (Pater)
ഗ്രീക്ക്:	മാത്തർ (Meter)	പാത്തർ (Do)
ജർമ്മൻ:	മുത്തർ (Mutter)	ഫാത്തർ (Vater)
ഫ്രഞ്ച്:	മിയർ (Mere)	പിയർ (Pere)

ഈ വാക്കുകൾ തമ്മിൽ വലിയ ചാർച്ചതോന്നിക്ക
 ന്നില്ലെ? ഒരേ കുടുംബസ്തായ ഇവയെല്ലാമുണ്ട്. കൂടാതെ
 വല പദങ്ങൾ ഓരോ ഭാഷ കടം വാങ്ങിയിട്ടുള്ളതായി
 കാണാം. ഹിന്ദിയിൽനിന്ന് അനേകവാക്കുകൾ ഇംഗ്ലീഷ്
 ക്കു വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ഹിന്ദിയും.
 എന്നാൽ മാതാവും പിതാവും സകല അർത്ഥഭാഷകളിലും
 ഒന്നുതന്നെ. മനുഷ്യകുടുംബഭാഷണശക്തിയുണ്ടായിത്തുടങ്ങി
 യുകാലംമുതൽ “പാതാ”യും “പിതാവു” മുണ്ട്. അതിനാൽ
 ആ.വാക്കുകൾ ഒരു ഭാഷയിലും നിന്നു കടംവാങ്ങിയിട്ടുള്ള
 ത്ല്ല. മാനവ വംശോത്ഭവകാലത്തു് ഈ വാക്കുകൾ ഒരു
 ചെറിയ കുടുംബത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതായിരിക്കണം. ഇ
 പ്പോൾ അവ ലോകമഹാകുടുംബം ആകെ ഉപയോഗിച്ചു
 വരുന്നു. ഈ റൊസ്സംഗതികൊണ്ടുതന്നെ ഇന്നു ലോക
 ത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി നാനാരാജ്യങ്ങളിലുള്ള
 ജനസമുദായങ്ങൾ ഒരേകുടുംബം പെരുകിയതാണെന്നും
 ഒരേ ഒരുഭാഷ മാത്രമാണ് ആദ്യമവർക്കുണ്ടായിരുന്നതെന്നും
 നമുക്കു നിശ്ചയിക്കാം. മൂന്നുനാലു ഭാഷകൾ വശമാക്കാമെ
 ക്കിൽ കൂടുതൽ ഭാഷകൾ പഠിക്കുവാൻ അത്രവളരെ പ്രയാ
 സമില്ല. വിവിധരാജ്യവാസികളായ നാമിപ്പോൾ പണ്ടു
 നമുക്കുണ്ടായിരുന്ന സാഹോദര്യം തീരെ മറന്നുപോയി.
 ഓരോ രാജ്യത്തിലുമുള്ളവർ ഇപ്പോൾ വിചാരിച്ചുവെച്ചിരി
 ക്കുന്നത് മറ്റു ഏതു രാജ്യക്കാരെയുംകാൾ ബുദ്ധിമാന്മാരും
 സമർത്ഥന്മാരും തങ്ങളാണെന്നാണ്. ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ കരു
 തുന്ന അപനും അവന്റെ രാജ്യവും എതിരില്ലാത്തവിധ
 ത്തിൽ ഏറ്റവും ഒന്നുതൃഞ്ഞു പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്.
 ഫ്രാൻസിൽ നിന്നാണു സകലതും ഉത്ഭവിച്ചതെന്നു ഹൃദയ

കാരൻ വിചാരിക്കുന്നു. ജർമ്മൻകാരനും ഇറ്റാലിയനും അവരുടെ രാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നതിനതിരില്ല. ഇൻഡ്യയെപ്പോലൊരു രാജ്യം ഭൂമുഖത്തില്ലെന്നും ഇൻഡ്യാക്കാരെപ്പോലെ സംസ്കൃതമാനസർ മററാരുമില്ലെന്നും ഇൻഡ്യാക്കാരനും വിചാരിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. തന്നെപ്പറ്റിയും തന്റെ രാജ്യത്തെപ്പറ്റിയും ഓരോരുത്തരും മെച്ചമായി വിചാരിക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ എല്ലാ രാജ്യക്കാരിലും ഗുണവും ദോഷവുമുണ്ടെന്നു നാം ഓർത്തുകൊള്ളണം. ഉള്ള ഗുണങ്ങൾ കൈവെടിയാതെയും എന്നാൽ ദോഷങ്ങൾ തൃജിച്ചും ജീവിക്കാൻ പഠിക്കണം. അന്യർക്കു കൂടുതലായുള്ള ഗുണങ്ങൾ നാം അനുകരിക്കുകയും ദോഷങ്ങൾ പകർത്താതിരിക്കുകയും വേണം.

൧൧. നാഗരികതയും യുദ്ധവും

ആദിമകാലത്തിലെ നാഗരികതയെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഇനി ഇവിടെ അല്പം പ്രതിപാദിക്കാൻ പോകുന്നത്. അതിനുമുമ്പായി നാഗരികത എന്നാലൊന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. നിഘണ്ടുവിൽ നോക്കിയാൽ പരിഷ്കാരമെന്നതിന് അഭിവൃദ്ധി, ശക്തകൃഷ്ട്യം, പുരോഗമനം, നന്നാകൽ മുതലായി പല അർത്ഥങ്ങളും പറഞ്ഞുകാണുന്നതാണ്. അതു ജനസമൂഹങ്ങളെയാണു പ്രധാനമായി സംബന്ധിക്കുന്നതു. മനുഷ്യർ മൃഗങ്ങളെക്കാൾ അധികം മെച്ചമല്ലാതിരുന്നകാലത്തു അവരെ കാട്ടാളന്മാരെന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നു. അതിനു നേരെ മറിച്ചുള്ള അവസ്ഥയാണു

നാഗരികതയെന്നോ പരിഷ്കാരമെന്നോ പൃഥ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതു്.

ഒരാൾ അഥവാ ഒരു ജനസമൂഹായഃ നാഗരികതയിലോ അനാഗരികതയിലോ എന്നുവിധിക്കുന്നതെങ്ങനെ? യൂറോപ്പിലെ ജനങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു് അവർക്കുവേണ്ടി പരിഷ്കൃതരെന്നും ഏഷ്യാക്കാർ അപരിഷ്കൃതരെന്നുമാണു്. ഇതു് ഏഷ്യയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലേയും ജനങ്ങളെക്കൂടെ യൂറോപ്യർ കൂടുതൽ വസൂക്കൾ ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നുവരുമോ? പക്ഷെ വസൂക്കൾശീതോഷ്ണാവസ്ഥയുടീന്മാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉഷ്ണമേഖലാനിവാസികളെക്കൂടെ ശീതമേഖലയിൽ താമസിക്കുന്നവർ കൂടുതൽ വസൂക്കൾധരിക്കുന്നതു അതുകൊണ്ടല്ല; പരിഷ്കാരവുമല്ല. അഥവാ തോഷ്മയായി നടക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിരായുധനായി നടക്കുന്ന സാധു മനുഷ്യനെക്കാൾ കൂടുതൽ പരിഷ്കൃതനും ബലവാൻമാണെന്നു പറയാമോ? ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന ഘോരയുദ്ധത്തെപ്പറ്റി ഓർത്തുനോക്കുക. എത്രലക്ഷം മനുഷ്യരെ കൊന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു! എത്രലക്ഷം മനുഷ്യർ കണ്ണും കാലുംകയ്യുമില്ലാതാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു! മനുഷ്യർ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിനു് ഒഴിച്ചുകൂടാൻവയാത്ത എത്രയെത്ര ഉത്തമ സ്ഥാപനങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു! ഒരു കൂട്ടർ വിചാരിക്കുന്നതു കൂടുതൽ ശത്രുക്കളെ കൊല്ലണമെന്നും ശത്രുരാജ്യം ആകെ നശിപ്പിക്കണമെന്നുമാണു്. എതിരാളി നേരേമറിച്ച് വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു നാഗരികതയാണോ? പരിഷ്കൃതമെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടുന്നരാജ്യങ്ങളുടെ ധർമ്മം ഇതാണോ? രണ്ടാളുകൾ തെരുവിൽവെച്ചു് അടികൂട്ടുകയാണെങ്കിൽ അവരെ പോലീസുകാരൻ വന്നു

പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. കാണികളൊക്കെ ഇവരെഭോഷ
 ന്മാരെന്നും മറ്റാളന്മാരെന്നും ഭേദിക്കുകയും ചെയ്യും.
 എന്നാൽ ഇതിനെക്കാൾ എത്രയോവലിയ ഭോഷത്തവും
 മറ്റാളത്തവും കിരാതപവമാണ് ഒരു രാജ്യക്കാർ. മറ്റൊരു
 രാജ്യക്കാരെ കൊന്നൊടുക്കുന്നത്! ഇത് വനാന്തരങ്ങളിൽ
 കാട്ടാളന്മാർ തമ്മിൽ പൊരുതുന്നതുപോലല്ലേ? അതു
 കൊണ്ടു യുദ്ധത്തിലും മനുഷ്യവേദയിലും ഉൾപ്പെടുന്ന രാജ്യ
 ങ്ങൾ പരിഷ്കൃതമെന്നു ഗണിച്ചുകൂടാ. എങ്കിലും നല്ല
 കാര്യങ്ങളും നല്ല ജനങ്ങളും ഈ രാജ്യങ്ങളിലില്ലെന്നും
 വിചാരിച്ചുകൂടാ. ഇങ്ങനെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ പരി
 ഷ്കാരമെന്നത് എന്തെന്നു ഖണ്ഡിച്ചു പറയാൻ സാധ്യ
 മല്ലാതെ വരും. നല്ല കെട്ടിടങ്ങൾ, നല്ല വിതരണങ്ങൾ, നല്ല
 പുസ്തകങ്ങൾ എന്നുവേണ്ട നല്ലതൊക്കെ പരിഷ്കാരം
 തന്നെ. എന്നാൽ പരമാർക്കുവേണ്ടി പരമാരോടൊപ്പം
 പ്രയത്നിക്കുന്ന നിസ്സഹായമായ മനുഷ്യനാണ് കൂടുതൽ
 പരിഷ്കൃതൻ എന്നു പറയുന്നതു കൂടുതൽ ശരിയായിരിക്കും.
 ലോകത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള ചക്രവർത്തിമാരിൽ പ്രഥമഗണനീയ
 നെന്നു ചരിത്രസമ്മതിസിലിച്ച ഭാരതവർഷത്തിലെ അശോ
 കൻ അഹംലാനിസ്ഥാൻ മുതൽ മദ്രാസ് വരെ തന്റെ
 സാമ്രാജ്യം പ്യാപിച്ചിട്ടു. ഒടുവിൽ 2197 വർഷത്തിനു മുമ്പ്
 കലിംഗദേശം ആക്രമിച്ചതോടുകൂടി അദ്ദേഹം മേലാൽ യുദ്ധ
 ത്തിനിറങ്ങുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാക്കി. മനുഷ്യരെ കൊന്നൊ
 ടുക്കിയിട്ട് രാജ്യം വാഴണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം ഒടുവിൽ
 നിശ്ചയിച്ചത്. പരിഷ്കൃതജനസമുദായത്തെ ഭരിച്ചി
 രുന്ന നിസ്സഹായചക്രവർത്തിയായിരുന്നു അശോകൻ. ഇരു

പതിനായിരം വർഷമായിട്ട് ഇരുളിൽ കഴിഞ്ഞുവന്ന മനുഷ്യർക്ക് അശോകൻ വെളിച്ചം നൽകി.

൧൨. വർഗ്ഗരൂപവൽക്കരണം

മനുഷ്യന്റെ ആദിമസ്ഥിതി മൃഗപ്രായമായിട്ടായിരുന്നുവെന്നു കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽനിന്നു കാണാം. അന്നേകായിരം വർഷങ്ങൾക്കൊട്ട് അവൻ ഒരുവിധംഭേദപ്പെട്ട്. ഇക്കാലത്തു് കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കൊക്കെയും ഇതേനടിക്കുന്നതുപോലെ അന്നു മനുഷ്യൻ ഇതേനടി നടന്നു. ഒടുവിൽ കൂട്ടുകൂടി വേട്ടയ്ക്കു പോകുന്നതാണു് കൂടുതൽ സുരക്ഷിതവും സുഗമവുമെന്തു അവൻ മനസ്സിലാക്കി. കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കു എതിർക്കാൻ വന്നാൽ രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിന്നും കൂട്ടം പോന്നു പോകുന്നതു് സൗകര്യമാണെന്നു അവൻ കണ്ടു. മൃഗങ്ങൾപോലും കൂട്ടംപോന്നു് ഇപ്രകാരം നടക്കുന്നതായിന്നും കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ശരീരശക്തിയിൽ പ്രഥമഗണനീയനായ ആനപോലും കൂട്ടംപോന്നു നടക്കുന്നതു സപരക്ഷ ഉദ്ദേശിച്ചുമാത്രമാണു്. റഷ്യയിൽ ശീതകാലത്തു് ചെന്നായ്ക്കുൾ സംഘംപോന്നു സഞ്ചരിക്കുക പതിവാകുന്നു. ഇതു് ഇതേതന്നെയാണു്. മനുഷ്യനേയും അവ ആക്രമിക്കും. അതു് അവ കൂട്ടംപോന്നുപോകുമ്പോൾ മാത്രമേയുള്ളൂതാനും. റഷ്യയിൽ ഉറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന മഞ്ഞിന്റെ പുറത്തുകൂടി ചിലപ്പോഴൊക്കെ ചെന്നായ്ക്കുളും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ മത്സരഭാട്ടം നടത്തുക പതിവാണു്. ഇതു മനുഷ്യനെ കൊല്ലാൻ ചെന്നായ്ക്കുൾ ഓടിക്കുകയാകുന്നു.

മനുഷ്യർ ഇങ്ങനെ സംഘംചേർന്ന് ഓരോ കാര്യത്തിലും പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്രകാരം സംഘംചേർന്ന് ഓരോ കൂട്ടരും ക്രമേണ ഓരോ വർഗ്ഗക്കാരായിത്തീർന്നു. സമകരണതത്വത്തിന് ഇപ്രകാരം യുഗാന്തീതമായ പഴക്കമുണ്ടെന്ന് ഇടയ്ക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഓരോ മനുഷ്യനും ആദ്യം സ്വന്തവർഗ്ഗത്തിന്റെയും പിന്നീട് തന്റെയും കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ടിവന്നു. ഒരു വർഗ്ഗം ആപത്തിൽ പെട്ടുവെങ്കിൽ ആ വർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഓരോരുത്തരും പൊരുതേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ വർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി പൊരുതിയില്ലെന്നു കണ്ടാൽ അവനെ അപ്പോൾതന്നെ ബഹിഷ്കരിക്കുമായിരുന്നു.

മനുഷ്യർ കൂട്ടുചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ നിബന്ധനകൾക്കധീനരായിട്ടേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഓരോരുത്തരും അവനവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഒരു വർഗ്ഗമൊ സംഘമെന്നൊന്നിടയിൽ കൂടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഓരോ വർഗ്ഗത്തിലും ഓരോ നായകൻ വേണ്ടിവന്നു. മൂലഗണങ്ങൾക്കുപോലും നായകനുണ്ട്. ഈ മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ, കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ ശക്തന്മാരെ നായകന്മാരാക്കി. പരസ്പരയുദ്ധം അന്ന് അനിവാര്യമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ശക്തന്മാരിൽ നേതൃസ്ഥാനം അർപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. ഒരു വർഗ്ഗക്കാർതന്നെ തമ്മിൽതമ്മിൽ ശബ്ദകൂടിയാൽ വർഗ്ഗം അതോടെ നശിക്കുമെന്നതു തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ടു തൊഴുത്തിൽകൂട്ടു പണ്ടേയ്ക്കുപണ്ടേവേണ്ടിന്നുവെച്ചു. ഒരു വർഗ്ഗക്കാർ മറ്റൊരു വർഗ്ഗക്കാരെ ആക്രമിക്കുന്നത് മനുഷ്യൻ ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്ക് എതിർക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതലും സ്വല്പമെങ്കിലും കുറവുള്ള സ്വഭാവ

മാണ്. ആദ്യത്തെ വർഗ്ഗം ഏതാനും കുടുംബക്കാർ
 ചേർന്നതായിരുന്നിരിക്കണം. എന്നാൽ വർഗ്ഗം പെരുകിപ്പെട്ട
 രുകി പിന്നെ അതു പലപല ഉപവർഗ്ഗങ്ങളായി പിരിഞ്ഞു.
 വർഗ്ഗങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പു മനുഷ്യൻ ഒറ്റതി
 രിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുകൂടിയ കാലം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏറ്റ
 വം വലിയ ദൂർഘടകാലമായിരുന്നിരിക്കണം. അതു വീടി
 പ്ലായിരുന്നു. വസുന്തിനുപകരം മരവുരിയോ തോലോധരി
 കേണ്ടിയിരുന്നു. ആഹാരത്തിന് അവനുവൻതന്നെ ഇറങ്ങി
 വേട്ടയാടുകയോ കായ്കനികൾ അന്വേഷിക്കുകയോ
 ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. സകലയിടങ്ങളിലും അവനു ശത്രുഭയം
 തന്നെയായിരുന്നു. കന്മഴയും മഞ്ഞും മുറയ്ക്കപ്പെടുകയും
 ഭൂകമ്പങ്ങൾ അടിക്കടിയുണ്ടാകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതി
 നാൽ പ്രകൃതിപോലും അവന്റെ ബലശത്രുവായിരുന്നു
 വെണ്ണവേണം പറവാൻ. അന്ന് അവൻ തുലോം നിസ്സ
 ധായനായ അടിമയ്ക്കുതുല്യം മേലും കീഴും തീരെ അറി
 യാതെ വെറും മൂഢനായി സകലതിനേയും വേടിച്ച്
 കിട്ടുങ്ങി കഴിഞ്ഞുകൂടിവന്നിരുന്നു. കന്മഴപെയ്യുമ്പോൾ
 അവൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു ദൈവം അവനെ ഏതോ കുറ
 ത്തിനായി കല്ലെടുത്തേറിയുകയാണെന്ന്. മഴപെയ്യുന്നതും
 മഞ്ഞുവീഴുന്നതുമൊക്കെ ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷാനടപടി
 കളാണെന്നാണ് സങ്കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതിനു
 ദൈവത്തിനെ അവൻ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഏതു
 റിയത്തിൽവേണമതു് എന്നു അവൻ ആലോചന തുടങ്ങി.
 ആലോചനാശക്തിയും തലച്ചോറും അത്രയ്ക്കധികമൊന്നും
 അവനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആകാശത്തിൽ ഒരു ദൈവം ഇരി
 പ്പുണ്ടെന്നും അതു് ഏകദേശം അവനെപ്പോലെതന്നെയൊ

ഞാനും താൻ കഴിക്കുന്ന ആഹാരംപോലെ ദൈവത്തിന്
 കൊടുക്കണമെന്നും മറ്റും അവൻ സങ്കല്പിച്ചുവശായി. വന
 ത്തിലിറങ്ങി സ്വന്തഭക്ഷണത്തിനായി മൃഗങ്ങളെ കൊന്നാൽ
 ഒരു മൃഗത്തിനെ കാട്ടിൻനട്ടവിൽ ദൈവത്തിന് ഭക്ഷി
 ക്കാൻ അവൻ ഇടേയ്ക്കും. ഇപ്രകാരം ഈശ്വരനെ പ്രസാ
 ദിപ്പിച്ചു കന്മഴയും മഞ്ഞുവീഴ്ചയും നിറുത്താമെന്നാണ്
 അവൻ വിചാരിച്ചത്. മഴയെങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നുവെന്നും
 മഞ്ഞു ഏതുവിധത്തിൽ വീഴുന്നുവെന്നും ഇപ്പോൾ നമുക്കു
 റിയാവുന്നതുകൊണ്ട് ആദിമമനുഷ്യരുടെ ഈ അനാചാര
 നടപടികൾ ഇക്കാലത്തു് അത്യന്തം അപരിഷ്കൃതമെന്നു
 തോന്നാൻ സംഗതിയായിരിക്കുന്നു. മൃഗത്തിനെ കൊന്നു
 സമർപ്പിച്ചാൽ—ബലിനരുകിയാൽ—ദൈവം തീർച്ചയായും
 പ്രസാദിക്കുകയില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി വല്ല വികാരവും ദൈ
 വത്തിനുണ്ടാകുമെങ്കിൽ അതു് അത്യന്തവിരോധമായിരിക്കും.
 എന്നാൽ വകതിരിവ് ഇനിയും എല്ലാമനുഷ്യർക്കും ഒരു
 പോലുണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് മൃഗബലി ഒരു
 പാതകമാണെന്നു് അങ്ങനെയുള്ളവർക്കു് ബോദ്ധ്യമായിട്ടില്ല.

൧൩ മതവും വർണ്ണവും

പുരാതനമനുഷ്യർ സകലതിനെയും പേടിച്ചാണു
 ജീവിച്ചതു്; അവർക്കുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ ആപത്തുകൾ
 ദൈവം വരുത്തിവരുന്നതാണെന്നുവിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഈ
 സങ്കല്പദൈവങ്ങൾ കാട്ടിലും മേട്ടിലും വൃക്ഷശിഖരങ്ങളിലും
 നദികളിലും മേഘങ്ങളിലും അധിവസിക്കുന്നതായി അവർ

കരുതിയിരുന്നു. കൃപയൊ ഭീനദയാലുതപമൊ ദൈവത്തി
 നില്ലെന്നും ദൈവം മഹാകോപിഷ്ടനാണെന്നും അവർ
 ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. കോപം അടക്കാൻ കൂടകൂടെ അദ്ദേഹ
 ത്തിനു കൈക്കൂലി കൊടുത്തുവന്നിരുന്നു. ഭക്ഷണസാധന
 ഷദ്ധായിരുന്നു അതിൽ അധികവും. ജനങ്ങൾക്കുകൂട്ടത്തോടെ
 നാശം വരുത്തുന്ന ഭൂകമ്പമൊ, ജലപ്പുളയമൊ മഹാ
 മാരിയൊ ഉണ്ടാകയാണെങ്കിൽ അന്നത്തെ മനുഷ്യർപേടി
 ച്ചുകിടുമിതി അറബലികൊടുത്തു ദൈവത്തെ പ്രസാദിച്ചി
 ക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവരുടെ ശിശുക്ക
 ളെക്കൂടിയും ബലികൊടുക്കാൻ മടിച്ചിട്ടില്ല. ഇതൊക്കെ
 നമുക്കിപ്പോൾ കലോരമാണെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും ഭീത
 നായ മനുഷ്യൻ എന്തു കഥയില്ലായ് മകളൊക്കെയാണു
 കാണിക്കാത്തത്!

ഇതു മതത്തിന്റെ പ്രാരംഭമായിരുന്നു. ഭീതിയിൽ
 നിന്നാണു മതം ഉത്ഭവിച്ചത്. ഭീതികൊണ്ടുചെയ്യുന്ന
 തൊന്നും നന്നല്ല. എങ്കിലും കാലാന്തരത്തിൽ മതങ്ങൾ
 മനുഷ്യർക്ക് നല്ല നല്ല വാഗ്ദാനം നൽകുന്നവയായ്തു.
 എത്ര ഉൽകൃഷ്ടതപങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് നൽകിയിട്ടും മതത്തി
 ന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യർ ഇന്നും തമ്മിൽ തല്ലി തലകീറുന്നതു
 നാം കാണാറുണ്ട്. ഇതു ശരിയായ മതബോധമില്ലാഞ്ഞി
 ട്ടാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

പുരുക്കത്തിൽ ആദ്യകാലത്തു മനുഷ്യർ വലിയവലിയ
 ഭർഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടാണു തെറിയത്തിൽ കഴിഞ്ഞു
 കൂടിയത്. നിത്യവും അവരവർ ആഹാരം അന്വേഷി

കേണ്ടിയിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ പട്ടിണിയായിരുന്നു അനുഭവം. അലസനായ മനുഷ്യൻ ഇന്നത്തെക്കാൾ അന്ന് ജീവിതം അസാധ്യംതന്നെയായിരുന്നു. ഒറ്റ ഒരുത്തൻ ചലദിവസങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു സംഭരിച്ചു വയ്ക്കാൻ തീരെ കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. വർഷങ്ങളായി മനുഷ്യൻ സംഘടിച്ചതോടുകൂടി ജീവിതദുർഘടങ്ങൾക്കു കുറവുവന്നു. വർഗ്ഗസംഘടനകളെന്നു പറയുമ്പോൾ ഇന്നു നമ്മുടെ ചില സമുദായങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ള സംഘടനകളല്ലെന്ന് പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കണം. ഒരു വർഗ്ഗക്കാർ ഒന്നിച്ചു ശ്രമിച്ചതുകൊണ്ടു് ആ ഘാതസാധന സംഭരണമായാലും മറ്റു ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങളായാലും ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്കു ശ്രമിക്കുന്നതിനെക്കാൾ സുഗമമായി. മനുഷ്യവർഗ്ഗസംഘടനകൾ ഏറ്റുവന്നിനെക്കണ്ടു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു കൃഷി ചെയ്യാനാരംഭിച്ചതെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ നമുക്കുള്ളതാ തോന്നിയേക്കാം. അതിപ്രകാരമാണു്. ചില ചെടികളുടെ വിത്തു് ഏറ്റുവിനു് വലിയ ഇഷ്ടമാണു്. അത്തരം ചെടികളുടെ പുറമേയുള്ള ഇലകൾ ഏറ്റുവു് നശിപ്പിച്ചുകളയും. ഇതു ആ ചെടികൂടുതൽ ശക്തിയായി വളന്നു് കായ്ക്കുകയോ പൂക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടു് പിന്നെയും വിത്തുടക്കത്തക്കവണ്ണം സഹായിക്കുന്നു. ഏറ്റുവിന്റെ ദുർവ്യാപകമായ ഈ പ്രവർത്തനം മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കി. അതു വിത്തുകൾ പാകി കൃഷി ചെയ്യാൻ മനുഷ്യനെ പഠിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ കൃഷിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ഗുരുസ്ഥാനം അല്ലലാണിയായ ഏറ്റുവിനാണെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. കൃഷിതുടങ്ങിയതോടുകൂടി മനുഷ്യർ മറ്റു പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടു. നിലങ്ങളു

കൂടെ കൃഷിയെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നതിനു പുറമെ വേട്ടയ്ക്കു പോകേണ്ടതായും കന്നുകാലികളെ നോക്കേണ്ടതായും വന്നു കൂടി. ചിലകൂട്ടർ ഒരുത്തരും ജോലിയും മറ്റൊരാളുകൂട്ടർ വേറൊരുജോലിയും ചെയ്തു.

ഇന്നു ലോകത്തു് ഓരോരുത്തനും ഓരോജോലിയെ ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണു നാം കാണുന്നതു്. റോഡു വൈദ്യനായും മറ്റൊരാൾ തച്ചശാസ്ത്രജ്ഞനായും വേറൊരാൾ കച്ചവടക്കാരനായും ഇനിയും വേറൊരാൾ കൃഷിക്കാരനായും മറ്റും കാണപ്പെടുന്നു. ഈ ആളുകൾക്കു് അവരുടെ വൃത്തിയല്ലാതെ മറ്റൊരു വൃത്തിയും അറിവില്ല. ഈ രീതി കലവൃത്തിയായും അഥവാ വർണ്ണാശ്രമമായും രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

൧൪. കൃഷിമൂലം വന്ന മാറ്റങ്ങൾ

വേട്ടനടത്തി മനുഷ്യർ ഉപജീവിച്ചിരുന്ന പ്രഥമഘട്ടത്തിൽ തൊഴിൽ വിഭാഗങ്ങൾ തീരെയില്ലായിരുന്നുവെന്നു തന്നെ പറയാം. സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും തമ്മിലാണ് ആദ്യമായി തൊഴിൽവിഭജനം ആരംഭിച്ചതെന്നുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പുരുഷന്മാർ വേട്ടയ്ക്കു പോകയും സ്ത്രീകൾ താവളങ്ങളിലിരുന്നു കുട്ടികളെയും കന്നുകാലികളെയും നോക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. കൃഷിയിൽ കുറെ പഴക്കം വന്നതോടുകൂടി മാറ്റം ചില പുതിയ ജീവികാ മാർഗ്ഗങ്ങൾ തുറന്നുകിട്ടി. കൃഷിക്കു പുറമെ കച്ചവടം ആരംഭിച്ചു. കച്ചവടത്തിനു പിന്നെ പല ശാഖകളുണ്ടായി.

അലഞ്ഞുനടന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടിയ മനുഷ്യരുടെ ജീവിത
 ത്തിന് കൃഷിമൂലം ആദ്യമായി ഒരു പ്രധാന മാറ്റം സംഭ
 വിച്ചു. കൃഷി തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെ
 മനുഷ്യർക്കു സ്ഥിരമായി താമസിക്കേണ്ടതാവശ്യമുണ്ടായിര
 ന്നില്ല. എവിടെപ്പോയാലും വേട്ടയാടി ഉപജീവിക്കാമാ
 യിരുന്നു. എന്നാൽ കഷ്ടകൃഷിയിലേർപ്പെട്ടശേഷം ഉഴുതു
 നിലങ്ങളിൽനിന്നു വിളവെടുക്കുന്നതുവരെ സമീപം
 തന്നെ അവർ താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ ഗ്രാമങ്ങളു
 ങ്ങായി. വേട്ടകൊണ്ടു് അന്നോടന്നുള്ള ഉപജീവനം മാത്രമേ
 നയിക്കാമായിരുന്നുള്ളൂ. കൃഷിമൂലമാകട്ടെ പലനാളത്തേ
 യ്ക്കുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ സംഭരിച്ചുവെച്ചേക്കാൻ കഴി
 വുണ്ടായി. അങ്ങനെ ഉപജീവനം കൂടുതൽ സുഭിക്ഷവും
 സുഗമവുമായിത്തീർന്നു. ഇന്നു നാംകാണുന്നബാങ്കുകളുടെയൊ
 ഖജനാവുകളുടെയൊ പ്രവർത്തനതത്വം ആഹാരസാധന
 സംഭരണ സമ്പ്രദായത്തിൽ നിന്നാണുതഭവിച്ചതു്.
 അന്നോടന്നാവശ്യമായ ധാന്യങ്ങൾ മുതലായവ കഴിഞ്ഞു
 ബാക്കിയുള്ളതു് അടുത്തദിവസങ്ങളിലേയ്ക്കായി നിക്ഷേപി
 ക്കപ്പെട്ടുവന്നു. കന്നുകാലിയും ധാന്യവും അധികമുള്ളവ
 നായിരുന്നു പണ്ടത്തെ ധനികൻ. ധനികന്മാരുടെ ഓരോ
 വീടും അന്നു് ഓരോബാങ്കായിരുന്നു. ദിവസംതോറും വേട്ടക്കു
 പോയി നിത്യവൃത്തി നടത്തിയകാലം പോയിട്ടു് കൃഷിയൊ
 രംഭിച്ചു് ചിലർക്കുമാത്രം ധാന്യങ്ങൾ മിച്ചവെക്കാൻ കഴി
 ഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കുമാണു് സാധാരണനടന്നു ധനികനെ
 മുളള അവസ്ഥാഭേദമുണ്ടായിത്തീർന്നതു്. അനന്തരം മനുഷ്യ
 ജീവിതത്തിൽ ഭീമമായ മാറ്റം സംഭവിച്ചു. ധനികൻ,

സാധാരണക്കാരന്റെമേൽ സ്വാധീനംചെയ്യതി. പ്രാമ
 ങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു് ദേശങ്ങളും രാജ്യങ്ങളും രൂപവൽക്കരിക്ക
 ള്പ്പെട്ടു. തൊഴിൽ വിഭജനമുണ്ടായ വിവരം മുഖ്യ പഠനതു
 വല്ലൊ. തൊഴിൽ വിഭാഗക്കാരെയും അതിനോടു ബന്ധ
 ള്പ്പെട്ടവരേയും സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിന്നു് നേതാക്കന്മാർആവ
 ശ്യമായി. മാത്രമല്ല ഒരു വർഗ്ഗക്കാർമറൊരുവർഗ്ഗക്കാരുമായി
 യുദ്ധം നടത്തുമ്പോഴൊക്കെനായകന്റെആവശ്യംഅത്യന്താ
 പേക്ഷിതമായിരുന്നു. ഓരോ വർഗ്ഗക്കാരും കൂട്ടത്തിൽപ്രായം
 കൂടുതലുള്ളയാളിനെ നായകനാക്കി. അറിവുംഅനുഭവവും
 ഏറ്റവും അധികമുണ്ടായിരുന്നതു് അന്നു് പ്രാധാധിക്യമു
 ള്ളവകാണ്. ഈ നായകൻ മറ്റു് ആളുകളിൽനിന്നു ഒട്ടും
 വ്യത്യസ്ഥനായിരുന്നില്ല. മറ്റുള്ളുകളോടൊപ്പം അയാളും
 അദ്ധ്വാനിക്കുമായിരുന്നു. ഓരോവർഗ്ഗക്കാരും സംഭരിക്കുന്ന
 സാധനങ്ങൾ അതതുവർഗ്ഗക്കാർക്കു പൊതുവെയുള്ളതാണെന്നായിരുന്നു വയ്ക്കു്. നായകനോ നേതാവോ ആയിരിക്കുന്ന
 യാൾ അതിൽ പ്രത്യേകമായ യാതൊരു പങ്കും അവകാശ
 ള്പ്പെടുവണിയിരുന്നില്ല. കിട്ടുന്ന കിട്ടുന്ന സാധനങ്ങൾ അതതു
 വർഗ്ഗത്തിൽചെട്ട ഓരോരുത്തർക്കുമായി നായകൻ വീതി
 ച്ചുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. മാറ്റങ്ങൾ അടിക്കടി ഉണ്ടായി.
 ജനങ്ങൾ പെരുവുകയും സാധനങ്ങൾ വീതിക്കാനുള്ള
 ജോലിവർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി നായകൻ സ്വന്ത
 വർഗ്ഗക്കാരോടൊന്നിച്ചു് കൃഷിക്കും മറ്റു പ്രവൃത്തികൾക്കും
 പങ്കാകാതായിത്തീർന്നു. നായകൻ ഇപ്രകാരംമറ്റുള്ളവരിൽ
 നിന്നു വ്യത്യസ്ഥനായി. അയാളുടെ പ്രാബല്യംവർദ്ധിച്ചു.
 വർഗ്ഗങ്ങൾ കൃഷിക്കാരെന്നും, കച്ചവടക്കാരെന്നും യോധാക്ക
 ളെന്നും വേർതിരിഞ്ഞു. ഇവരുടെയൊക്കെ നായകന്മാർക്കു്

വിശിഷ്യ യോധാക്കന്മാരുടെ നായകന്മാർക്ക് എതിരില്ലാത്ത അധികാരശക്തിയുണ്ടായി. നായകന്മാരുടെ കുടുംബക്കാർക്ക് മറ്റുള്ളവരെയപേക്ഷിച്ച് നേതൃത്വകാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ അറിയാമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ക്രമേണ, ഒരു നായകൻ മരിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ കുടുംബത്തിൽ പ്രായക്കൂടുതലുള്ളയാൾ നായകസ്ഥാനാഭിഷിക്തനായിവന്നു. വസ്തുക്കളുടെ ഉടമസ്ഥത ആർക്കുമാർക്കും പ്രത്യേകമല്ലാതെ പൊതുവായിക്കിടന്നിരുന്ന അവസ്ഥമാറി, കാലാന്തരത്തിൽ നായകൻ, വർഗ്ഗത്തിന്റെ പൊതുസ്വത്തിന് അനിഷേധ്യ ഉടമസ്ഥനായിത്തീർന്നു. ഓരോസാധനവും എന്തെന്തെന്തെന്ന് നാമിപ്പോൾ അവകാശം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ആദ്യമാരംഭിച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ്. രാജവാഴ്ചയുടെ ആരംഭംപോലും ഈ നായകത്വത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു.

൧൭. പുരാതന പരിഷ്കാരങ്ങൾ

വർഗ്ഗങ്ങളും നായകന്മാരും രാജാക്കന്മാരുമുണ്ടായതിനു ശേഷമുള്ള (പുതിയ ശിലായുഗത്തിനുശേഷമുള്ള) കാലത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു കൂടുതലായി അറിയാൻ ശ്രമിക്കാം. അനേകായിരം വർഷത്തിനുമുമ്പു പണിതീർന്നിരുന്നഭീമസേനകളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ചിലേടത്തു കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ കെട്ടിടങ്ങളുടെയും ദേവാലയങ്ങളുടേയും മറ്റുംകാര്യം ഓർമ്മിച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ അക്കാലത്തെ ജനങ്ങളെപ്പറ്റി സാമാന്യമായി നമുക്കൊന്നുവരിക്കാം. കൂടാതെ പ്രസ്തുത കെട്ടിടങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്ന ശില്പകലയും കൊത്തുപണികളും തെളിയിക്കുന്നത് അവർ

പരിഷ്കൃതരായിരുന്നുവെന്നാണ്. കൊത്തുപണികൾ സൂക്ഷിച്ചാൽ ഏതുതരം വസ്തുധാരണമായിരുന്നു അന്നുനേപ്പിലിരുന്നതെന്നുമാത്രമല്ല വേറെ പല കാര്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാം.

ആദ്യമായി മനുഷ്യർ ഏതുസ്ഥലത്താണ് സ്ഥിരമായി കുടിപാക്കാൻ തുടങ്ങിയതെന്നോ പരിഷ്കാരം ഏതു കാലത്താണ് ആരംഭിച്ചതെന്നോ തീർത്തുപറയാൻ നമുക്കുനിവൃത്തിയില്ല. അറാബ് ലാൻറിക് സമുദ്രത്തിൽ പണ്ടു് അറാബ് ലാൻറിസ്സ് എന്ന പേരിൽ ഒരു മഹാരാജ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് ഇപ്പോൾ ചിലർ പറയുന്നുണ്ടു്. ഈ മഹാരാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ അത്യന്തപരിഷ്കാരികളായിരുന്നുവത്രെ. എന്നാൽ ആ രാജ്യമുഴുവൻ അറാബ് ലാൻറിക് സമുദ്രത്തിൽ അണുണ്ടുപോയെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെയുള്ള ഐതിഹ്യമല്ലാതെ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളൊന്നുംതന്നെയുമില്ല. ഇതിനുംപുറമെ അമേരിക്കയെക്കുറിച്ചു നമുക്കുലോചിക്കാം. അവിടെ പുരാതനകാലത്തുപോലും പരിഷ്കാരം നിലനിന്നിരുന്നു. കൊളംബസ്സ് അമേരിക്കകണ്ടുപിടിച്ചതുകൊണ്ടു് അതിനുമുമ്പു് അമേരിക്കാരാജ്യവും രാജ്യവാസികളും ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാൻ പാടില്ലല്ലോ. കൊളംബസ്സ് അതു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് അങ്ങനെയൊരു രാജ്യത്തെപ്പറ്റി യൂറോപ്യന്മാർക്കു യാതൊരുവിവരമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു ഇതിനർത്ഥമുള്ളു. കൊളംബസ്സ് അവിടെ ചെല്ലുന്നതിനു് എത്രയോകാലമായി പ്രസ്തുത ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ പരിഷ്കൃതമാനസരായമനുഷ്യർ അധിവസിച്ചുവരികയായിരുന്നു. നമ്മുടെ അറിവു് എത്രന്നിടത്തോളം, പരിഷ്കാരം ആദ്യമായി ഉണ്ടായിച്ചതു്

മെസൊപ്പൊട്ടേമിയാ, ഇരജിപ്പി, ക്രീറ്റ്, ഇൻഡ്യ,
 ചൈന—എന്നിവിടങ്ങളിലാണെന്നു വേണം പറയാൻ.
 ഐദികാലത്തിലെ കാട്ടുജാതിക്കാർ അലഞ്ഞു നടന്നു
 നടന്നു ഒടുവിൽ കൃഷിജോലി കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോഴേക്കും
 സ്ഥിരമായിപാക്കാൻ ഏതുതരം സ്ഥലങ്ങളാണു തിരഞ്ഞെ
 ടുത്തതെന്നു നമുക്ക് ഏകദേശം ശരിയായിത്തന്നെ
 ഉറവിക്കാം. കൃഷിക്കു ജലം കൂടിയേകഴിയൂ, അതിനു
 സൗകര്യം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം നദീതീരങ്ങളിലാണു അവർ
 ആദ്യമായി സ്ഥിരതാവളങ്ങളുണ്ടാക്കിയതു്. മെസൊപ്പൊ
 ടേമിയായിൽ അവർ ട്രൈഗ്രീസ്സ്, യൂഫ്രട്ടീസ്സ് എന്നീ
 മഹാനദികൾക്കിടയ്ക്കു് പാക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇരജിപ്പിൽ
 സൗകര്യമായിട്ടു് നൈൽനദിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ
 പട്ടണങ്ങളുടികവും മഹാനദീതീരങ്ങളിലാണു്. നൈൽ
 നദിയെ ഇരജിപ്പതു്കാർ നൈൽദേവനെന്നും ഗംഗാ
 നദിയെ ഇന്ത്യാക്കാർ ഗംഗാദേവിയെന്നും വിളിക്കുന്നു.
 കൃഷിക്കു ജലം മാത്രമല്ല എക്കൽമുതലായി പല വളങ്ങളും
 നദികൾ നൽകുന്നുണ്ടു്. മനുഷ്യനു് ആഹാരമാണല്ലോ
 പ്രഥമമായിട്ടുള്ളതു്. ആ ആഹാരത്തിനുതക്കന്ന കൃഷി ഈ
 നദികളില്ലെങ്കിൽ ഉൾലപമാകും. അതുകൊണ്ടു്
 ആഹാരം നൽകിയ നൈലും ഗംഗയും ദേവനും ദേവിയു
 മായി സങ്കല്പിക്കപ്പെട്ടതു് അതിശയമല്ല.

൧൬ പുരാതനപട്ടണങ്ങൾ

ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ സമൃദ്ധിയായി വിളയിക്കുവാൻ സൗകര്യമായവിധത്തിൽ മനുഷ്യർ ആദ്യാ താവളമുറപ്പിച്ചതു നദീതീരങ്ങളിലും താഴ്വരകളിലുമാണെന്നു നാം ഇതിനുപരികൂടാ പുരാതന മനുഷ്യരുടെ നഗരങ്ങളെല്ലാം നദീതീരങ്ങളിലായിരുന്നു. ബാബിലോൺ, നൈൻവേ, അസ്സൂർ—എന്നീ നഗരങ്ങൾ മെസൊപ്പൊട്ടേമിയായിൽ പ്രഖ്യാതമായി നിലനിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവ നാമാവശേഷമായിട്ട് നശിച്ചുപോയി. ഭൂമികഴിച്ചനേരക്കി പലപല ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇങ്ങനെ മൂന്നു മഹാനഗരങ്ങൾ നിലനിന്നിരുന്നതായി ചെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതൊക്കെ നാമാവശേഷമായിട്ട് അനേകായിരം വർഷമായി. ആരുമാരും അറിയാതെ അവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഭൂഗർഭത്തിൽ ആണ്ടുകിടക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ചിലേടങ്ങളിൽ മണ്ണിനടിയിലായിപ്പോയ പുരാതനനഗരങ്ങളുടെ പുറത്തു പുതിയനഗരങ്ങൾ സംവിധാനം ചെയ്യാപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അടിയിൽ ഇലകാരം പഴയ നഗരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ള ഉറപ്പുപോലും പുതിയ നഗരസ്ഥാപകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും നശിച്ചുപോയ നഗരങ്ങൾ ഒരീതെ പുതിയ പുതിയ നഗരങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അനന്തര കാലങ്ങളിൽ നടന്ന ഭൂഗർഭ ഗവേഷണത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ പഴയനഗരങ്ങളെപ്പറ്റി പല വിവരങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഒരു നഗരം ഏതാനം നൂറ്റാണ്ടുകൾ നിലനിൽക്കുമായിരുന്നു. ആളുകൾ

ചത്തൊടുങ്ങിയും സ്ഥലംവിട്ടുമാറിയും അവിടം വിജനമാ
 യിട്ട് ക്രമേണ നഗരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ മാത്രം
 ശേഷിക്കുമായിരുന്നു. പൊടിയും മണ്ണുകൊണ്ടു മൂടി
 അങ്ങാന നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിയുമ്പോഴേയ്ക്കും ഉപരിഭാഗത്തു
 ഒന്നരത്തന്നെ ദൃശ്യമല്ലാതാകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പഴയ
 വിവരങ്ങളൊന്നും അറിയാതെ, അടിയിട മാഞ്ഞുകിടന്നി
 രുന്ന നഗരാവശിഷ്ടങ്ങളുടെമേൽ പുതിയ ആളുകൾ ചെന്നു
 പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾ കെട്ടി അധിവാസം തുടങ്ങുമായി
 രുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒന്നിരുമീതെ മരൊന്നായി പല നഗ
 രങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. മണൽപ്രദേശങ്ങളിലാണു
 ഇത്തരം പല പട്ടണങ്ങൾ ഒന്നിരുമീതെ മരൊന്നായി
 കാണപ്പെടുന്നത്. എന്തെന്നാൽ മണലിനു എടുപ്പത്തിൽ
 ഗോപനം ചെയ്യാൻ കഴിയും. അനേകായിരം വർഷങ്ങളി
 ലായിവന്ന ഈ മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി രണ്ടുവാചകർ മാത്രമേ
 നമ്മൾ ഇവിടെ പറഞ്ഞുള്ളൂ. ഒരു നഗരമുണ്ടാവാൻ
 എത്ര തലമുറകൾ വേണ്ടിവരുമെന്നും പിന്നെ എത്രയെത്ര
 അനന്തരപരമ്പരകൾ അധിവസിച്ചുശേഷമാണു് അതു
 നശിക്കുമെങ്കിൽ നശിക്കുന്നതെന്നും തിന്തുനോക്കുക. ആ
 കാലത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം എത്രത്തോളമാണെന്നു നമുക്കു
 ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമാണു്. ഒരു മനുഷ്യനു്
 ചത്തൊണ്പതു വയസ്സുകമ്പോഴേയ്ക്കും അയാളെ നാമി
 ള്ചോൾ പടുവുമാണെന്നു പറയുന്നു. എത്രയെത്ര ശിശുക്കൾ
 ഇപ്രകാരം പടുവുമാരായി മരിച്ചു പിന്നെയും അതു
 പോലെ എത്രയെത്ര തലമുറകൾ ആവർത്തിച്ചിട്ടാണു്
 ഒരു നഗരം നശിക്കുന്നതെന്നു് ഉറപ്പിച്ചുനോക്കുക. ബാബി

ലോകം എന്നും നൈർവേ എന്നും ഇപ്പോൾ പേർ മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

വേദാന്ത പുരാതനനഗരം സിറിയയിൽ ഡെമാസ്സസ്സാണ്. എന്നാൽ അതുനശിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല; ഇപ്പോഴും ഒരു മഹാനഗരമായിത്തന്നെ നിലനിന്നുവരുന്നു. ലോകത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പഴയപട്ടണം ഈ ഡെമാസ്സസ്സാണ് എന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പുരാതനമായ നഗരങ്ങളിലൊന്ന് ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥമാകുന്നു. ഡൽഹിക്ക് സമീപമായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥം ഇപ്പോൾ ഇല്ല. ബനാറീസ് അഥവാ കാശി ഏറ്റവും പഴയ ലോകനഗരങ്ങളിലൊന്നുതന്നെ. അലഹബാദ് അഥവാ പ്രയാഗ് പാറാണു അഥവാ പാടലീപുത്രം ഇവയും ഇന്ത്യയിലെ വളരെ പുരാതനനഗരങ്ങളാകുന്നു. ചൈനയിലും ഇതുപോലെ പുരാതനനഗരങ്ങൾ അനേകമുണ്ട്.

മെ. അഞ്ചു പുരാതനരാജ്യങ്ങൾ

ഈ പുരാതനപട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ഏതു തരം ജനങ്ങളാണ് അധിവസിച്ചിരുന്നത്? അവർ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും മറ്റുംകൊണ്ട് ഏകദേശം നമുക്കത് ഉന്മൂലിക്കാം. ക്രിസ്തുമതം മില ശിലാലിഖിതങ്ങളും തെളിവാകുന്നു.

ഈജിപ്തിലെ ത്രികോണസ്തൂപങ്ങൾ (Pyramids) സിംഹത്തിന്റെ ഉടലും സ്രീമൂർത്തി ചിരകൃഷ്ണമുഖനായ ഭീമരൂപം (Sphinx) ഇവകൂടാതെ പലപലമഹാദേവാലയങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും രസകരങ്ങളായ അറിവുകളാണ് നമുക്കു തരുന്നത്. ത്രികോണസ്തൂപങ്ങൾപലതും ഈജിപ്റ്റിൽ ഇപ്പോഴും നിലനിന്നുവരുന്നു. ഇവയിൽ ഏറ്റവും വലിയ സ്തൂപത്തിന് 450 അടി ഉയരമുണ്ട്. ഏകദേശം അമ്പതിനായിരം ടൺ കല്ല് ഇതിനുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്ര കൂർമ്മിച്ചു കുന്നുപോലെ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ സ്തൂപങ്ങൾക്കിടയിൽ പണ്ട് ഈജിപ്റ്റിലിരുന്ന രാജാക്കന്മാരുടെ ശവശരീരങ്ങൾ, ദ്രവിപ്പാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഔഷധങ്ങൾ ലേപനം ചെയ്തിട്ട് പഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈജിപ്ഷ്യൻമമ്മി എന്നു പറയപ്പെടുന്നത് ഇത്തരം ശവശരീരത്തെയാണ്. ഈ ശവശരീരങ്ങളിൽ കുറെയുണ്ണു ലണ്ടൻ കോളേജിലെ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചിരമിന്ദുകൾ (ത്രികോണസ്തൂപങ്ങൾ)ക്കകത്ത് രാജാക്കന്മാരുടെ ശവശരീരങ്ങൾ വെച്ചിട്ട് അവയ്ക്കു സമീപം അവർ ജീവിതകാലത്ത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ആഭരണങ്ങൾ, ശയ്യോപകരണങ്ങൾ, മറ്റു സാമാനങ്ങൾ, അവർക്കു പ്രിയമുണ്ടായിരുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മുതലായവ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. മരണാനന്തരവും ഇവയൊക്കെ ആവശ്യമാണെന്നായിരുന്നിരിക്കണം അന്നത്തെ വിശ്വാസം. ഏതാനും വർഷം മുമ്പ് ഇത്തരമൊരു ത്രികോണസ്തൂപം തോണ്ടിനോക്കിയതിൽ ടൂട്ടൻഖാമൻ എന്ന രാജാവിന്റെ ശവശരീരം കണ്ടെടുത്ത പിവരം വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിലുണ്ടായി

രുന്നും സിംഹത്തിന്റെ ഉടലും സ്രീമുഖവും ചിറകുകളു
മുള്ള രൂപം അത്യന്തദീമാഗൃതിയിലാണ്. അതിന്റെ
സ്ഥാപനോദ്ദേശമെന്താണെന്ന് ഇപ്പോഴും ആർക്കുമറിവില്ല.

കൃഷിക്കു വെള്ളം കൊണ്ടുപോയി ഉപയോഗിക്കത്ത
ക്കവണ്ണം അക്കാലത്തുപോലും ഈജിപ്റ്റിൽ തോടുകളും ചിറ
കളും അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. എത്രയോ ആയിരം വർഷ
ത്തിനു മുമ്പു കൂടിയും ഈജിപ്റ്റിൽ അധിവസിച്ചിരുന്നവർ
ബുദ്ധിമാന്മാരും സമർത്ഥന്മാരായിരുന്നുവെന്നാണ് ഇതു
തെളിയിക്കുന്നത്. ഈ തോടുകളും ത്രികോണസ്തൂപ
ങ്ങളും മറ്റു വിശേഷപ്പെട്ട കെട്ടിടങ്ങളും നിർമ്മി
ക്കത്തക്ക എൻജിനീയറിംഗ് വൈദഗ്ദ്ധ്യം അന്നുതന്നെ
അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. മെഡിറ്ററേനിയൻ സമുദ്രത്തിൽ
സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതാണ് ക്രീറ്റ് എന്ന ചെറുദ്വീപ്.
ഈ ദ്വീപിൽ പുരാതനകാലത്തു് വലിയ പരിഷ്കാരം നില
നിന്നിരുന്നു. ക്രീറ്റിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന ഭീമാകാരമായ
ഒരു കൊട്ടാരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇന്നും അവിടെ
കാണാം. വാട്ടർവൈപ്പുകളും മറ്റും നവീനപരിഷ്കാര
ത്തിലൂടെ പ്പെട്ടതാണെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു.
എന്നാൽ പ്രസ്തുതകൊട്ടാരത്തിൽ പുരാതനകാലത്തുപോലും
കളിമുറികളും വാട്ടർവൈപ്പുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ
മനോഹരങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളും ഭരണസാമഗ്രികളും ലോഹ
പുരകങ്ങളും മറ്റും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്.

പുരാതനകാലത്തു് ലോകമാകെ നരബലി നടപ്പിലി
രുന്നിരുന്നു. മനുഷ്യർ ആരാധിച്ചിരുന്ന സങ്കല്പദേവതക
ളുടെ പ്രീതിക്കായി സ്രീകളെയും പുരുഷന്മാരെയും ബലി

കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. നൈൽദേവൻ (നൈൽ നദി) പ്രവാദിക്കുമെന്നാശിച്ചു് ഈജിപ്തു കാർപെൺകുട്ടികളെ നൈൽ നദിയിലേയ്ക്കു് ഏറിയുമായിരുന്നു. ഫിനീഷ്യൻ വസ്ത്രക്കാർ ആഫ്രിക്കയിൽ വെട്ടു് അവരുടെ ഒരു പ്രമാണി മരിക്കുവാൻ നായാളുടെ ഭായ്യമാരെയും അടിയന്മാരെയും അപ്പോൾതന്നെ വധിച്ചുകളഞ്ഞിരുന്നു.

മെസൊപ്പൊട്ടേമിയ, ഈജിപ്തു, ക്രീറ്റ് — എന്നിവിടങ്ങളിൽ പുരോഗമനപരമായ ജീവിതം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ ചൈനയിലും ഇൻഡ്യയിലും പരിഷ്കൃതമനുഷ്യാണു് അധിവസിച്ചിരുന്നതു്. ചൈനയിലെ ജനങ്ങൾ മരഗോളിയരായിരുന്നു. മനോഹരങ്ങളായ ഓട്ടുപാത്രങ്ങളും ക്രമേണ ഇരുമ്പുപാത്രങ്ങളും അവർ നിർമ്മിച്ചുപയോഗിക്കുകയും തോടുകൾ ഒന്നാന്തരം കെട്ടിക്കൾ ഇവയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തുകൂടാതെ എഴുന്നതിലേക്കു് ഒന്നാമതായി അക്ഷരങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മലയാളവും തമിഴും ഇംഗ്ലീഷും മറ്റും എഴുന്നതു് ഇടതുനിന്നു വലത്തോട്ടാണല്ലോ. ഉർദുഭാഷ എഴുന്നതു് വലതുനിന്നു് ഇടത്തോട്ടാണു്. എന്നാൽ ചീനഭാഷയാകട്ടെ കീഴിൽനിന്നു മേപ്പോട്ടാണെഴുന്നതു്. ആ ഭാഷയിലെ ഓരോ ലിപിയും ഓരോ ചെറുവിത്രമായിരിക്കും. പുരാതന ഈജിപ്തിലും ബാബിലോണിലും ക്രീറ്റിലും ഇത്തരം വിത്രലിപികൾ നടപ്പിലിരുന്നിരുന്നു. പക്ഷെ അവിടങ്ങളിൽ ഇതു ക്രമേണ മാറിപ്പോയി. അതിന്റെ മാതൃകകൾ ഇപ്പോഴും വിഖ്യാതമായ കൃത്യബാഗ്രാമുകളിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ചീനലിപികൾ അന്നത്തേതിൽനിന്നു

അല്ലമാത്രമായ വ്യത്യാസങ്ങളോടെ ഇക്കാലത്തും നടപ്പിലിരിക്കുന്നു.

ഇൻഡ്യയിലെ പുരാതന കെട്ടിടങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോൾ മണ്ണിനടിയിലായിപ്പോയി. വടക്കേഇൻഡ്യയിലും തെക്കേഇൻഡ്യയിലും ഭ്രഗർശോസംഗ്രഹങ്ങൾ ചില പശുവേഷണങ്ങളോടെ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്; ചില പുരാതനകെട്ടിടങ്ങൾ കഴിച്ചുകണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആയുർമാർ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നെത്തിയതിനു വളരെവളരെ മുമ്പുതന്നെ ദ്രാവിഡർ ഭാരതത്തിൽ അധിവസിച്ചുവന്നിരുന്നുവെന്നു ചരിത്രം പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അവർ വലിയ പരിഷ്കൃതമാനസരമായിരുന്നു. ദ്രാവിഡർ അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി വാണിജ്യം നടത്തിയിരുന്നു. മെസൊപ്പൊട്ടേമിയ, ഇറാജിസ്ത്—ഇവിടങ്ങളിലേയ്ക്കും അവർ കച്ചവടച്ചരക്കുകൾ അയച്ചിരുന്നു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ നിന്നയച്ചിട്ടുള്ള തേക്കുതടികൊണ്ടാണ് മെസൊപ്പൊട്ടേമിയായിൽ ഉർ എന്ന നഗരത്തിലെ പുരാതനകൊട്ടാരങ്ങൾ പണിഞ്ഞതെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ അരിയും കരുമുളകും ദ്രാവിഡർ കച്ചവടത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടിരുന്നു. സപ്തം, മുത്തും, ദന്തം—ഇവയ്ക്കു പാമെ മയിലുകളെയും കരങ്ങളെയും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു പണ്ടു കയറ്റി അയച്ചിരുന്നതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങൾ പരിഷ്കൃതരായിരുന്നാൽ മാത്രമേ ഇങ്ങനെയുള്ള വാണിജ്യം നടക്കുകയുള്ളുവെന്നു നാം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കണം. ചൈനയിലും ഇൻഡ്യയിലും പണ്ടുപണ്ടേ ചെറുരാജ്യങ്ങൾ നിലനിന്നിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം ചേർന്നുണ്ടു ഗവർണ്മെൻറിന്റെ കീഴിലായിരുന്നില്ല. ഒരു ചെറുനഗരവും അതിനോടുകൂറോ

ങ്ങളും വയചകളും വേണം പ്രത്യേകപ്രത്യേകഭരണത്തിൽ കീഴിലാണു കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. ചൈനയിലും ഇപ്രകാരമുള്ള ചെറുരാജ്യങ്ങളാണ് ആദ്യമുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും കാലാന്തരത്തിൽ അവയെല്ലാം ചീനസാമ്രാജ്യത്തിൻ കീഴിലായി. ആ സാമ്രാജ്യഭരണഘട്ടത്തിലാണ് ഇപ്പോഴും അവിടെ നിലനിൽക്കുന്ന ഭീമമായ കോട്ടകെട്ടിയത്. 1400 നാഴിക നീളവും ഇരുപത്തി മുതൽ മുപ്പത്തിവരെ ഉയരവും ഇരുപത്തഞ്ചടി വണ്ണവുമുള്ള ഈ കോട്ടയുടെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് നല്ല കൊത്തുചെങ്കുണ്ടു്. മറ്റു മംഗോളിയൻ വർഗ്ഗക്കാരെ ചൈനയിൽ കടത്താതിരിക്കുന്നതിലേയ്ക്കുണ്ടാക്കിയ ഈ വൻകോട്ട ഇപ്പോഴും കേടുകൂടാതെ നിലനിന്നു വരുന്നു.

ഘ. സമുദ്രസഞ്ചാരവും കച്ചവടവും

പുരാതനകാലത്തിലെ വേറൊരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ പേർ ഫിനീഷ്യനാണെന്നാണ്. ജൂതന്മാരുടേയും അറബികളുടേയും വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു ഇവർ. ഇപ്പോഴത്തെ ടർക്കിയായ പഴയ ഏഷ്യാമൈനറിന്റെ പശ്ചിമതീരങ്ങളിലുള്ള ഏക്കർ, ടയർ, സൈഡസ് എന്നീ പട്ടണങ്ങളിലാണ് ഇവർ അധിവസിച്ചിരുന്നത്. സമുദ്രസഞ്ചാരത്തിനും വാണിജ്യത്തിനും ഇവർ മീടുകന്മാരായിരുന്നു. മെഡിറ്ററേനിയൻ സമുദ്രമാകെ സഞ്ചരിച്ചതു മാത്രമല്ല കടൽമാർഗ്ഗേണ ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഇൻഡ്യയിലും അവർ എത്തി

യിരിക്കണം. ഇന്നുള്ളതുപോലെ അന്ന് ഒന്നാതരം കപ്പ
 ലുകൾ ഇപ്പാഴായിരുന്നു. കടൽയാത്രയ്ക്ക് ആദ്യമായി വിനി
 യോഗിക്കപ്പെട്ടത് വല്ല വൃക്ഷത്തിന്റെയും തായ്തടി
 ആയിരുന്നിരിക്കണം. ക്രമേണ തടികൾ കഴിച്ചു വള്ളങ്ങ
 ുർക്കി തുഴാത്തും കാരാത്തു പായ്കെട്ടി ഓടിച്ചും മാത്രമാ
 യിരുന്നു അന്നു സമുദ്രയാത്ര നടത്തിയത്. ഇത് ഒരു ഇരു
 പത്തുയായിരം മുപ്പതിനായിരം വർഷത്തിനു മുമ്പായിരി
 കണം. വൻകടലുകൾ തരണംചെയ്യാൻ ഈ ചെറുവഞ്ചി
 കൾ ഉപയോഗിച്ചു പുരാതനന്മാർ നിശ്ചയമായും മഹാ
 ധീരന്മാരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. സമുദ്ര
 ത്തിൽ ഇത്തരം വള്ളങ്ങളും കൊണ്ടിറങ്ങിയാൽ വീണ്ടുകര
 പാറുന്നതിന് എത്രയോ മാസങ്ങൾ വേണ്ടിവരുമായി
 രുന്നു. ആഹാരം അതിനിടയിൽ നാസ്തിയായിരിക്കുമെന്നു
 നമുക്കു മനിക്കാം. വല്ല പരവകളെ എയ്തുപിടിച്ചൊ മത്സ്യം
 പിടിച്ചൊ മാത്രമേ കഴിക്കാൻ അവർക്കു നിവൃത്തിയുണ്ടായി
 രുന്നുള്ളൂ. സമുദ്ര സഞ്ചാരം ആദിമകാലത്തു് ഭൂഖണ്ഡപുണ്ണമാ
 യിരുന്നുവെങ്കിലും മനുഷ്യർ അതിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങിയി
 രുന്നില്ല. വൃഥാ സഞ്ചാരമായിരുന്നെങ്കിൽ അതു തുടന്നു
 നടത്തുകയില്ലായിരുന്നു. കച്ചവടമാണ് ഈ സഞ്ചാര
 ത്തിന് പ്രേരകമായിരുന്നത്. ലാഭം ഉദ്ദേശിച്ചു് അപക
 ടങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ അവർ മടിച്ചിരുന്നില്ല. കച്ച
 വടത്തിൽനിന്നു് അങ്ങനെ ഈ പുരാതനന്മാർ ധനമു
 ണ്ടാക്കി. അന്നത്തെ കച്ചവടവും ഇന്നത്തെ കച്ചവടവും
 തമ്മിൽ ഒരു സാമ്യമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇന്നു കടകളിൽ
 ചെന്നാൽ നമുക്കിപ്പുമുള്ള സാമാനം വാങ്ങാം. ചാലമ്പലാ
 റിലെ ഒരു ഷാപ്പിൽനിന്നു നാം ഇന്നു വാങ്ങുന്ന ഒരു

സാമാനം എവിടെയുണ്ടാക്കിയതാണെന്നോ എവിടെ നിന്നു വന്നതാണെന്നോ ഓർമ്മിക്കാറില്ല. പലപല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്നവയാണ് ഒരു ഷാപ്പിൽ നാം ഇക്കാലത്തു കാണുന്നത്. ഇഷ്ടമുള്ളതു നമുക്കു വാങ്ങാം. പണ്ടു സ്ഥിരമായ കടകളില്ലായിരുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തുനിന്നും ഒരു പ്രത്യേകതരം സാമാനം എത്തിച്ചാൽ ഒരു ദേശത്തുതന്നെ പലേടത്തു കൊണ്ടുനടന്നു വില്പന നടത്തുമായിരുന്നു. അതു വിറ്റഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും അതിലൊരു സാമാനം വാങ്ങണമെങ്കിൽ പിന്നെയൊരിക്കൽ ഈ കച്ചവടക്കാർ വരുമ്പോഴേ സാധിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ.

ഇന്നു നമുക്കാവശ്യമുള്ളതുപോലെ പണ്ടു മനുഷ്യർക്കു് അധികം സാമാനങ്ങളുണ്ടാകും വേണ്ടിയിരുന്നില്ല. അവർ വർഷം ക്ഷണത്തിനുള്ളതു് അവർവർതന്നെ അന്വേഷിക്കുകയും ഉടുക്കാനുള്ളതു് സ്വയം നെയ്യുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഒരു ദേശത്തുണ്ടാക്കുന്ന കറതു കകരമായ സാമാനങ്ങൾ അവയില്ലാത്ത മറ്റൊരുദേശത്തുകൊണ്ടുപോയാൽ അവിടുത്തുകാർ കൊതിച്ചു വാങ്ങും. അവയുടെ വിലകൊടുക്കുന്നതു പണമായിട്ടായിരുന്നില്ല. പണംപണ്ടില്ലായിരുന്നു. അറബികൾ ഒരു പത്തേമാരി നിറയെ ഇഴത്തപ്പുഴവുമായി കൊല്ലത്തിറങ്ങി. അതു കുറേക്കുറേ കൊടുത്തു് കുരുമുളകു ശേഖരിച്ചു് ഒരു പത്തേമാരിനിറഞ്ഞുവെന്നു കാണുമ്പോൾ ആ കുരുമുളകുമായി മടങ്ങി. അതുപോലെതന്നെ കണ്ണാടിസ്സാമാനങ്ങളുമായി മറ്റൊരു കൂട്ടർവരുന്നു. അവരും പകരം മറ്റേതെങ്കിലും ചരക്കു് വാങ്ങിക്കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോകും. കച്ചവടം ഇപ്രകാരമാണു പണ്ടു നടന്നിട്ടുള്ളതു്. ഒടുവിൽ സ്വണ്ണവും വെള്ളിയും കണ്ടുപിടിച്ചതോ

കൂടി കച്ചവടത്തിന് അവ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയുംകൊണ്ടു പകരം പെരുമാറാമെന്ന് ആദ്യം കണ്ടുപിടിച്ചയാൾ തീർച്ചയായും അത്യന്തസമർത്ഥനായിരുന്നിരിക്കണം. കരയധികകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും നാണയമായി മാറിയത്. സ്വർണ്ണമൊഴിവെള്ളിയൊഴിവുവായി പകരം കൊടുക്കുമ്പോൾ തുക നിരോധനമായിരുന്നു. നാണയമാക്കിയതോടുകൂടി ആ സാമ്രാജ്യം വിട്ടുപോയി.

മൻ. എഴുത്തും കണക്കും

പല ഭാഷകളെയും അവയ്ക്കുള്ള പരസ്പരബന്ധത്തെയും പറ്റി ചിലതൊക്കെ പ്രതിപാദിച്ചു. എന്നാൽ ഭാഷകൾ എങ്ങനെയാണ് ആരംഭിച്ചതെന്നു നമുക്കുപോലാവിടാ.

ജന്തുക്കൾ സാധാരണയായി ചില ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു നാം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ വിശേഷാൽ ശബ്ദമാണ് അവ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. ഉല്പാസമായിരിക്കുമ്പോഴോരു ശബ്ദം ഭയപ്പെടുമ്പോൾ മറൊരു ശബ്ദം. ഈ രീതി മിക്ക ജന്തുക്കളിലും കാണാം. മനുഷ്യർ സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചത് ഇതേപ്രകാരംതന്നെയാണിരിക്കണം. ആദ്യമാദ്യം ലഘുശബ്ദങ്ങളാണ് പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നത്. ഭയപ്പെട്ടു മുന്നറിയിപ്പായായിരുന്നിരിക്കണം അവ. ആദ്യകൾ കൂട്ടംചേർന്നു വേല ചെയ്തു

ബോധം ചില ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുക പതിവാണ്. ഭാരം വലിക്കുകയോ പൊക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവസരത്തിൽ ഏലംവിളി കേട്ടിട്ടില്ലെ? ഇങ്ങനെ ഒത്തുപേന്റ വിളിക്കുന്നതു പേലയ്ക്കു ലാഘവമുണ്ടാക്കും. ക്രമേണവെള്ളം, തീ മുതലായ പദങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കണം. പ്രഥമഘട്ടത്തിൽ നാമരൂപങ്ങൾ മാത്രമേ ഭാഷയിലുണ്ടായിരുന്നിരിക്കയുള്ളൂ. ഒരു കരടി വരുന്നതായി പറയേണ്ടയവ് സ്വർണത്തിൽ മനുഷ്യർ ആദ്യകാലത്തു “കരടി” എന്നുമാത്രം ഉച്ചരിച്ചിട്ട് കണ്ടുങ്ങളെപ്പോലെ കൈ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക പതിവായിരുന്നിരിക്കണം. ഭാഷ കാലാന്തരത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. ചെറിയ വാചകങ്ങൾക്കുശേഷം നീണ്ട വാചകങ്ങളുണ്ടായി. പണ്ടു് വീവിധരാജ്യങ്ങളിൽ വിവിധ വസ്തുക്കൾക്കായി ഒരേ ഒരു ഭാഷ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ അനേകം ഭാഷകൾ ഒരേകാലത്തുണ്ടായിരുന്നവെന്നു പറയാനും നിവൃത്തിയില്ല. ഭാഷകളുണ്ടായതോടു കൂടി ഓരോ ഭാഷയിലും പാട്ടുകൾ ആവിർഭവിച്ചു. പാട്ടുകാരുമുണ്ടായി. ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അധികമുണ്ടെന്നയില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് മനുഷ്യർ് ഓർമ്മശക്തി മുമ്പു കൂടുതലായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. ഗദ്യത്തിനെക്കാൾ പദ്യമാണു് ഏറ്റുപ്പത്തിൽ ഓർമ്മിക്കാൻ ഉതകുന്നതു്. അക്കാലത്തൊലും കൂടി പാട്ടിനും ശ്ലോകങ്ങൾക്കും പണ്ടുപ്രഥമംസിദ്ധിച്ചിരുന്നു. മരണം പ്രാപിച്ചു വീരന്മാരെപ്പറ്റി പാടുന്നതു് അന്നു് കേതു കർമ്മമായിരുന്നു. യുദ്ധമായിരുന്നു അന്നത്തെ പ്രധാനകാര്യം. അതുകൊണ്ടു യുദ്ധവീരന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾക്കു പ്രഥമസ്ഥാനം ലഭിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇർഡ്യയിലും മറ്റും ഏതു രാജ്യങ്ങളിലും അവസ്ഥയിതായിരുന്നു.

എഴുത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയണമെന്നതിൽ അതിന്റെ ആരംഭം രസകരമാണ്. എല്ലാ ഭാഷകളും ചിത്രലിപികൾകൊണ്ടാണ് ആദ്യം തുടങ്ങിയത്. മയിലിനെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പറയണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾ ഒരു മയിലിന്റെ രൂപം വരയ്ക്കും. എന്നാൽ അധികം ആളുകൾക്ക് ഇങ്ങനെ വരയ്ക്കാൻ സാധിക്കുകയുമില്ല. ചിത്രങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ക്രമേണ ലഘുവായി ലഘുവായി വന്നു. കുറെ അധികകാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ലിപികൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. അതിശീഘ്രത്തിൽ എഴുതാൻ ഇതു സഹായിച്ചു.

അക്കങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചതും ആദ്യം ഒരു വലിയ കണ്ടുപിടിത്തം തന്നെ ആയിരുന്നിരിക്കണം. അക്കങ്ങൾ കൂടാതെ ഒരു കണക്കും കൂട്ടാൻ സാധ്യമല്ല. അക്കങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചയാൾ വലിയ ബുദ്ധിമാനായിരുന്നിരിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആദ്യകാലത്തെ റോമൻ അക്കങ്ങളാണ് ഇപ്പോഴും നമുക്കു കാണുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ അക്കം ഉൾപ്പെടെ കണ്ടുപിടിച്ചതാണ്. മറ്റു സകല ഭാഷകളിലേയും അക്കങ്ങൾ ഇതിനെക്കാൾ വളരെ വളരെ ഭേദമാണെന്നു തന്നെ പറയാം. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10-ഇവ അറബി അക്കങ്ങളാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അറബികളിൽ നിന്നും യൂറോപ്യന്മാർ ഈ അക്കങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയതിനാലാണ് അറബിയക്കങ്ങളെന്ന് ഇവയ്ക്കു പേർ വന്നതു്. എന്നാൽ അറബികൾ ഇവ മനസ്സിലാക്കിയതു് ഇൻഡ്യാക്കാരിൽനിന്നാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഇവ ഇൻഡ്യൻ അക്കങ്ങളാണെന്നു പറയുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരിയായിരിക്കുന്നതു്.

൨൦. പരിഷ്കാരപ്രചാരം

മദ്ധ്യയുറോപ്പിലും തെക്കുകിഴക്കേയുറോപ്പിലും മദ്ധ്യേഷ്യയിലുമായി നാലായിരം വർഷത്തിനുമുമ്പ് (ക്രിസ്തു ജനിക്കുന്നതിന് ഏകദേശം രണ്ടായിരം വർഷമുമ്പ്) സുഭഗശരീരികളായ ഏതാനും വർഗ്ഗക്കാർ അധിവസിച്ചിരുന്നു. അവർ കന്നുകാലികളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ആദ്യംകുതിരയില്ലായിരുന്നു. ഒരിടത്തും സ്ഥിരമായി പാക്കാതെ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ചിട്ടാണ് അവർ കഴിഞ്ഞിരുന്നത് സാമാനങ്ങളും പാക്കാൻകൂട്ട കൂടാരങ്ങളും കാളവണ്ടികളിൽകയറ്റി അവർ മാറിമാറിത്താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ടവർ മരിക്കുമ്പോൾ ഈ വർഗ്ഗക്കാർ, മറ്റു ആദിമനിവാസികളെപ്പോലെ പ്രേതം ആഘോഷമായി കഴിച്ചിടുകയല്ല ദർശിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തിരുന്നത്. പിതാഭ്യും കുട്ടന്മാർക്കും അടക്കം ചെയ്ത് സ്ഥാപിച്ചു അതിനുമുകളിൽ വൃത്താകാരമായി മൺകൂന കൂട്ടുമായിരുന്നു. ആദിമവർഗ്ഗക്കാരാകട്ടെ ശവദാഹം നടത്തുകയല്ല ശവശരീരം ആസനസ്ഥമാക്കി സംസ്കരിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. അതിനുമുകളിലായി മൺകൂന അവരും കൂട്ടുമായിരുന്നു.

കാളകളെ പൂട്ടി ഉഴുത്ത് അവർ ഈ ദിക്കുകളിൽ കോതമ്പുകൃഷി നടത്തിയിരുന്നു; വിളവെടുത്തശേഷം മാറിപ്പോകയാണു പതിവായിരുന്നത്. ഓട്ടുപാത്രങ്ങൾ അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്റ്റാബുത്തിന് ഉദ്ദേശം 1500 വർഷമുമ്പ് അവർ ഇരുമ്പുകണ്ടെത്തി. ഇരുമ്പ് ഉരുക്കുന്ന വിദ്യ കണ്ടുപിടിച്ചത് അവരായിരിക്കണം. മെഡിറ്ററേനിയനു ചുറ്റും അധിവസിച്ചിരുന്നവരെപ്പോലെ ഇവർ

ദേവാലയങ്ങൾക്കു സമീപമല്ല കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നതു്. അവരുടെ പ്രമാണികൾ വൈദികന്മാരല്ല സാധാരണക്കാർ ആയിരുന്നു. അവർ പുററിസ്സഞ്ചരിക്കുന്നതിനിടയിൽ കൂടുകൂടെ സദ്യകൾ നടത്തുകയും മറ്റും ധർമ്മം ഉപയോഗിക്കുകയും പാട്ടം നൃത്തവും നടത്തുകയും പതിവായിരുന്നു. മരിച്ച പ്രമാണികളെപ്പറ്റിയാണ് അവർ പാടിയിരുന്നതു്.

ആയുന്മാർ ഏതേതുരാജ്യങ്ങളിൽ കടിയേറിയോ ആ രാജ്യങ്ങളിലൊക്കെ ഓരോമട്ടിൽ ഈ പാട്ടുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. വേദങ്ങളിലും ഇതിഹാസങ്ങളിലും ഇത്തരം പാട്ടുകൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തലമുറതലമുറയായി പാടി ഒടുവിൽ ലിപികൾ കണ്ടുപിടിച്ചതിനുശേഷമാണു് അവ ഗ്രന്ഥരൂപേണ ആയിത്തീർന്നതു്. മെസൊപ്പൊട്ടോമിയായിലും നൈലിലും ഇൻഡ്യയിലും അടിക്കടി പരിഷ്കാരം വളന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ യൂറോപ്പിലേയും പശ്ചിമമദ്ധ്യേഷ്യായിലേയും സ്ഥിതി ഇതായിരുന്നു. അതിൽ അതുകൂടാതെ നിവകാശവുമില്ല. എന്തെന്നാൽ സാമന്ത്രിയും ഗവേഷണശീലവുമുള്ള കൂട്ടരായിരിക്കും കൂടുതൽ ജീവിതസൗകര്യം അന്വേഷിച്ചു് മുൻകൂട്ടി വീടുവീട്ടിറങ്ങുന്നതു്. ഉള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്തരായി അലസതയിൽ കഴിയുന്നവർ ഇരുന്നിടത്തിരിക്കുകയേുള്ളൂ. ഈ വർഗ്ഗം ആയുന്മാർ ക്രമേണ ബ്രിട്ടൺ, ഫ്രാൻസ്, സ്പെയിൻ — ഇവിടങ്ങളിലേയ്ക്കു വ്യാപിച്ചു; ഇറാഖിലും എത്തി. അവർ ഈ രാജ്യങ്ങളിലൊക്കെ വ്യാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പായിട്ടാണു് ആയുന്മാർ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നുചേർന്നതെന്നുവേണാം വിചാരിക്കുവാൻ. ഏകദേശം ഇക്കാലത്തുതന്നെ ഗ്രീക്കുകാർ ക്രീറ്റിലും മറ്റു ഗ്രീക്കുദ്വീപുകളിലും പരിഷ്കാരം പരത്തിയിരുന്നു. മെസൊപ്പൊ

ദേമീയായിലും ഇരജിപ്പിലും ആയുന്മാർ ഏത്തി, ഏക
 ദേശം 2500 വർഷംമുമ്പുവരെ സാരമായ പരിവർത്തനങ്ങളോന്നും
 വന്നുചേർന്നില്ല. മെസൊപ്പൊട്ടേമിയായിലും ഇരജിപ്പിലുംനിന്നു
 ലഭിച്ചിട്ടുള്ള രേഖകൾ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതു് അന്നു് അവിടങ്ങളിൽ അധിവസിച്ചിരുന്നവർ നല്ല
 പരിഷ്കാരികളായിരുന്നുവെന്നാണു്. മനോഹരങ്ങളായ കെട്ടിടങ്ങളിൽ
 വേണ്ടപ്പെട്ട സാധനസാമഗ്രികളോടുകൂടി അവർപാർത്തിരുന്നു.
 നല്ലവസ്തുക്കളും ആഭരണങ്ങളും അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.
 സദ്യ, ഉത്സവം, സംഗീതം, നൃത്തം ഇവയൊക്കെ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു.
 ഭന്തവൈദ്യന്മാർപോലും അന്നുണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ടു്.
 നൈൽനദിയിലും യൂഫ്റട്ടീസു് നദിയിലും അന്നത്തെ ആളുകൾ
 വള്ളംകളി നടത്തിയിരുന്നു. പട്ടുവസ്തുക്കൾ മാത്രം
 അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ല.
 കണ്ണാടിസ്സാമാനങ്ങൾ അവർ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ
 അതിനൊക്കെ വണ്ണമുണ്ടായിരുന്നു. ലോലവും സ്ഫടികസു്
 ഘടവുമായ കണ്ണാടിയുടെ ആവശ്യം അവർ കണ്ടില്ല.
 കണ്ണുകൾ അന്നവർക്കു വേണ്ടായിരുന്നു. പല്ലിൽ സ്വർണ്ണം
 കെട്ടുന്നതു് അവരുടെ ഒരു പരിഷ്കാരമായിരുന്നു. ഒരു
 കായ്കും അതിശയമാണു്. ഇത്രയൊക്കെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ
 നിലവിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും നാണയങ്ങൾ അന്നില്ലായിരുന്നു.
 വ്യാപാരം നടന്നതു് മാറ്റമില്ലാതെ കൊണ്ടാണു്. ഇരജിപ്പിനെക്കുറിച്ചു
 ബാബിലോൺ സമ്പൽസമൃദ്ധമായിരുന്നു. സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും
 വിനിയോഗിച്ചു ചെയ്യുകയും അവ പാത്രങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു

വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. രത്നങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടാണ് ആവശ്യമുള്ള സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങിയിരുന്നത്. വിടക്കോഴികളും മുട്ടയും അന്ന് ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ കാണാൻ പോലും കിട്ടുമായിരുന്നില്ല. ഏകദേശം 2700 വർഷത്തിനുമുമ്പു പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽനിന്നാണ് അവ ഇവിടങ്ങളിൽ പരന്നത്.

൨൧. യഹൂദന്മാർ

മുവായിരം വർഷംമുമ്പ് ഇവർ ജൂദിയായിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. യറൂശേമിയിൽ അവരുടെ തലസ്ഥാനം. നിയമസംഹിതയും, വിജ്ഞാനവും, കവിതകളും, കഥകളും, രാഷ്ട്രീയപ്രഖ്യാപനങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു ഗ്രന്ഥം ആദ്യമായി അവർ പുറപ്പെടുവിച്ചു. ലോകത്ത് ഈ ജനതയ്ക്കു പ്രാധാന്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേര് യഹൂദബൈബിൾ എന്നാണ്. ഇത് ആദ്യം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിച്ചെത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു ബാബിലോണിലായിരുന്നു. സ്കോത്രങ്ങളും, ഇതിഹാസങ്ങളും, സൂക്തങ്ങളുമായി പിന്നീട് അതിൽ കറെ അനുബന്ധങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ലോകം സൃഷ്ടിച്ചത്, ആദാമിനേയും അ്ചായേയും സൃഷ്ടിച്ചത്, പ്രളയമുണ്ടായത്—എന്നിങ്ങനെ ബൈബിളിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ പറയുന്ന കഥകളെല്ലാം ബാബിലോണിൽ പറയപ്പെട്ടിരുന്ന കഥകളാണ്. മോശ(മോസസ്സ്)യുടെയും മറ്റും കഥകൾകല്പിതകഥകളാ

ഒന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അബ്രാഹാമിന്റെ കഥ
 യോടു യഹൂദചരിത്രത്തിനു വാച്യമുണ്ട്. ഈ അബ്രാഹാം
 രാജാവ് ക്രിസ്തുവിനു 2100 കൊല്ലമുമ്പാണു ജീവിച്ചിര
 ന്നതു്. ശ്രീരാമൻ കാട്ടിൽ അലഞ്ഞു നടന്നതുപോലെ
 അബ്രാഹാമും വളരെക്കാലം ചുറ്റിപ്പറ്റിയിരുന്നതു്. അബ്രാ
 ഹാമിന്റെ പുത്രന്മാരെയും പൗത്രന്മാരെയും ഈജിപ്റ്റിൽ
 തടവുകാരാക്കപ്പെട്ടു. നാല്പതുവർഷമാണു് അബ്രാഹാം
 അജ്ഞാതവാസം അനുഷ്ഠിച്ചതു്. അതിനുശേഷം അദ്ദേ
 ഹത്തിന്റെ അനന്തരശാമികൾ പന്ത്രണ്ടുവർഷക്കാലമായി
 പിരിഞ്ഞ അവർ മോശയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കനാൻ
 ദേശം ആക്രമിക്കുകയുണ്ടായി. "അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവം"
 ഫലപ്രാപ്തമായ ഈ ദേശം അവർ ദാനം ചെയ്യാമെന്നു
 വാക്കുകൊടുത്തിരുന്നതായി ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
 എന്നാൽ അവർ നടത്തിയ ആക്രമണംകൊണ്ടു് പ്രസ്തുത
 ദേശത്തിലെ മലധാരങ്ങൾ മാത്രമേ ലഭിച്ചുള്ളൂ. അബ്രാ
 ഹാമിന്റെ സന്താനങ്ങൾ വളരെക്കാലം അജ്ഞാതരായി
 കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇവരുടെ കാലത്തധികവും യഹൂദന്മാരെ ഭരി
 ച്ചിരിക്കുന്നതു് വൈദികവിധികർത്താക്കന്മാരാണ്. ഉദ്ദേശം
 മൂവായിരം വർഷമുമ്പു് അവർ സാധു എന്നൊരു രാജാ
 വിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരശാ
 മിയാണ് ദാവീദ്. ദാവീദിന്റെ കാലം യഹൂദന്മാരുടെ
 നല്ലകാലമായിരുന്നു. ദാവീദ് രാജാവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 പുത്രനായ സൗളമൻ രാജാവും ദൈറിലെ ഹിരോരാജാവി
 നോടു വലിയ സഖ്യത്തിലാണ് കഴിഞ്ഞതു്. യരൂശലേം
 പള്ളിയും കൊട്ടാരവും കോട്ടയും കെട്ടിച്ചതു് ഇക്കാലത്താ

യിരുന്നു. സാമ്രാജ്യം ഭരണകാര്യം പോലെ യഹൂദവർഗ്ഗക്കാർക്ക് ഒരു സുവർണ്ണകാലം. അതിനു മുമ്പുണ്ടായിട്ടേയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തോടുകൂടി യഹൂദന്മാരിൽനിന്നു ഒരു ദേശ വിഭാഗം വേർതിരിഞ്ഞു. ഇസ്രായേൽ ദേശമായി രൂപം നൽകപ്പെട്ടു. യഹൂദന്മാർ, ജിദ്ദായുടെ തലസ്ഥാനമാകുകയും ചെയ്തു. യഹൂദന്മാരുടെ പ്രാദേശത്തിനു ദീർഘായുസ്സു ലഭിച്ചില്ല.

— പിന്നീട് എട്ടുശതവർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ പലപല വർഷക്കാർ പുരോഗമിക്കുകയും അധഃപതിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ യഹൂദവംശം നല്ല സംഘടനയോടെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. അധഃപതനം വിട്ടുപോയിട്ടില്ലാത്ത സഹായമായിട്ടുണ്ട്. അനേകമനേകം ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ പീഡനമേറുകൊണ്ട് ഈ ബൈബിൾ ആവരിച്ചു അവർ രണ്ടായിരത്തിത്തൊള്ളുവർഷം കഴിച്ചു.

യഹൂദന്മാരുടെ വിശ്വാസം ദൈവം അപ്രത്യക്ഷനും വിദൂരസ്ഥനമാണെന്നാണ്. യഹൂദന്മാരിനെ വീണ്ടെടുക്കാനും അതിനെ ഭക്തലോകത്തിന്റെ രാജധാനിയാക്കാനുമായി അവരെ ദൈവം പ്രത്യേകം സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നാണ് അവർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ രാജ്യവും രാജാവുമാണ്. ഇതാദ്യം എല്ലാം ആ ഏക ബൈബിൾ മാത്രമാണ്. എന്തെന്നാൽ അവർക്ക് പ്രത്യേക രാജാവില്ല, പ്രത്യേകമായുണ്ടായിരുന്ന ദേവാലയമില്ല, എങ്കിലും ആ ബൈബിൾ ആധാരമാക്കി അവർ സംഘടിച്ച് ഏകജനതയായി ഇന്നും കഴിഞ്ഞുവരുന്നു. (അവരുടെ യഹൂദന്മാർ, ക്രിസ്തുവർഷം എഴുപതാംശതകത്തിൽ അന്യായമായ സംശതി ഈ ഘട്ടത്തിൽ അനുസ്മരിക്കുമല്ലോ.) യഹൂദവർഗ്ഗക്കാർ അപൂർവ്വമായിട്ടെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ലോകത്തു ഏതുരാജ്യത്തിലും ഉണ്ട്.

ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോയ ഈ വസ്ത്രക്കാർ അധഃപതിക്കാതിൽ
 നിട്ടുള്ളതു് അവരുടെ നേതാക്കന്മാരായ സിദ്ധന്മാരുടെ
 ഉപദേശത്താലാണു്. അവരുടെ സിദ്ധന്മാർ ആത്മീയ
 കാര്യങ്ങളെക്കാൾ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളായി
 തീർന്നു. ഈജിപ്തിനും അസ്സീറിയായ്ക്കും ബാബിലോ
 ന്നാനും എതിരായി സ്വവസ്ത്രക്കാരെ അവർ ഇളക്കിവിട്ട
 യഥോവാ വെരുകുമെന്നു പറഞ്ഞു. ചില ആചാരങ്ങളെ
 അവർ സ്വഹിഷ്ണുരിക്കുകയും മറ്റുചില ആചാരങ്ങൾ ഏർ
 പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ സിദ്ധന്മാരുടെ സുവിശേഷ
 പ്രചരണമാണു് യഹൂദവർഗ്ഗക്കാരുടെ അചഞ്ചലസംഘ
 ടനയ്ക്കു് ലോകത്തു് ഇന്നും ആധാരമായിരിക്കുന്നതു്.

൨.൨. ആയുന്മാർ ഇൻഡ്യയിൽ

ആരോഴായിരം വർഷമുമ്പാണു് ആയുന്മാർ ഇൻഡ്യ
 യിൽ വന്നെത്തിയതു്; പക്ഷെ അതിലും കുറെ കൂടുതൽ
 കാലത്തിനുമുമ്പാണെന്നുവരാം. ഒരേ ഒരു കൂട്ടമായി അവർ
 വന്നതല്ല. പലകാലങ്ങളിലായി പലസംഘങ്ങളായി വന്ന
 താണു്. ചില സുഖക്കാർ പാവം കടന്നും മറ്റുചിലർ
 ചേഴ്സ്യൻ ഉൾക്കടൽവഴിയും എത്തിയതായിരിക്കണം.
 ഇവർ വന്നെത്തുന്നതുവരെയുള്ള കാലം ചരിത്രാതീതകാല
 മാകുന്നു. നാമിപ്പോൾ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിന്റെ വക്കിൽ
 എത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

ആയുന്മാർ വന്നപ്പോൾ ദ്രാവിഡർ ഇവിടെ പാത്തി
 രുന്നു. വലിയ ആൾബലമുണ്ടായിത്തീന്നപ്പോഴേയ്ക്കും ആര്യ
 ന്മാർക്ക് ദ്രാവിഡരെ തോല്പിച്ചു തെക്കോട്ടോടിക്കാൻ കഴി
 വുണ്ടായി. അതുവരെ ദ്രാവിഡർ ധീരതയോടെ ചെറുത്തു
 നീൽക്കുകയായിരുന്നു. മദ്ധ്യേഷ്യയിൽ ജീവിക്കാൻ
 വേണ്ടിടത്തോളം വകയില്ലാഞ്ഞിട്ടാണ് ആയുന്മാർ കുടിപു
 റപ്പെടുപോന്നത്. അവർ ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കുമാത്രമല്ല
 പേഷ്ഠ്വയിലേയ്ക്കും ഗ്രീസിലേയ്ക്കും മറ്റും കുടിയേറി.
 പർവ്വതങ്ങൾ കാശ്മീരം വഴിയാണ് അവർ ഇൻഡ്യ
 യിലെത്തിയത്. വളരെക്കാലം അവർ ഉത്തരദേശങ്ങ
 ലിൽ അതായത് അഫ്ഘാനിസ്ഥാൻ, പഞ്ചാബ്—
 ഇവിടങ്ങളിൽമാത്രമായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. ക്രമേണ മദ്ധ്യ
 ഹ്യയിലേയ്ക്കു വിസ്താപം വരവുപോയിച്ചതാണ്.
 സുഗമമായ ഇടക്കു വഴികൾ വിസ്താപലത്തിൽ അന്നില്ലാ
 യിരുന്നു. അതിനാൽ കൂടുതൽ തെക്കോട്ടു അവർ വ്യാപി
 കാൻ കഴിവുണ്ടായില്ല. ദ്രാവിഡരെ വിസ്താപലത്തിനു
 പ്പുറം അവർപോയിച്ചു. ഇപ്പോഴും ദക്ഷിണേഷ്യയിൽ പാർക്കു
 ന്നവരധികവും ദ്രാവിഡരുടെ അനന്തരഗാമികളാണ്.
 ആയുന്മാരുടെ ആഗമത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നത് രസകരമാ
 യിരിക്കും. സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു പലതും
 ഇതിനെപ്പറ്റി ഗ്രഹിക്കാം. ആയുന്മാരുടെ ആഗമം ഉള്ളതി
 ലാണ് വേദങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടത്. അതിൽ ആദ്യമുണ്ടായ
 ഋഗ്വേദം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ആയുന്മാർ ഇൻഡ്യയുടെ
 ഏതുഭാഗത്താണ് അധിവസിച്ചിരുന്നതെന്നു മനസ്സിലാ
 ക്കാം. മറ്റു വേദങ്ങളും പുരാണങ്ങളുംകൊണ്ടു

ആയുന്മാർ ഇൻഡ്യയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചതായി കാണാവുന്നതാണ്. വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞാണ് രാമായണമുണ്ടായത്. മഹാഭാരതം അതിലും വളരെവളരെ കഴിഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ആയുന്മാർ ആദ്യം അധിവാസിച്ചിരുന്ന അഹ്ലാനിസ്ഥാൻ, പഞ്ചാബ്—ഈ ദേശവിഭാഗങ്ങൾക്ക് “ബ്രഹ്മവർത്തം” എന്നായിരുന്നു പേരെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അഹ്ലാനിസ്ഥാനിന്റെ ആദ്യത്തെ പേർ ഗാന്ധാരമെന്നായിരുന്നു. മഹാഭാരതത്തിൽ പറയുന്ന കൗരവന്മാരുടെ മാതാവായ ഗാന്ധരി, ഗാന്ധാരദേശക്കാരിയായിരുന്നു. അന്ന് അഹ്ലാനിസ്ഥാൻ, ഭാരതദേശത്തുൾപ്പെട്ടിരുന്നതാണ്. ആയുന്മാർ അവിടെനിന്നു കൂടുതൽ തെക്കോട്ട് അതായത് ഗംഗ, യമുന—എന്നീ നദീതീരങ്ങളിലേയ്ക്കു വ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴേയ്ക്കും അവരുടെ രാജ്യവിഭാഗത്തിന് ആയുവർത്തം എന്ന പേർ വന്നു. മറ്റു പുരാതനമനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ അവരും നദീതീരങ്ങളിലാണ് ആദ്യം താമസിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നത്. കാശി പ്രയാഗ് മുതലായ പട്ടണങ്ങൾ നദീതീരങ്ങളിലാണല്ലോ.

വേദങ്ങളാണ് ലോകത്തിലേയ്ക്കു വെച്ചു ഏറ്റവും പുരാതനമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ആദ്യം ഒരുപക്ഷേ അവ എഴുതപ്പെട്ടില്ലായിരിക്കാം. കാണാപാഠം പഠിച്ചു തലമുറ തലമുറയായി കരകൊല്ലം അവ നിലനിന്നതിനുശേഷമാണ് ഗ്രന്ഥരൂപേണ ആയതെന്നു കരുതപ്പെടുവരുന്നു. വേദമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അറിവ് എന്നാണർത്ഥം. അന്നത്തെ മുനിമാരും ജാചികളും സമ്പാദിച്ച അറിവ് രേഖപ്പെടുത്തി

യിട്ടുള്ളതാണു വേദമെന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. റെയിൽവേയും കമ്പിത്തപാലും സിനിമയും മറ്റും അന്നില്ലായിരുന്നു; ശരിതന്നെ എന്നാൽ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നവർ വിവരം കെട്ടുവരാണെന്നു പറയുന്നതു വിവരക്കേടായിരിക്കും. ഇന്നു ഉള്ളവരെക്കാൾ പൂർവികന്മാർ ബുദ്ധിമാന്മാരായിരുന്നുവെന്നു വിലർ ഇപ്പോഴും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. ബുദ്ധിമാന്മാരെ ബുദ്ധിശൂന്യന്മാരെ ആരായിരുന്നാലും അവർ അതുതത്പരങ്ങളായി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുകയും ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നും ആദരണീയങ്ങളായി നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നു. അവർ മഹത്തുക്കളായിരുന്നുവെന്നാണ് ഇതു തെളിയിക്കുന്നത്.

വേദങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യർ വലിയ വംശാഭിമാനികളായിരുന്നു. സ്വകലത്തെപ്പറ്റി അവർക്കു വലിയ അഭിമാനമാണുണ്ടായിരുന്നതു. ആയുർണ്ണ എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠനെന്നാണർത്ഥം. ആയുർന്മാർ യുദ്ധവീരന്മാരും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും മാത്രമല്ല നല്ലകൃഷിക്കാരുമായിരുന്നു. ആയുർന്മാരുടെ കലാഭിമാനത്താൽ, മുവിനാലേ ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്ന മറ്റു വസ്തുക്കാരുമായി ഇടകലരുന്നതിന് അവർ മടിച്ചു. ഇൻഡ്യയിൽ "അശുദ്ധി" യുതഭവിച്ചതു് ആവിധത്തിലാണ്.

൨൩. രാമായണവും മഹാഭാരതവും

ഇൻഡ്യയിൽ വേദങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ട കാലത്തിന് (ചൈദികകാലം) തൊട്ടടുത്തത് ഇതിഹാസകാലമാണ്. രാമായണവും മഹാഭാരതവും രചിക്കപ്പെട്ടത് ഇക്കാലത്തായിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ആയുന്മാർ വിന്ധ്യാചലത്തിനു വടക്കുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ മുഴക്കെ കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ആയുന്മാർക്ക് ചന്ദ്രക്കലയോടു വളരെ ഉക്തയാണുണ്ടായിരുന്നത്. ചന്ദ്രക്കലാരൂപത്തിലുള്ള സുകലസ്ഥലത്തെയും അവർ പുണ്യഭൂമിയായി കരുതിയിരുന്നു. വിന്ധ്യാചലംവരെയുള്ള ആയുവാർത്തദേശം ചന്ദ്രക്കലാകൃതിയിലായിരുന്നു. കാശിനഗരപോലും ചന്ദ്രക്കലാകൃതിയിലാണ്. ഗംഗ ഒഴുകുന്നിടത്ത് അലയാബാദ് പട്ടണവും ചന്ദ്രക്കലാകൃതിയിൽ കാണപ്പെടുന്നു.

രാമായണം ആയുന്മാർ ദ്രാവിഡരുമായി നടത്തിയ യുദ്ധത്തിന്റെ വിവരണമാണ്. തെക്കേയിന്ത്യയിലെദ്രാവിഡർ ഹജുമാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ശ്രീരാമചന്ദ്രന് അനുക്രമിക്കുകയായി. കരങ്ങൾരെന്നു പറയുന്നത് ദ്രാവിഡരെ യല്ലാതെ മറ്റാരെരുമല്ല. അവർകൂടിച്ചേർന്നു ലങ്കാനിവാസികളായ ദ്രാവിഡരുടെ രാജാവിനോടു് (രാവണനോടു്) യുദ്ധംചെയ്തു. രാമായണം ആദ്യമായി എഴുതപ്പെട്ട സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു പലപല ഭാഷകളിലേയ്ക്കു തർജ്ജിമ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. രാമായണമുണ്ടായി അനേകമനേകം വർഷം കഴിഞ്ഞാണു മഹാഭാരതം രചിക്കപ്പെട്ടതു്. അതിൽപ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ആയു ദ്രാവിഡസമരത്തെപ്പറ്റി

യല്ല. ആയുന്മാർതന്നെ തമ്മിൽതമ്മിൽ നടത്തിയ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയാകുന്നു. യുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയാണെങ്കിലും മഹാഗംഭീരങ്ങളായ തത്വങ്ങൾകൂടി അതിൽ അടക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പരസമസ്രം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പാണ് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രണ്ടും രചിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിലും പരിഷ്കൃതമെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തുപോലും അവയിലെ തത്ത്വപദേശങ്ങൾ വിലതീരാത്തവയായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ മഹാരഥന്മാർപോലും ആ തത്വങ്ങൾ എതിരില്ലാത്തവയാണെന്നു സമ്മതിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

ഇൻഡ്യയിലെ ഇതിഹാസകാലം ആരംഭിച്ചു പിന്നെയും കുറെകഴിഞ്ഞിട്ടാണ് അതായതു് ഏകദേശം മൂവായിരം വർഷത്തിനുമുമ്പാണ് (ക്രിസ്തു ജനിക്കുന്നതിനു് ഉദ്ദേശം ആയിരംവർഷംമുമ്പു്) യുദ്ധബൈബിൾ ഉണ്ടായതു്. വിശിഷ്ടങ്ങളായ ആത്മീയതത്വങ്ങൾ അതിനു് എത്രയോ ശതവർഷങ്ങൾമുമ്പു മുതൽക്കേ ഭാരതഭൂമിയിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നു.

൨൪. ഒരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടം

ഒന്നു പുറകോട്ടുനോക്കുക! അനേകലക്ഷം വർഷങ്ങളിലെ സാമാന്യമായ വസ്തുതകൾ ഈ ചെറുപുസ്തകത്തിൽ ചുരുക്കി പ്രതിപാദിച്ചു. സൂര്യനിൽനിന്നും ഒരു കഷണം അടൻവീണാണു ഭൂമിയായിത്തീർന്നതെന്നും അതു തണുക്കുന്നതുവരെ അനേകലക്ഷംവർഷങ്ങൾ ഭൂമി ശൂന്യമായിക്കി

കൈകയായിരുന്നുവെന്നും ആദ്യമായി പറഞ്ഞു. ഭൂമിയുണ്ടായി എത്ര ലക്ഷം വർഷം കഴിഞ്ഞതാണ് ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു നമുക്കുലോചിച്ചിരിക്കുക വയ്യ. മനുഷ്യജീവിതം എറുമ്പ് ഇഴയുന്ന വേഗത്തിൽ മാത്രമാണു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത് - അനേകലക്ഷം വർഷങ്ങളിലെ വസ്തുതകളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു ഗ്രാഹ്യവും മനുഷ്യനുണ്ടാകാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരു നൂറുകൊല്ലത്തെ കാര്യങ്ങൾ പോലും നമുക്കു അതിഗഹനങ്ങളായിത്തീരാനും. അപ്പോൾ അനേകലക്ഷം വർഷങ്ങളിലെ കാര്യം പറയാനാണോ?

അനേകലക്ഷം വർഷമായി ഭൂമി ആദ്യം അധിവസനയോഗ്യമായിരുന്നു. അതിനെ തുടർന്ന് വളരെക്കാലം സമുദ്രജന്തുക്കൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യർ അന്നൊന്നും ജനിച്ചിട്ടേയില്ല. അനേക യുഗങ്ങളിൽ മൃഗങ്ങൾ മാത്രം ഭൂമിയിൽ ചുറ്റി നടന്നു. അവയെ വേട്ടയാടുന്നതിന് ഒര മനുഷ്യനും അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒടുവിലാണു മനുഷ്യൻ ഉത്ഭവിച്ചത്, മൃഗങ്ങളെ ഭയന്ന് അവൻ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു. പിന്നെയും അനേകസഹസ്രം കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷമാണു അവൻ സകലതിന്റെയും യജമാനനായിത്തീർന്നത്. അനന്തരം പരിഷ്കാരമുണ്ടായി. ഒരു നാലായിരം വർഷം മുമ്പുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ കേവലം തുടങ്ങിയ വിവരണമാണു് ഈ ചെറുപുസ്തകത്തിൽ നാം കണ്ടത്. ഈ അനേകലക്ഷം വർഷങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയാവുന്നതിൽ കൂടുതലായി നമുക്കു കഴിഞ്ഞ നാലായിരം വർഷങ്ങളിലെ വസ്തുതകളെപ്പറ്റി അറിയാം. ചരിത്രവും മനുഷ്യ

വംശത്തിന്റെ വളർച്ചയും വാസ്തുവത്തിലുണ്ടായത് ഈ നാലയ്യായിരം വർഷത്തിനിപ്പുറം മാത്രമാണ്.

ഇപ്പോൾ കാലംചെല്ലുംതോറും ജീവികൾ അധഃപതിച്ചുവരുന്നു. പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ജന്തുക്കളെപ്പോലല്ല അന്നുള്ള ജന്തുക്കൾ പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യരെപ്പോലെ ബലവാന്മാരല്ല ഇന്നുള്ള മനുഷ്യർ. ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയും മറ്റു പല പരിതസ്ഥിതികളും ഇതിനു കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ഉടുമ്പ് എന്ന ജന്തുവിനു എട്ടു പത്തടി നീളമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ചില കാട്ടുബംഗ്ലാവുകളിൽ ചെന്നുനോക്കിയാൽ നമുക്കു മനസ്സിലാകും. അതുപോലെതന്നെ പണ്ടത്തെ ആന ഇന്നത്തെ ആനയുടെ മൂന്നുനാലിരട്ടി വലുതായിരുന്നു. പണ്ടത്തെ മനുഷ്യരുടെ ബലിഷ്ഠതയിൽ പത്തിലൊരുഭാഗംപോലും ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർക്കില്ല. വൃക്ഷങ്ങളുടേയും ചെടികളുടേയും കാച്ചുവംങ്ങളുടേതെന്നെ.

പണ്ടത്തെ മനുഷ്യരുടെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തെയാസംസ്കാരത്തെയാപാദി പഠകയാണെങ്കിലും അവർക്കുനാം അടിപണിയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. പുരാതന നഗരങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നത് അവർക്കുനന്തരം തച്ചശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർപോലും ആയിരുന്നുവെന്നാണ്. രാമായണവും മഹാഭാരതവും എഴുതിയ നമ്മുടെ പൂർവന്മാർ മഹാതപപ്രവേദികളായിരുന്നു.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
KOTTAYAM

Cl. No. M572.....

Acc. No. 50379.....

This book should be returned on or before the
date last stamped below.

175 NOV 13 83

M572

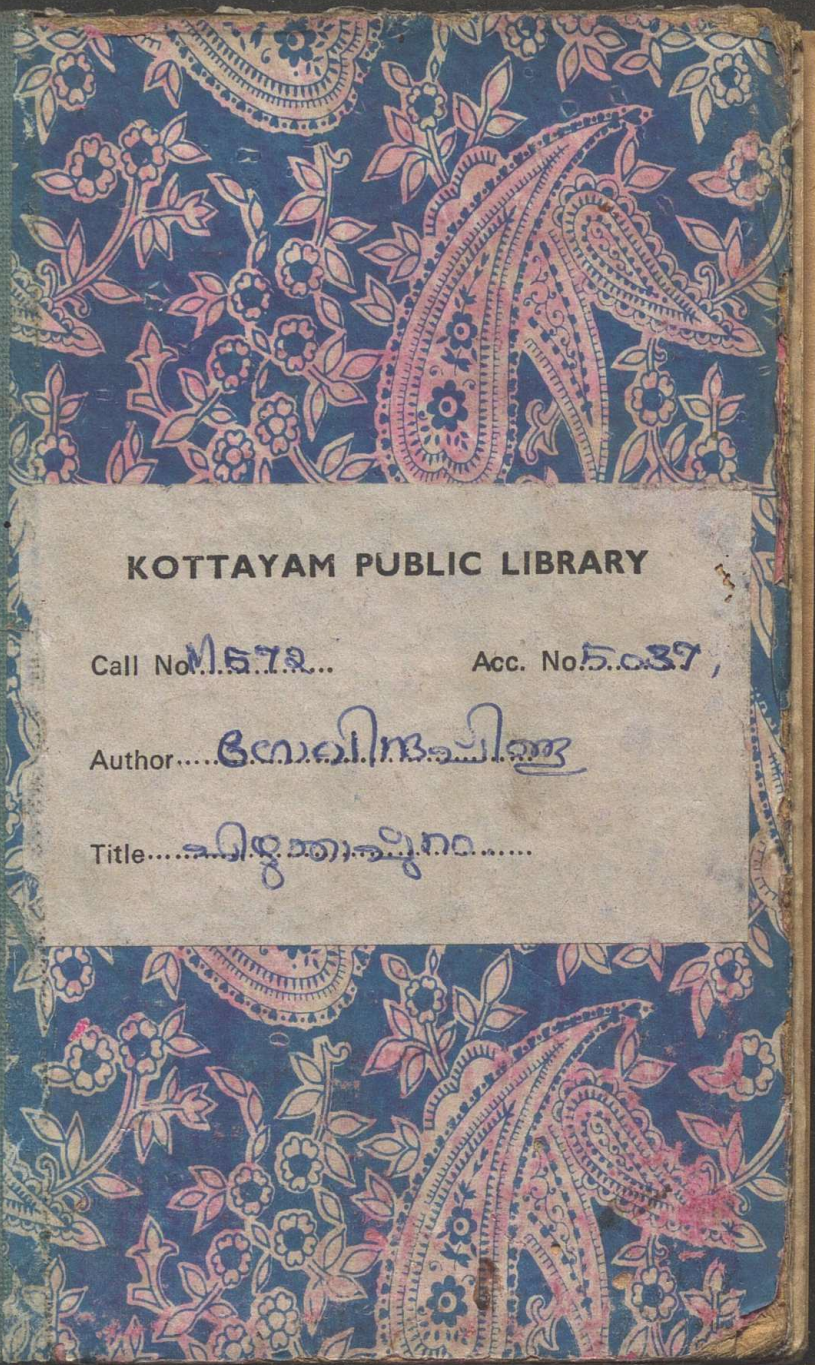
Gou-E

50379

ഗോവിന്ദചിത്രം

മുദ്രകാശ്യം

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 1572... Acc. No. 5037,

Author.....സേവിനപ്പിള്ള

Title.....ചിട്ടയാട്ടം.....

